

Jilid III
Bil. 1

MALAYSIA

Hari Rabu
18hb April, 1973

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

PEMASYHURAN OLEH YANG DI-PERTUA:

Titah Ucapan D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong [Ruangan 11]

Memperkenankan Rang Undang-undang [Ruangan 29]

Perutusan daripada Dewan Negara [Ruangan 31]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 33]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT [Ruangan 66]

USUL-USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 66]

Jalan-jalan Masuk ke Parlimen [Ruangan 69]

Ucapan Terima Kasih kepada D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong [Ruangan 70]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Rabu, 18hb April, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P. Datuk Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri dengan Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timor).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

„ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).

„ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).

„ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).

„ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).

„ NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).

„ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).

„ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).

„ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).

„ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).

„ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).

„ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).

„ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).

„ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).

„ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).

„ TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).

„ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).

„ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).

„ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).

- Yang Berhormat DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- ” TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, J.S.M., S.M.K., A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- ” DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- ” TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- ” TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- ” AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- ” TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- ” TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- ” TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- ” TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- ” TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- ” DR CHEN MAN HIN (Seremban Timor).
- ” TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- ” DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- ” TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- ” TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- ” TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- ” TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- ” TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- ” DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- ” Tan SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- ” TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- ” TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- ” TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- ” TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- ” TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- ” TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- ” TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASSAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- ” DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- ” TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- ” TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- ” TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- ” TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- ” DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- ” TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- ” TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).

- Yang Berhormat TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN LÜHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).

- Yang Berhormat TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).

- Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. Uyong (Labuk-Sugut).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kinamis).

Yang Berhormat TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).

„ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Menteri Tugastugas Khas, DR LIM KENG YAIK (Dilantik).

„ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

PEMASYHURAN YANG DI-PERTUA

TITAH UCAPAN DULI YANG MAHA MULIA SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Ahli-ahli sekalian, saya suka hendak maklumkan kepada Dewan ini iaitu pada pagi semalam Majlis Dewan Rakyat bersama-sama dengan Majlis Dewan Negara telah mengadap Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong di dalam Dewan ini. Duli Yang Maha Mulia dengan limpah kurnia Baginda telah berkenan menyampaikan Titah Ucapan Diraja kepada kedua-dua Majlis Parlimen. Saya telah mengarahkan supaya satu salinan Titah Ucapan itu diberikan kepada tiap-tiap orang Ahli Majlis ini dan juga dicetak dalam Lapuran Perbahasan Rasmi Dewan Rakyat.

Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara, Tuan Yang di-Pertua Dewan Rakyat dan Yang Berhormat Ahli-ahli Dewan Negara dan Dewan Rakyat:

Beta mengucapkan syukur kehadiran Allah Subhanahu Wataala yang telah melimpahkan rahmatnya untuk Beta melafazkan ucapan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kedua-dua Dewan Parlimen pada hari ini. Kita haruslah bersyukur kehadiran Illahi bawa dengan ihsannya negara kita telah bertambah maju lagi.

Tahun 1973 ini ialah tahun ketiga dalam jangka Rancangan Malaysia Kedua. Pada keseluruhannya negara kita telah bertambah maju dalam bidang ekonomi dan sosial. Penge-luaran negara makin bertambah dan rakyat Beta adalah menikmati taraf penghidupan yang lebih tinggi. Usaha-usaha pembangunan yang telah dilaksanakan membawa kita lebih dekat lagi ke arah matlamat perpaduan antara rakyat dan membentuk sebuah negara yang lebih erat dan bersatupadu. Pembinaan lebohrya-lebohrya di utara Semenanjung Malaysia dan dari Sarawak ke Sabah adalah bertujuan untuk merapatkan lagi beberapa bahagian negara. Pembinaan pelabuhan di Sarawak dan Sabah dan nanti di Kuantan akan membaikki lagi perhubungan di antara negeri-negeri tersebut dan Semenanjung Malaysia. Syarikat Penerbangan Negara iaitu MAS selain daripada memainkan peranannya dalam perkembangan ekonomi negara serta merapatkan perhubungan kita dengan negara-negara lain, adalah juga memainkan peranan yang penting dalam mempererat lagi perhubungan di antara satu daerah dengan satu daerah lain di dalam negara ini dengan mengelolakan perkhidmatan-perkhidmatan ke tempat-tempat yang dahulunya terpencil. Dengan usaha-usaha ini dan dengan bertambahnya perkhidmatan radio dan talivisyen bolehlah dikatakan bahawa negara kita adalah bertambah rapat dan padu. Usaha-usaha demikian akan terus dijalankan supaya cita-cita utama rakyat Malaysia untuk perpaduan yang lebih erat di kalangan seluruh masyarakatnya tercapai.

Di samping usaha-usaha membawa kepada integrasi negara, Kerajaan Beta telah berusaha untuk memberi rakyat taraf kehidupan yang lebih baik. Ini memerlukan kemajuan bukan saja

dari segi ekonomi tetapi juga sosial. Kerajaan Beta telah membuat usaha supaya pengeluaran negara bertambah untuk sama-sama dirasai atau dinikmati oleh rakyat. Oleh itu sungguhpun perkembangan dititikberatkan, pengagihan tidaklah dilupakan.

Seperti yang disebutkan dalam buku *Rancangan Malaysia Kedua*, Kerajaan Beta akan mengambil peranan yang aktif dan tegas untuk memajukan perindustrian di negara ini. Kawasan-kawasan perusahaan telah banyak lagi dibina di serata negara untuk menarik perusahaan. Dengan penempatan perusahaan di tempat-tempat lain dan tidak hanya di kota-kota besar bolehlah rakyat benar-benar menikmati hasil kemajuan perindustrian. Kerajaan Beta telah juga menggubal cara memberi galakan kepada perusahaan-perusahaan supaya mereka pergi ke tempat-tempat lain di negara ini.

Dalam usaha memajukan perindustrian dengan modal dan tenaga sendiri kita juga masih memerlukan pelaburan modal serta kemahiran yang berpengalaman dari luar negeri. Kerajaan Beta telah mengambil langkah yang tegas untuk menarik lebih banyak lagi modal asing. Lawatan-lawatan yang dibuat oleh Perdana Menteri Beta ke negara-negara Eropah Barat dan Timur dan lawatan-lawatan balas oleh Ketua-ketua Negara dan Menteri-menteri Kerajaan dari negara-negara itu telah membuka jalan baru di antara negara-negara tersebut dengan Malaysia. Menteri-menteri Beta yang lain juga telah berkunjung ke negara-negara tadi untuk memperkenalkan Malaysia dan menerangkan tentang kemudahan-kemudahan dan peluang-peluang yang terdapat di negara kita. Seminar yang diadakan di Zurich tempoh hari adalah merupakan satu usaha baru dalam perkara ini. Hasil dari usaha-usaha ini telah banyak rombongan dari luar negeri datang dengan tujuan mendirikan perusahaan di sini. Oleh kerana usaha-usaha ini bolehlah dikatakan bahawa masa hadapan perindustrian kita adalah cerah.

Satu perkara yang berlaku yang membimbangkan kita ialah kedudukan mata wang antara-bangsa yang tidak setabil. Dalam meramalkan perkembangan ini, Kerajaan Beta telah mengambil tindakan-tindakan tertentu untuk mengekalkan keteguhan mata wang kita. Tindakan-tindakan seperti memperbagaikan wang simpanan kita daripada mata wang yang lemah kepada mata-mata wang yang lebih teguh bukan sahaja telah mengelakkan kerugian bahkan telah menambatkan jumlah wang simpanan pertukaran luar kita. Beta yakin keputusan mengekalkan keteguhan parity mata wang Malaysia berhubungan dengan emas akan menarik pelaburan modal yang lebih banyak lagi. Beta sangatlah gembira dengan kebijaksanaan Kerajaan Beta mengekalkan keteguhan dan kesetabilan ringgit Malaysia itu.

Dalam perkembangan ekonomi ini kita tidak dapat melupakan sektor pertanian kerana sektor ini masih lagi merupakan satu sektor yang besar. Kerajaan Beta terus menitikberatkan usaha-usaha dalam sektor yang tersebut dengan tujuan menghapuskan kemiskinan tanpa mengira kaum. Usaha Kerajaan Beta di sini ialah bertujuan untuk memodenkan usaha-usaha pertanian termasuk perikanan. Perusahaan penanaman padi, misalnya, sekarang menggunakan benih-benih yang lebih baik, baja-baja seperti urea, ubat-ubat pencegah serangga selaras dengan kehendak pertanian yang saintifik dan moden. Perusahaan getah kita menitikberatkan pengeluaran yang bermutu seperti SMR. Begitu juga dalam pengeluaran kelapa sawit, cara-cara moden digunakan. Dalam perusahaan perikanan pula kita mengorak langkah ke arah penggunaan bot-bot yang membolehkan kita pergi jauh dan menangkap ikan dengan menggunakan teknik-teknik yang baru. Dengan cara-cara ini dapatlah kita membanyakkan pengeluaran petani-petani dan nelayan-nelayan dan dengan itu meninggikan lagi pendapatan mereka.

Kerajaan Beta akan terus meluaskan lagi usahanya dalam bidang pembukaan tanah. Bersangkut dengan ini peluang akan diberi kepada belia-belia untuk mengambil bahagian dan Beta berseru kepada belia-belia supaya merebut peluang ini dan bekerja teguh untuk memajukan rancangan-rancangan tanah belia yang dihaskan untuk mereka.

Untuk memperbesarkan lagi usaha-usaha ini Kerajaan Beta telah mengambil langkah supaya sumbangan-sumbangan Kerajaan dapat diselaraskan dengan memberi manfaat penuh kepada rakyat. Beberapa badan baru telah ditubuhkan yang ada kalanya mengambil tempat beberapa badan yang berasingan. Misalnya, baru-baru ini Kerajaan telah menubuhkan RISDA yang mengambil alih kerja-kerja yang diuruskan oleh beberapa badan yang dulunya bergiat dalam perkara penanaman semula getah. Kerajaan juga bercadang menyelaraskan usaha-usaha

jabatan-jabatan kerajaan dan peladang-peladang dengan menubuhkan **LEMBAGA PERTUBUHAN PELADANG** yang akan bertanggungjawab mengenai pengeluaran dan perniagaan petani-petani yang dulunya dikendalikan oleh Persatuan Peladang dan Syarikat-syarikat Kerjasama yang berasaskan pertanian. Satu rang undang-undang berkenaan dengan hal ini akan dikemukakan kepada Parlimen dalam sidang ini.

Sebagaimana yang ahli-ahli sekalian maklum satu daripada tujuan Rancangan Malaysia Kedua ialah untuk menyusun semula masyarakat Malaysia. Dalam bidang ekonomi ini bermakna bahawa Kerajaan Beta akan mewujudkan satu masyarakat perniagaan dan perusahaan yang juga terdiri dari kalangan Bumiputra. Kerajaan Beta akan terus berusaha dalam pembentukan masyarakat ini. **PERNAS, MARA, UDA** dan **Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri**, dan badan-badan lain telah membuat kemajuan dalam usaha masing-masing. Sayugia diingat bahawa badan-badan yang dianjurkan oleh Kerajaan ini adalah bertujuan untuk memegang usaha-usaha ini sebagai amanah untuk Bumiputra sehingga mereka mampu kelak. Dalam pada itu perusahaan dan perniagaan perseorangan Bumiputra adalah digalakkan oleh Kerajaan Beta dengan berbagai-bagai cara. Di sini ingin Beta melafazkan hasrat supaya usaha mewujudkan masyarakat perniagaan dan perusahaan Bumiputra ini jangan difikirkan sebagai tanggungjawab Kerajaan semata-mata. Untuk perpaduan negara rakyat yang bukan Bumiputra adalah juga bertanggungjawab untuk tercapainya matalamat ini. Oleh itu Beta berseru kepada rakyat Beta yang telah berjaya dalam bidang perniagaan dan perusahaan yang terdiri pertamanya dari golongan bukan Bumiputra dan golongan Bumiputra yang berkebolehan supaya memberi pertolongan yang akan membolehkan kita semua mencapai tujuan tadi. Beta tegaskan lagi ini adalah tanggungjawab semua dan bukan hanya Kerajaan Beta.

Kemajuan yang telah diperolehi itu bukanlah satu kemajuan yang dicapai tanpa apa-apa kesukaran. Kerajaan memandang berat tentang kenaikan harga barang-barang terutama sekali kesannya kepada golongan yang berpendapatan rendah. Kebanyakan daripada kenaikan harga ini ialah disebabkan oleh inflasi dari luar yang mencerminkan inflasi di negeri-negeri besar yang telah maju, penilaian semula beberapa mata wang dan kekurangan berbagai-bagai barang seluruh dunia. Jika kenaikan harga itu disebabkan oleh inflasi yang diimpot, maka peluang-peluang untuk mengawal kenaikan harga itu adalah terhad. Walau bagaimanapun ada juga orang-orang yang mengambil peluang dalam kejadian ini dan kejadian-kejadian seperti ini bagi mencari keuntungan sendiri dengan menyakitkan orang ramai. Kerajaan Beta memandang berat tentang perbuatan-perbuatan ini dan telah menguatkuasakan undang-undang untuk mengawal harga barang-barang tertentu dan meminta syarikat-syarikat yang bertaraf perintis mendapat kelulusan Kerajaan sebelum mereka menaikkan harga barang-barang keluaran mereka. Kerajaan Beta sentiasa mengkaji kedudukan itu untuk menentukan bahawa naiknya harga-harga yang disebabkan oleh inflasi dari luar itu tiada ditambah dengan harga-harga dan upah yang tiada menasabah, dan sedang menimbangkan langkah-langkah seterusnya untuk mengekalkan kesetabilan harga barang-barang di negara ini, satu kemajuan yang kita benar-benar patut banggakan.

Dalam persidangan Parlimen yang lalu Kerajaan telah mengemukakan Rang Undang-undang Perusahaan Sekuriti untuk dibaca pada kali yang pertamanya. Beberapa pendapat yang berguna telah dinyatakan berkenaan dengannya oleh Pasaran Pertukaran Saham Malaysia dan Singapura dan juga oleh orang ramai. Sebagai hasilnya satu Rang Undang-undang baharu yang telah disemak semula akan dibentangkan di persidangan ini dan dibawa melalui segala peringkat. Dengan adanya undang-undang baharu ini dapatlah Kerajaan dan Pasaran Pertukaran Saham menggalakkan satu perkembangan yang sihat berkenaan dengan pasaran saham di Malaysia.

Untuk memperhebatkan lagi pembangunan ekonomi negara maka mustahaklah pengetahuan sains dan teknologi digunakan dengan sepenuhnya, selaras dengan amalan Rukunegara bagi membina masyarakat progresif berasaskan sains dan teknologi moden. Dalam konteks ini Beta sukacita mengetahui bahawa beberapa buah universiti kita dan pusat-pusat pengajian lain akan memperbanyakkan jurusan-jurusan pengajian sains dan teknologi. Dengan perkembangan ini sudah tentu lebih banyak rakyat Beta dapat menikmati faedah pelajaran tinggi, khususnya dalam bidang pengajian sains dan teknologi. Beta berharap dengan pengetahuan yang diperolehi ini rakyat akan dapat memainkan peranan yang lebih pesat lagi dalam pembangunan negara.

Sungguhpun Kerajaan Beta berusaha memajukan perindustrian dan pertanian, kita masih belum dapat bergerak sebegitu rancak bagi menyediakan peluang kerja kepada semua yang

ingin bekerja. Pengangguran adalah merupakan salah satu masaaalah yang besar yang kita hadapi. Kerajaan Beta sentiasa memberi perhatian yang berat atas perkara ini dan usaha mengatasinya adalah dijalankan menerusi beberapa rancangan seperti rancangan latihan perusahaan untuk belia-belia, usaha-usaha penempatan pekerja dan juga menerusi Rancangan Tenaga Rakyat yang sistematik dan sempurna. Beta juga berharap dengan kemajuan yang dicapai dalam bidang perindustrian kita akan dapat mengatasi masaaalah ini. Beta berharap bahawa pihak majikan-majikan akan dapat pula mewujudkan satu curak pekerjaan yang mencerminkan masyarakat berbilang kaum selaras dengan tujuan untuk menyusun semula masyarakat.

Kerajaan Beta akan terus berusaha untuk memberi kebahagiaan hidup kepada rakyat. Satu Sekim Keselamatan Sosial telah diwujudkan yang akan meringankan penderitaan pekerja-pekerja jika ditimpa kemalangan. Kerajaan Beta juga akan terus melaksanakan rancangan-rancangan perumahan supaya lebih ramai rakyat Beta dapat menduduki rumah-rumah yang sempurna yang memberi mereka hidup berbahagia.

Kerajaan Beta akan sentiasa mengkaji cara-cara bagaimana Kerajaan boleh menyampaikan kepada rakyat kemudahan-kemudahan yang akan memberi mereka satu kehidupan yang lebih baik. Kerajaan Beta sedar bahawa usaha-usaha yang lampau untuk mengekalkan kemudahan infrastruktur belum cukup lagi. Oleh itu Kerajaan Beta berazam untuk memberi kemudahan-kemudahan yang lebih baik dan bermakna lebih-lebih lagi kepada penduduk di luarbandar. Kerajaan Beta bercadang untuk menyusun semula Penguasa-penguasa Tempatan dengan tujuan supaya mereka akan dapat ditadbirkan dengan lebih berkesan untuk memberi faedah penuh kepada penduduk-penduduknya.

Untuk memberi sumbangan yang bermutu bagi kemajuan negara rakyat perlulah sihat dan tegap. Kerajaan Beta adalah sentiasa berusaha memperbaiki perkhidmatan-perkhidmatan kesihatan kepada rakyat. Kerajaan Beta sedar bahawa taraf pemakanan di luarbandar adalah kurang memuaskan dan oleh itu usaha akan dibuat supaya penduduk-penduduk luarbandar, lebih-lebih lagi anak-anak kecil, akan dapat makanan yang berzat, dan berprotein dengan mencukupinya. Kerajaan Beta juga sedar bahawa sebuah masyarakat yang terbuka seperti Malaysia ancaman dadah adalah nyata. Kerajaan Beta telah menubuhkan Biro Nakotik untuk menjaga supaya penyakit ini tidak merebak dan berusaha untuk menghapuskannya.

Beta berasa bangga melihat bahawa Bahasa Malaysia adalah terus maju. Kerajaan Beta akan terus berusaha untuk memperluaskan lagi penggunaannya yang merupakan satu faktor yang boleh menyatu-padukan rakyat Beta sekali. Dengan terlaksananya sistem ejaan baru maka Bahasa Malaysia akan terus berkembang.

Untuk menjamin supaya usaha-usaha Kerajaan bagi mewujudkan satu masyarakat Malaysia yang bersatupadu, adil dan makmor, Kerajaan Beta akan berusaha lagi memberi perkhidmatan-perkhidmatan sebaran am yang seluas-luasnya kepada semua lapisan rakyat. Ke arah matalamat ini Kerajaan Beta akan menyediakan kemudahan-kemudahan penyiaran dan penerangan yang lebih luas. Selaras dengan perkembangan-perkembangan di bidang sebaran am yang berasaskan sains dan teknologi maka Kerajaan Beta akan memperluaskan penggunaan satelit yang membolehkan rakyat Beta menyaksikan secara terus-menerus peristiwa-peristiwa seluruh dunia yang disiarkan melalui satelit.

Untuk menjamin semua kejayaan-kejayaan yang telah dicapai dalam bidang pembangunan ini serta menyempurnakan lagi pelaksanaan rancangan-rancangan pembangunan maka perlulah negara kita berada dalam keadaan aman dan damai. Dalam bidang ini Kerajaan Beta akan terus berusaha untuk mempertahankan keselamatan dan kedaulatan Negara.

Kerajaan Beta sentiasa berwaspada terhadap ancaman-ancaman kominis dan gulongan subversif yang ingin merosakkan perpaduan rakyat dan menghalang pelaksanaan rancangan-rancangan pembangunan. Rakyat juga hendaklah berwaspada dan bekerjasama dengan angkatan keselamatan supaya dapat kita menghapuskan ancaman-ancaman ini. Dalam usaha Kerajaan Beta menentang ancaman-ancaman yang tidak diingini ini, Kerjasama daripada negara sahabat kita, Thailand dan Indonesia, sangat-sangatlah menggalakkan. Beta sukalah melafazkan penghargaan Beta dan terima kasih kepada kedua-dua Kerajaan negara itu, dan mengharapkan kerjasama ini akan berpanjangan.

Seperkara yang Beta ingin sentuh ialah tentang kedudukan bekas angkatan bersenjata dan pasokan keselamatan kita. Sebagai langkah untuk membantu mereka ini Kerajaan Beta telahpun menyediakan beberapa rancangan penyesuaian bagi membolehkan mereka berdikari dan memainkan peranan masing-masing dalam proses penyusunan semula masyarakat kita selepas mereka tamat daripada perkhidmatan dengan angkatan bersenjata. Beta sangat sukacita mengetahui bahawa baru-baru ini Tabung Amanah Derma Kebajikan Perwira Negara telah dilancarkan yang bertujuan untuk meringankan kesulitan-kesulitan balu-balu, anak-anak dan tanggungan yang rapat kepada anggota-anggota Pasukan Keselamatan yang telah terkorban atau hilang upaya mencari sara hidup semasa bertugas.

Dalam bidang dasar luar negeri konsep pengecualian Asia Tenggara yang dianjurkan oleh Perdana Menteri Beta telah mendapat sambutan yang menggalakkan daripada negara-negara asing. Dengan tercapainya persetujuan gencatan senjata di Vietnam dan suasana perhubungan di antara Amerika Syarikat dengan Republik Rakyat Cina yang bertambah baik maka harapan melaksanakan konsep pengecualian Asia Tenggara menjadi lebih cerah. Kerajaan Beta mengambil daya utama dalam bidang kerjasama serantau melalui ASEAN. ASEAN merupakan satu persatuan yang sangat berguna bukan sahaja bagi memajukan kegiatan-kegiatan ekonomi, sosial dan kebudayaan di negara-negara rantau ini tetapi juga merupakan sebuah forum bagi menyelesaikan masalah-masalah bersama. Di samping itu Beta sukacita mengetahui bahawa negara-negara ASEAN mungkin menyertai dalam rancangan membantu Vietnam dalam usaha-usaha pembangunan semulanya.

Baru-baru ini dengan lawatan Beta sendiri ke negeri Thailand dan lawatan-lawatan Perdana Menteri dan Timbalan Perdana Menteri serta lawatan Menteri-menteri Beta ke beberapa buah negeri perhubungan kita dengan negara-negara itu telah menjadi lebih mesra. Negara-negara yang telah dilawati itu telah juga membalas lawatan-lawatan yang dibuat oleh kita. Dalam lawatan-lawatan yang Beta sebutkan itu Kerajaan Beta telah juga mengambil kesempatan membincangkan cara-cara membaiki perimbangan perdagangan kita dengan negara-negara berkenaan dan menarik lebih banyak pelaburan-pelaburan asing ke negara kita. Hasil dari lawatan-lawatan itu sangatlah memuaskan.

Di samping itu Kerajaan Beta juga memainkan peranan yang aktif dalam mempereratkan lagi perhubungan baik antara negara-negara Islam selaras dengan kedudukan agama Islam sebagai agama resmi negara kita.

Beta sukaiah menegaskan bahawa Kerajaan Beta akan terus bersahabat dengan semua negara berasaskan kepada prinsip-prinsip saling-menghormati kedaulatan negara dan tidak mencampuri hal ehwal dalam negeri masing-masing.

Beta bersyukur kehadiran Subhanahu Wataala kerana rakyat Beta pada keseluruhannya tidak mengalami bencana yang buruk pada tahun yang lepas. Walau bagaimanapun, pada ketika ini Beta berasa dukacita mendapati bahawa rakyat Beta di setengah-setengah kawasan di Sabah sedang mengalami bencana kemarau yang buruk dan Beta berdoa semoga bencana ini tidak berpanjangan lagi. Beta berasa bangga atas kebijaksanaan Kerajaan yang telah mengambil tindakan-tindakan serta-merta bagi menghadapi dan mengawal kedudukan bencana ini. Kerajaan Beta sentiasa berwaspada terhadap kemungkinan bencana-bencana seperti ini dan akan terus mengambil tindakan-tindakan untuk mengurangkan kerumitan rakyat Beta yang terlibat.

Mengambil sempena Pembukaan Parlimen ini Beta sukacita mengucapkan setinggi-tinggi penghargaan kepada Y.A.B. Perdana Menteri Beta, Tun Haji Abdul Razak bin Hussein, atas kebijaksanaan beliau memimpin negara kita ke arah kemajuan yang lebih pesat lagi di bidang-bidang pembangunan, politik, ekonomi, sosial, kebudayaan dan perhubungan antarabangsa.

Beta juga melafazkan ucapan terima kasih kepada rakyat yang telah bekerjasama dengan Kerajaan Beta untuk kemajuan negara, kepada angkatan bersenjata, dan juga kepada pegawai-pegawai Kerajaan dan juga kepada ahli-ahli politik sekalian.

The English Translation is as follows :

Mr President, Mr Speaker, Honourable Members of both Houses of Parliament:

WE thank God who has showered US with His blessings so as to enable US to deliver this address before Honourable Members of both Houses of Parliament today. WE ought to be grateful to Him because through His Benevolence OUR country has further achieved progress.

1973 is the third year of the Second Malaysia Plan. As a whole the nation has made further progress in the economic and social fields. There has been an increase in national production and the people are now enjoying a higher standard of living. Development works which have been carried out are bringing us nearer towards the ultimate objective of unity among the people and of creating a stronger and a more united nation. The construction of highways in north of the Malaysian Peninsula and from Sarawak to Sabah aims at bringing the several parts of the country closer together. The development of ports in Sarawak and Sabah and later on in Kuantan will further improve communication between the two states mentioned and the Malaysian Peninsula. The national airline or MAS, apart from playing a role in the development of the national economy and of bringing us closer to other countries, is also to play an important part in further strengthening the link between one part of the nation and another by introducing services to places which hitherto have been left isolated. By these means and with the increase in radio and television services it may be said that our country is now closer together and more united. These efforts will be sustained so that the primary aspiration of the people of Malaysia to bring about a closer unity among the communities will come to fruition.

Apart from efforts directed towards national integration, My Government has endeavoured to give the people a better standard of living. This calls for progress not only in the economic but also in the social field. My Government has taken steps so that national production will increase for all the people to enjoy. Although emphasis is placed on development, distribution is not an aspect which is to be left out of consideration.

As mentioned in the Second Malaysia Plan, My Government will play an active and positive role in this country on industrial development. More industrial areas have been opened up throughout the country to attract industries. As a result of industries being located not only in big towns but also in other parts as well, the people will be able to enjoy truly the fruits of industrial development. My Government has also devised measures to encourage industries to go to other areas in the country.

While industrialisation programme is carried out with our own capital and our own resources, the need still exists for capital investment and skilled and experienced manpower resources from foreign countries. My Government has taken positive steps to attract more foreign capital. Visits made by OUR Prime Minister to the countries of East and West Europe and reciprocal visits made by the Heads of State and Ministers of the countries visited have paved the way for a closer communication between the countries concerned and Malaysia. My other Ministers have also made visits to those countries to make Malaysia known to them and apprise them of the facilities and opportunities available in our country. The Seminar which was held at Zurich recently constitutes a new approach in this regard. As a result of these efforts many delegations from foreign countries have come with the aim of establishing industries here. Because of these efforts it can be said that the future of our industrialisation programme is bright.

Another development that is causing us some concern is the unstable international monetary situation. In anticipation of this development, OUR Government took specific measures to maintain the strength of our currency. Such measures as the diversification of our reserves from weaker to stronger currencies not only avoided losses but increased the amount of our foreign exchange reserves. We are confident that the decision to maintain the parity of the Malaysian dollar in relation to gold will attract more investment. WE are very pleased with the wisdom of our Government in maintaining the strength and stability of the Malaysian dollar.

In our economic development we should not forget the agricultural sector as it is still a major sector. My Government will continue to give emphasis on efforts in this sector with the objective of eradicating poverty irrespective of race. The effort of My Government in this field is aimed at modernising agricultural practices including fisheries. The padi planting industry, for instance, now uses improved seeds, manure such as urea and insecticides consistent with the scientific and modern needs of agriculture. Our rubber industry emphasises quality production such as the SMR. Similarly in the production of oil palm, modern methods are being used. In the fishing industry we are taking a forward step by resorting to the use of boats that will enable us to venture far out to sea and to fish with the use of new techniques. By these means, we can increase the production of the farmers and fishermen, thereby raising their income.

OUR Government will continue to increase its efforts in the field of land development. In this regard, opportunity will be given to youths to participate and WE appeal to them to seize this opportunity and work hard to develop the land schemes reserved for them.

In the interest of expanding these efforts OUR Government has taken steps to see that its activities are coordinated so as to give maximum benefit to the people. New bodies have been established, in certain cases, to replace organizations which had existed as separate entities. For instance, RISDA was recently established by the Government to take over the duties of several bodies formerly concerned with rubber replanting. The Government also plans to coordinate the activities of Government department and farmers by establishing the FARMERS ORGANIZATION AUTHORITY which will be entrusted with the responsibility over the produce and the business of farmers formerly under the management of Farmers' Associations and agro-based Cooperative Societies. A Bill on this subject will be tabled in Parliament in this session.

As Honourable Members are aware one of the objectives of the Second Malaysia Plan is the restructuring of society. In the economic field, this means the creation by OUR Government of a business and industrial community which will also comprise Bumiputras. My Government will forge ahead in its efforts in this direction. PERNAS, MARA, UDA and State Development Corporations and other Bodies have made progress in their respective fields. It should be borne in mind that the function of these government-sponsored bodies is to serve as trustees for the Bumiputras until such time as they are able to take over the business concerned themselves. Meanwhile MY Government will continue to give encouragement in various ways to individual Bumiputras in the field of trade and industry. In this connection, WE would like to express OUR hope that the task of creating a Bumiputra business and industrial community should not be regarded as being solely the responsibility of the Government. In the interest of national unity, it is also the responsibility of non-Bumiputras to ensure that this objective is achieved. WE therefore appeal to all OUR subjects who have succeeded in the business and industrial fields, the non-Bumiputras and the Bumiputras who have the capacity to do so, to assist in this direction so that we can all achieve our objective. WE would like to emphasise again that this is the responsibility of all and not of the Government alone.

The progress that has taken place was not achieved without difficulties. OUR Government is concerned about recent price increases and particularly their impact on the lower income groups. Most of the recent price increases were caused by imported inflation which was a reflection of the inflation in major developed countries, the revaluation of certain currencies and world shortage of various goods. To the extent that domestic price increases were caused by imported inflation, there are only limited opportunities of preventing corresponding domestic price increases. However, there are some who see in these and other happenings an opportunity to make private gains at public expense. OUR Government takes a serious view of these abuses and has also enforced laws to control certain prices and to require pioneer companies to obtain Government approval before they increase the prices of their manufactured products. OUR Government is constantly reviewing the situation to ensure that price increases caused by imported inflation are not accentuated by unreasonable price and wage adjustments, and is considering further measures to maintain our domestic price stability, a record of which we are justly proud.

In the last session the Government presented the Securities Industry Bill for first reading. Useful views have been expressed on it by the Stock Exchange of Malaysia and Singapore as well as by the public. As a result a revised new Bill will now be presented and taken through all stages at this session. The new legislation will enable the Government and the Stock Exchange to promote a sound and healthy growth of the stock market in Malaysia.

To intensify the development of the national economy, it is imperative that full use be made of scientific and technological knowledge consistent with the precept of Rukunegara that there be built a progressive society based on science and modern technology. In this context, WE are happy to note that several of our Universities and other institutions of learning will be providing increased courses in science and technological studies. With this development, it is certain that many more of OUR subjects will reap the benefits of higher education especially in the fields of science and technology. WE hope that with the knowledge acquired they will be able to play a more effective role in the development of the nation.

Although OUR Government is striving towards development in the fields of industry and agriculture, we have not made rapid progress in providing employment opportunities to all those who seek work, Unemployment constitutes a major problem which we are facing today. OUR Government is at all times giving serious attention to this problem and efforts to overcome it are being made through various schemes such as the industrial training scheme for youth, job emplacement scheme, and through systematic and proper Manpower Planning. WE also hope that with the progress achieved in the field of industrialisation we would be able to overcome this problem. WE hope that employers on their part would be able to create an employment pattern that reflects a multiracial society consistent with the objective of re-structuring society.

OUR Government will continue in its efforts to bring about a better quality of life for the people. A Social Security Scheme has been established which will lessen the sufferings of workers in case of an accident. OUR Government will also continue to implement its housing programmes so that many more of OUR subjects would be able to live in proper houses and enjoy better quality of life.

My Government is always studying ways and means to provide amenities to the people to enable them to enjoy a better quality of life. OUR Government is aware that past efforts to provide infrastructural facilities are not yet adequate. As such, OUR Government is determined to provide better and more purposeful amenities especially for those in the rural areas. OUR Government proposes to re-structure Local Authorities so that they could be administered more effectively for the full benefit of the inhabitants.

To be able to make valuable contribution towards the development of the country it is necessary that the people should be healthy and strong. OUR Government will continue to improve health services for the people. The Government is aware that the standard of nutrition in the rural areas is not satisfactory and efforts will be made so that people in the rural areas especially children will have nutritious diet with adequate protein content. OUR Government is always aware that in an open society as in Malaysia the threat of drug taking is obvious. OUR Government has established the Narcotics Bureau for the control and eradication of this malady.

We note with pride that Bahasa Malaysia is continuing to progress satisfactorily. OUR Government will continue in its efforts to promote its use, which will be a factor contributing towards the unity of OUR subjects. With the implementation of the new spelling system Bahasa Malaysia will continue to flourish.

To ensure the success of the Government's effort to create a united, just and prosperous society OUR Government will provide mass media services to all sections of the community as widely as possible. Towards this end OUR Government will provide a wider range of broadcasting and information facilities in line with development in this field of mass media based on science and technology. OUR Government will extend the use of satellite which will enable OUR subjects to witness live telecast of events throughout the world transmitted through satellite.

To sustain the success achieved in the field of development and also for the purpose of the further implementation of the development plans, it is essential that there should be peace and harmony in our country. In this respect OUR Government will continue its effort to safeguard the security and sovereignty of the nation.

OUR Government is at all times aware of the threat posed by the communists and the subversive elements whose intention is to destroy the unity of the people and obstruct the implementation of the development plans. The people too should be vigilant and cooperate with the security forces so that we could wipe out these threats. In OUR Government's effort to meet this menace, the cooperation shown by friendly countries, like Thailand and Indonesia, is most encouraging. WE would like to record OUR thanks to the Governments of the two countries and hope that this cooperation will continue.

Another subject which WE would like to make reference to is the position of our ex-servicemen and ex-personnel of the security forces. As a means of assisting them OUR Government has formulated various rehabilitation programmes to enable them to stand on their own and play their respective roles in the restructuring of society after their discharge from the services. WE are very glad to note the recent launching of the National Heroes Welfare Trust Fund which is intended to alleviate the hardships of widows, children and close dependants of the members of the Security Forces killed or disabled while on duty.

In the field of foreign policy the concept of Neutrality in South-east Asia which was sponsored by OUR Prime Minister has been well received by foreign countries. With the ceasefire agreement being reached in Vietnam and the improvement in the relation between the United States of America and the Peoples' Republic of China, hopes of implementing the Neutrality concept in South-east Asia become brighter. OUR Government is taking the initiative in the field of regional cooperation through ASEAN. ASEAN is not only useful for the economic, social and cultural development of the countries of this region but also serves as a forum for the settlement of mutual problems. WE are pleased to know that the ASEAN countries may participate in programmes to assist Vietnam in its reconstruction.

As a result of OUR recent visit to Thailand and of visits made by OUR Prime Minister and Deputy Prime Minister as well as the visits made by OUR other Ministers to various countries, our relationship with those countries have become closer. The countries that have been visited have made reciprocal visits to our country. In the course of the visits mentioned OUR Government has taken the opportunity to discuss ways and means to improve our trade balance with the countries concerned and to attract more foreign investment to our country. The result of these visits has been most satisfactory.

At the same time OUR Government is also playing an active role in strengthening the bonds of friendship among Islamic countries in line with the position of Islam as the official religion of our country.

WE would like to emphasise that OUR country will continue to be friendly with all countries based on the principle of mutual respect of national sovereignty and non-interference in the internal affairs of each other.

WE thank God for the fact that OUR subjects on the whole have not suffered any serious catastrophe in the course of last year. Nevertheless, at the present moment, WE regret to know that OUR subjects in some areas in Sabah are experiencing a serious drought. WE pray to God that through His Benevolence this drought will not continue any longer. WE are very proud of the wisdom of the Government which has taken immediate measures to meet the situation caused by this catastrophe and bring it under control. OUR Government constantly keeps itself on the alert to meet the occurrence of such catastrophe and will take measures to minimise any hardship that it may cause to OUR subjects.

WE wish to take the opportunity on the occasion of the opening of this Parliamentary Session to express OUR highest appreciation to OUR Honourable Prime Minister, Tun Haji Abdul Razak bin Hussein, for his wisdom in steering the nation towards more intensive

progress in the fields of development, politics, economy, social and cultural development, and international relations.

WE also like to express OUR thanks to OUR subjects who have cooperated with OUR Government for the progress of the nation, to the armed forces and also to Government officers as well as to all politicians.

MEMPERKENANKAN RANG UNDANG-UNDANG

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, adalah dimaklumkan iaitu saya telah menerima satu keputusan daripada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, memperkenankan Akta-akta yang telah diluluskan oleh Dewan Parlimen dalam mesyuarat yang ketiga Penggal yang lalu. Akta-akta itu ialah:

1. Akta Perbekalan, 1973;
2. Akta Perbekalan Tambahan (1971 dan 1972) (No. 2) 1973;
3. Akta Kumpulanwang Simpanan Pekerja (Pindaan) 1973;
4. Akta Peruntukan di Raja (Pindaan) 1973;
5. Akta Pinjaman Luar Negeri (Pindaan) 1973;
6. Akta Lanjutan Kredit (Pindaan) 1973;
7. Akta Eksais (Negeri-negeri Tanah Melayu, Sarawak dan Sabah) (Pindaan) 1973;
8. Akta Kastam (Pindaan) (No. 2) 1973;
9. Akta Pencen (Pindaan) (No. 3) 1973;
10. Akta Menteri Muda (Pindaan) 1973;
11. Akta Lembaga Kemajuan Trengganu Tengah 1973;
12. Akta Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan) 1973;
13. Akta Pencen Balu dan Anak Yatim (Sarawak) (Pindaan) 1973;
14. Akta Kutipan dari Rumah ke Rumah dan Lorong-lorong (Pindaan) 1973;
15. Akta Imigresen (Pindaan) 1973;
16. Akta Perbandaran (Pindaan) (No. 2) 1973;
17. Akta (Perancangan) Bandaraya Kuala Lumpur 1973;
18. Akta Bank 1973;
19. Akta Bank Negara Malaysia (Pindaan) 1973;
20. Akta Pertahanan Awam (Pindaan) 1973;
21. Akta Pendaftaran Jurutera (Pindaan) (No. 2) 1973;
22. Akta Pendaftaran Jurukur (Pindaan) (No. 2) 1973;
23. Akta Akitek (Pindaan) (No. 2) 1973;
24. Akta Pencen (Sarawak) (Pindaan) 1973;
25. Akta Pencen (Sabah) (Pindaan) 1973;
26. Akta Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) (Pindaan) 1973;
27. Akta Lembaga Urusan dan Tabung Haji (Pindaan) 1973;
28. Akta (Pencen dan Ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen (Pindaan) (No. 2) 1973;
29. Akta Perkahwinan Sivil (Pindaan) 1973;
30. Akta Cukai Pendapatan Tambahan (Pindaan) 1973;
31. Akta Cukai Pendapatan (Pindaan) (No. 3) 1973;
32. Akta Kastam (Pindaan) (No. 3) 1973;
33. Akta Stem (Pindaan) 1973;
34. Akta Insuran (Pindaan) 1973;
35. Akta Lalulintas Jalan dan Kereta-kereta Motor (Negeri-negeri Tanah Melayu, Sarawak dan Sabah) (Pindaan) 1973;
36. Akta Galakan Pelaburan (Pindaan) 1973;
37. Akta Lembaga Perindustrian Kayu Malaysia (Perbadanan) 1973;
38. Akta Perlindungan Wanita dan Gadis 1973;
39. Akta Tabung Angkatan Tentera 1973;
40. Akta Suruhanjaya Perkhidmatan (Pindaan) 1973; dan
41. Akta Suruhanjaya Pilihanraya (Pindaan) 1973.

PERUTUSAN DARIPADA DEWAN NEGARA

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu perutusan daripada Dewan Negara menyatakan persetujuannya kepada Rang Undang-undang yang telah diserahkan oleh Dewan Rakyat tempoh hari.

Saya jemput Setiausaha untuk membacakan perutusan itu.

(Setiausaha membacakan Perutusan)

“Tuan Yang di-Pertua Dewan Rakyat,

Dewan Negara telah mempersetujui Rang Undang-undang yang berikut tanpa pindaan:

1. Rang Undang-undang Perbekalan, 1973;
2. Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1971 dan 1972) (No. 2);
3. Rang Undang-undang Kumpulanwang Simpanan Pekerja (Pindaan);
4. Rang Undang-undang Peruntukan di Raja (Pindaan);
5. Rang Undang-undang Pinjaman Luar Negeri (Pindaan);
6. Rang Undang-undang Lanjutan Kredit (Pindaan);
7. Rang Undang-undang Eksais (Negeri-negeri Tanah Melayu; Sarawak dan Sabah) (Pindaan);
8. Rang Undang-undang Kastam (Pindaan) (No. 2);
9. Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) (No. 3);
10. Rang Undang-undang Menteri Muda (Pindaan);
11. Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Trengganu Tengah;
12. Rang Undang-undang Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan);
13. Rang Undang-undang Pencen Balu dan Anak Yatim (Sarawak) (Pindaan);
14. Rang Undang-undang Kutipan dari Rumah ke Rumah dan Lorong-lorong (Pindaan);
15. Rang Undang-undang Imigresen (Pindaan);
16. Rang Undang-undang Perbandaran (Pindaan) (No. 2);
17. Rang Undang-undang (Perancangan) Bandaraya Kuala Lumpur;
18. Rang Undang-undang Bank;
19. Rang Undang-undang Bank Negara Malaysia (Pindaan);
20. Rang Undang-undang Pertahanan Awam (Pindaan);
21. Rang Undang-undang Pendaftaran Jurutera (Pindaan) (No. 2);
22. Rang Undang-undang Pendaftaran Jurukur (Pindaan) (No. 2);
23. Rang Undang-undang Akitek (Pindaan) (No. 2);
24. Rang Undang-undang Pencen (Sarawak) (Pindaan);
25. Rang Undang-undang Pencen (Sabah) (Pindaan);
26. Rang Undang-undang Setiausaha-setiausaha Parlimen (Saraan) (Pindaan);
27. Rang Undang-undang Lembaga Urusan dan Tabung Haji (Pindaan);
28. Rang Undang-undang (Pencen dan Ganjaran) Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen (Pindaan) (No. 2);
29. Rang Undang-undang Perkahwinan Sivil (Pindaan);
30. Rang Undang-undang Cukai Pendapatan Tambahan (Pindaan);
31. Rang Undang-undang Cukai Pendapatan (Pindaan) (No. 3);
32. Rang Undang-undang Kastam (Pindaan) (No. 3);
33. Rang Undang-undang Stem (Pindaan);
34. Rang Undang-undang Insuran (Pindaan);
35. Rang Undang-undang Lalulintas Jalan dan Kereta-kereta Motor (Negeri-negeri Tanah Melayu, Sarawak dan Sabah) (Pindaan);
36. Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan);
37. Rang Undang-undang Lembaga Perindustrian Kayu Malaysia (Perbadanan);

38. Rang Undang-undang Perlindungan Wanita dan Gadis;
39. Rang Undang-undang Tabung Angkatan Tentera;
40. Rang Undang-undang Suruhanjaya Perkhidmatan (Pindaan); dan
41. Rang Undang-undang Suruhanjaya Pilihanraya (Pindaan).

Tandatangan:
Yang di-Pertua,
Dewan Negara."

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

DIPLOMATIK DENGAN REPUBLIK RAKYAT CINA/VIETNAM UTARA/KOREA UTARA—HUBUNGAN

1. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Luar Negeri memberikan satu lapuran atas langkah-langkah yang telah diambil mengenai penubuhan atau pemulihan perhubungan diplomatik dengan:

- (i) Republik Rakyat Cina;
- (ii) Vietnam Utara;
- (iii) Korea Utara; dan
- (iv) negara-negara lain yang Malaysia belum lagi iktirafkan ataupun putus hubungan diplomatik.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Malaysia telah menubuhkan perhubungan diplomatik dengan Vietnam Utara, dan juga dengan Jerman Timur. Kita sekarang berhubung dengan Kerajaan Korea Utara.

Berkenaan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina, sepertimana saya telah terangkan kepada Dewan ini, iaitu; bahawa niat kita ialah hendak menubuhkan perhubungan itu. Apa yang tinggal ialah masa yang sesuai dan perkara ini adalah dalam pertimbangan Kerajaan.

Berkenaan dengan perhubungan diplomatik dengan negara-negara yang belum diiktirafkan oleh Malaysia, saya suka tegaskan, iaitu Malaysia sentiasa sedia menerima dan menimbangkan cadangan-cadangan untuk perhubungan diplomatik dengan mana-mana negara yang ingin mengadakan perhubungan itu berdasar kepada prinsip-prinsip hormat-

menghormati kedaulatan dan keutuhan wilayah masing-masing dan tidak campur tangan dalam hal ehwal dalam negeri masing-masing.

Penubuhan hubungan diplomatik adalah proses tindakan dua belah dan langkah-langkah haruslah diambil oleh kedua-dua pihak.

Tuan Lim Kit Siang: Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menerangkan samada kelambatan penubuhan perhubungan diplomatik antara Malaysia dengan Republik Rakyat Cina ialah oleh kerana Kerajaan menunggu satu masa apabila Kerajaan memutuskan dan menetapkan tarikh untuk Pilihanraya Umum, untuk membolehkan parti Perikatan menggunakan issue ini sebagai memancing undi?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, ini tidak ada kenamengena dengan Pilihanraya Umum.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menerangkan bahawa penubuhan diplomatik antara Republik Rakyat Cina dengan kita ialah cuma menunggu masa yang sesuai katanya. Saya hendak penjelasan daripada beliau adakah beliau sedar kita telah menubuhkan perhubungan diplomatik dengan Vietnam Utara, tetapi negeri yang paling besar di seluruh dunia, iaitu Republik Rakyat Cina, kita mesti mencari masa yang sesuai; bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menerangkan?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab kita hendak mencari masa yang sesuai, jadi perkara itu sekarang telah kita pertimbangkan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Kita tahu Malaysia dan Vietnam Utara sudah menubuhkan perhubungan diplomatik, tetapi sampai sekarang adakah atau belum kita menukarkan diplomat-diplomat itu. Kalau belum, bila?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, kita belum lagi bertukar-tukar diplomat dengan Vietnam Utara. Kita hanya telah bersetuju hendak mengadakan perhubungan diplomatik dan masaalah hendak menukarkan diplomat tentulah akan mengambil masa

sedikit dan apabila kedua-dua pihak bersetuju, kita akan menghantar diplomat-diplomat kita ke Vietnam Utara.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah benar penubuhan perhubungan diplomatik antara Republik Rakyat Cina dan kita bukan menunggu masa yang sesuai, tetapi oleh sebab ada satu atau dua negeri antara ASEAN yang tidak bersetuju tentang penubuhan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina. Jika benar, mengapa kita mesti menunggu mereka memutuskan hendak mengadakan perhubungan diplomatik sebelum kita mengambil inisiatif?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menerangkan dahulu, bahawa kita hanya bersetuju dengan rakan-rakan kita dalam ASEAN, iaitu kita akan memberitahu satu sama lain berkenaan dengan langkah-langkah yang akan diambil terhadap perhubungan diplomatik dengan Kerajaan Republik Rakyat Cina, tetapi hak menentukan masanya ialah hak sesebuah Kerajaan dan bagi kita itu hak kita bagi menentukan bila masa yang sesuai bagi kita hendak mengadakan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu Dewan ini siapakah orang yang sudah dipilih menjadi diplomat Malaysia ke Vietnam Utara?

Perdana Menteri: Perkara ini belum timbul lagi, tidak tahulah samada Yang Berhormat suka hendak menawarkan dirinya. (*Ketawa*)

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih, tetapi Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan lagi. Berkenaan dengan Negeri Tiongkok dan Negeri Vietnam Utara, Malaysia sudah recognise Vietnam Utara, tetapi belum recognise Negeri Tiongkok lagi. Bolehkah saya bertanya kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri iaitu betul atau tidak Kerajaan kita hendak gunakan Kerajaan Vietnam Utara menolong penubuhan diplomatic relations dengan Negeri Tiongkok.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini telah saya jelaskan tadi. Saya tak

faham mana negeri yang dimaknakan oleh Ahli Yang Berhormat Tiongkok ini (*Ketawa*). Kalau dia maknakan Republik Rakyat Cina, saya telah terangkan tadi iaitu kita hanyalah menunggu masa sahaja untuk hendak mengadakan perhubungan diplomatik ini. Perhubungan diplomatik kita dengan Republik Rakyat Cina tidak adalah kenamengena dengan perhubungan diplomatik dengan Vietnam Utara. Ini telah kita jalankan. Seperti saya telah terangkan tadi juga iaitu perhubungan diplomatik dengan sesebuah negara itu adalah tindakan kedua belah pihak. Jadi mestilah mendapat persetujuan kedua-dua pihak baharulah kita dapat mengadakan perhubungan diplomatik.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak menjelaskan iaitu tadi saya gunakan nama Tiongkok, sebab saya dengar nama Tiongkok ini melalui Radio Indonesia, minta maaf, kalau tidak tahu (*Ketawa*).

RANCANGAN MALAYSIA KEDUA— SEMAK SEMULA

2. Dr Tan Chee Khoon bertanya kepada Perdana Menteri samada beliau sedar bahawa usaha menyemak semula Rancangan Malaysia Kedua bagi penggal pertengahan telahpun lewat tiga bulan dari masa yang dijadualkan; jika ya, apakah langkah yang telah di jalankan untuk mempercepatkan lagi usaha penyemakannya supaya dapat diselesaikan sebelum bulan Oktober 1973 selewat-lewatnya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Tidak ada berlaku sebarang kelewatan dalam penyemakan semula pertengahan penggal Rancangan Malaysia Kedua. Kerja ini sedang diselenggarakan dan laporan mengenai kajian ini dijangka akan dibentangkan di Parlimen sebelum penghujung tahun ini.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu kepada Dewan ini laporan ini atau mid-term review ini boleh dibentangkan di Dewan ini, bukan pada hujung tahun ini tetapi pada bulan November apabila Budget Session pada tahun ini dimulakan.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, harapan kita ialah kajian akan dibentangkan dalam Budget Session iaitu bulan Oktober dan November tahun ini.

PENCEN KAKITANGAN AWAM BERSARA

3. Tuan V. David bertanya kepada Perdana Menteri samada Kerajaan bercadang untuk menimbang mengulangkaji pencen kakitangan awam yang bersara.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu harus ingat lagi iaitu dalam persidangan Dewan Rakyat yang lalu pada 9-8-1972, perkara ini telah ditimbulkan dan saya telahpun menerangkan bahawa Kerajaan telah menubuhkan sebuah Jawatankuasa Khas mengenai kedudukan Pencen Pesara-pesara Kerajaan. Dengan penubuhan Jawatankuasa itu, adalah jelas bahawa Kerajaan bercadang mengulangkaji pencen kakitangan-kakitangan awam yang telah bersara.

Jawatankuasa Khas itu telahpun menyediakan Lapuran Pertamanya yang sedang dipertimbangkan oleh Kerajaan dan saya harap keputusan akan dapat diambil tidak berapa lama lagi.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu Dewan ini bilakah lapuran ini boleh diimplemenkan dalam negeri kita?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, lapuran ini ialah lapuran kepada bahagian yang pertama sahaja iaitu lapuran berkenaan dengan kakitangan-kakitangan yang telah bersara sebelum perlaksanaan Lapuran Gaji Suffian. Jadi lapuran inilah yang sedang dikaji dan saya harap dapat diputuskan dalam masa yang tak berapa lama lagi.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Soalan tambahan. Adakah lapuran yang tersebut tadi, Tuan Yang di-Pertua, meliputi pegawai-pegawai yang telah bersara daripada Sabah dan Sarawak?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya tak ingat perkara ini—I require notice of this question.

PERKHIDMATAN NEGARA— MELAKSANAKAN

4. Tuan Hor Cheok Foon minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Perkhidmatan Negara akan dilaksanakan di Malaysia.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Jawatankuasa pegawai-pegawai yang dilantik bagi menyediakan lapuran berkenaan cadangan Perkhidmatan Negara dijangka akan menyiapkan lapuran itu tidak berapa lama lagi. Setelah lapuran tersebut disediakan maka Kerajaan akan menimbang syor-syor yang dikemukakan itu dan diharapkan selepas itu akan dapat dilaksanakan perkara ini.

Tuan Hor Cheok Foon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu Dewan ini bilakah jawatankuasa yang tersebut itu boleh menyiapkan lapuran-lapuran berkenaan dan adakah lapuran-lapuran itu dikemukakan di dalam Dewan ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya harap lapuran itu akan siap barangkali hujung bulan April ini, kemudian Kerajaan akan timbangkan dan kalau dikehendaki lapuran itu boleh dibentangkan di Dewan ini.

Tuan Hor Cheok Foon: Soalan tambahan. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar bahawa beliau ada membuat kenyataan berkenaan dengan Perkhidmatan Negara semasa beliau melawat Negeri Switzerland dan semua rakyat Malaysia telah memberi sokongan kepada cadangan itu.

Tuan Yang di-Pertua: Tak ada kena mengena.

PERUBAHAN PILIHANRAYA— LAPURAN

5. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 2*) minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Kerajaan akan mengeluarkan lapuran mengenai perubahan-perubahan pilihanraya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya baharu sahaja menerima lapuran mengenai perubahan-perubahan pilihanraya ini

dan laporan ini sedang dikaji. Apabila telah selesai dikaji laporan ini akan diisytiharkan dan dikemukakan di Dewan ini.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar selepas kemerdekaan atau selepas pilihanraya yang pertama pada tahun 1959 negara kita atau kawasan-kawasan pilihanraya kita belum diubah, tetapi mengikut Perlembagaan kita 10 tahun selepas pilihanraya yang pertama, perubahan itu perlu dan terpaksa dilaksanakan. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menerangkan kelambatan perubahan ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini dijalankan oleh Election Commission iaitu Suruhanjaya Pilihanraya dan penyempakan ini mengambil masa. Seperti saya katakan tadi saya baru sahaja menerima laporannya dan laporan itu akan dikaji dengan seberapa yang boleh, tetapi harus barangkali pindaan-pindaan akan dibuat berkenaan dengan laporan ini.

PENDUDUK DESA KE BANDAR— PERATUS

6. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Perdana Menteri menyatakan setakat mana kajian telah dibuat mengenai masalah penghijrahan penduduk-penduduk desa ke bandar-bandar dan berapa peratus penduduk-penduduk yang telah berhijrah ke bandar-bandar.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Ahli Yang Berhormat mungkin maklum, Kerajaan telah menjalankan satu banci penduduk dalam tahun 1970. Data-data yang telah diperolehi sedang diproses dan di analisis dan dijangka akan siap pada pertengahan tahun ini. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, data-data ini bukan saja boleh menunjukkan penghijrahan penduduk-penduduk desa ke bandar-bandar, tetapi juga penghijrahan daripada luarbandar ke kawasan luarbandar yang lain; dari bandar ke kawasan bandar lain dan dari bandar ke kawasan luarbandar.

PERATURAN PERTAHANAN LIMA NEGARA—DASAR

7. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan oleh kerana

Malaysia adalah sebuah negara yang berkecuali, samada Kerajaan Malaysia benar-benar mengamalkan dasar ini dan tidak menyeleweng dari dasar tersebut dengan adanya Peraturan Pertahanan Lima Negara dengan Singapura, New Zealand, Australia dan Great Britain.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, tidak harus ada keraguan terhadap dasar berkecuali yang diamalkan oleh Kerajaan Malaysia.

Peraturan Pertahanan Lima Negara itu tidak diwujudkan dalam konteks persaingan kuasa-kuasa besar, dan tidaklah bertentangan dengan dasar pengecualian kita. Perkara ini diterima oleh negara-negara berkecuali yang lain, sepertimana terbukti oleh keahlian kita dalam Persidangan Negara-negara Berkecuali, termasuk keahlian kita dalam Jawatankuasa Persiapan (Preparatory Committee) Persidangan Kemuncak dalam tahun 1970, dan juga pemilihan kita dalam Jawatankuasa yang sama bagi Persidangan Kemuncak Negara-negara Berkecuali yang akan diadakan di Algiers dalam bulan September yang akan datang ini.

SISTEM PERTAHANAN BERSAMA ASIA

8. Tuan Chan Fu King minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan Russia telah mengemukakan kepada Kerajaan Malaysia untuk mengadakan satu Sistem Pertahanan Bersama Asia (Asian Collective Security System): jika ya, apakah butir-butirnya dan samada beliau bersetuju dengan cadangan itu.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, cadangan Russia mengenai Sistem Pertahanan Bersama Asia (Asian Collective Security System) telah mula-mula disuarakan oleh Tuan Leonid Brezhnev. Setiausaha Agong Jawatankuasa Pusat Parti Komunis Soviet Union pada 7hb Jun, 1969 di Persidangan Sedunia Partai-partai Komunis di Moscow.

Sememangnya, ada perbincangan-perbincangan mengenai perkara itu sejak tarikh itu, termasuk semasa lawatan saya ke Russia tahun lepas. Walau bagaimanapun, butir-butir penuh cadangan itu belum lagi diterangkan dan Kerajaan kita belumpun diminta mengakui atau menyokong cadangan itu.

UJIAN BAHASA MENDAPATKAN KERAKYATAN

9. **Dr A. Soorian** minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) samada beliau sedar bahawa beberapa orang pemeriksa-pemeriksa di dalam Ujian Bahasa untuk mendapatkan kerakyatan masih lagi menyoal soalan-soalan mengenai pengetahuan am dan bukan menilai samada calon-calon ini ada mempunyai pengetahuan dalam Bahasa Malaysia;
- (b) jika Menteri sedar, apakah langkah-langkah yang telah diambil atau yang akan diambil bagi membetulkan keadaan ini;
- (c) bolehkah Menteri menyatakan bilangan dan nama-nama Ahli Parlimen dan Ahli Dewan Undangan Negeri yang ada di dalam Jawatankuasa Ujian Bahasa untuk Kerakyatan;
- (d) apakah kriteria atau panduan yang digunakan bagi memilih ahli-ahli di dalam Jawatankuasa ini; dan
- (e) adakah mereka mempunyai tempuh perkhidmatan yang ditentukan dalam Jawatankuasa ini.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Soalan yang hampir serupa ini telah dikemukakan kepada Dewan ini pada 23-8-1972 di mana jawapan telah diberi bahawa Lembaga-lembaga Bahasa telahpun diberi satu peraturan berkaitan dengan ujian pengetahuan bahasa Melayu bagi panduannya dalam menjalankan ujian kepada pemohon-pemohon untuk sijil kewarganegaraan di bawah Perkara-perkara yang berkenaan dalam Perlembagaan. Sesungguhnya risalah mengandungi peraturan ujian bahasa Melayu itu telah juga diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di persidangan Dewan ini pada 12-5-1972. Dengan yang demikian maka soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat bahawa "Lembaga Bahasa masih lagi menyoal soalan-soalan mengenai pengetahuan am dan bukan menilai samada calon-calon yang ada mempunyai pengetahuan dalam bahasa Melayu itu tidak berbangkit. Jika sekiranya ada di antara

ahli-ahli Lembaga Bahasa yang tidak mengikut peraturan yang ditetapkan itu maka Ahli Yang Berhormat bolehlah kemukakan hal itu kepada saya dengan menyebutkan nama ahli-ahli yang berkenaan serta tarikh dan tempat ujian itu diadakan bagi membolehkan suatu siasatan yang tertentu dijalankan.

- (b) Perkara ini tidak berbangkit lagi.
- (c) Seramai 4 orang Ahli Parlimen dan 34 orang Ahli Dewan Undangan Negeri telah dilantik sebagai ahli-ahli Lembaga tersebut. Nama-nama mereka adalah seperti yang disiarkan dalam Warta Kerajaan P.U. (B) 319, 321, 322 dan 323 bertarikh 10-8-1972 dan 368, 373 dan 374 bertarikh 21-9-72. Beberapa ahli lagi sedang dipertimbangkan untuk dilantik sebagai ahli Lembaga Bahasa.
- (d) Orang-orang yang dilantik sebagai Ahli Lembaga Bahasa ialah mereka yang difikirkan sesuai dan layak untuk menjadi ahli, iaitu mengikut Aturan 5, Aturan-aturan Kewarganegaraan, 1964.
- (e) Tiada.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan berkenaan dengan soalan 9 (c). Yang Berhormat Menteri mengatakan ada 4 orang Wakil Rakyat sudah dipilih, bolehkah diberi dua namanya sekarang.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya syorkan kepada Ahli Yang Berhormat itu sila baca *Warta Kerajaan* yang saya sebutkan tadi.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tak senang hendak membaca yang banyak itu. (*Ketawa*). Barangkali Yang Berhormat Menteri tahu sebab itu saya hendak tahu dua nama sahaja.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau Ahli pun tak ada persiapan hendak buat kerja yang cukup, bagaimana hendak suruh Menteri buat kerja?

Tuan Ng Hoe Hun: Kalau tak mahu jawab pun tak apa (*Ketawa*). Saya ada soalan tambahan lain.

Tuan Yang di-Pertua: Jangan buang masa, saya tak suka buang masa.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak beritahu

kepada Timbalan Menteri berkenaan, jika saya tidak salah saya telah dilantik sebagai seorang Ahli Lembaga Bahasa tetapi semasa

Tuan Yang di-Pertua: Ini soalan tambahan atau hendak berucap?

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, tetapi semasa saya dilantik sebagai Ahli Lembaga Bahasa itu adakah beliau sedar saya belum dipanggil untuk mengambil bahagian dalam kerja-kerja Lembaga Bahasa itu. Bolehkah beliau menerangkan mengapakah seorang yang telah dilantik tetapi tidak diberi kerja.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sepatutnya selama ini Ahli Yang Berhormat itu telah memberitahu kenapa dia tidak dipanggil.

CHIN PENG

10. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau tahu di mana Chin Peng berada sekarang.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, tidak diketahui dengan tepatnya di mana Chin Peng berada sekarang, walaupun maklumat-maklumat yang tidak disahkan menunjukkan bahawa beliau sekarang ini berada di bahagian Selatan negeri Thai.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Bolehkah saya bertanya, saya tak buang masa kali ini Tuan Yang di-Pertua (*Ketawa*). Di masa dahulu Kerajaan Malaysia telah mengeluarkan satu poster: Reward—dead or alive for the life of Chin Peng. Poster itu masih berkuatkuasa lagikah kalau ada, apa sebabnya tak nampak lagi?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini bertanya di mana tempat Chin Peng. Soalan poster itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tak mengerti, Tuan Yang di-Pertua, macam mana ini soalan lain.

Sangat payah,
Bukan main,
Selalu tanya,
Soalan lain.

Soalan tambahan lagi, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Saya fikir tadi itu pun soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya ada soalan lain lagi. Minta maaf. Apakah reward sekarang Kerajaan Malaysia akan beri kalau Chin Peng surrender?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Itu pun soalan lain, soalan bayaran.

Tuan Yang di-Pertua: Pertama sekali saya pun mengingatkan itu soalan lain. Jangan main-main!

LESEN KAPAL PUKAT TARIK

11. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan adakah beliau sedar bahawa lesen-lesen kapal pukat tarik hanya ditukar pada bulan Januari, Februari atau Mac tiap-tiap tahun dan akibat-nya banyak kapal-kapal pukat tarik telah di tahan oleh Polis Laut kerana tidak mempunyai lesen yang sah bagi tahun itu; jika sedar, adakah beliau akan memberi pertimbangan untuk mengeluarkan lesen-lesen sebelum akhir tahun bagi tahun yang berikutnya.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang Kementerian Pertanian dan Perikanan adalah sedar bahawa telah terdapat kelewatan untuk membaharui lesen bukan sahaja bagi kapal pukat tunda bahkan juga bagi semua jenis bot menangkap ikan di semenanjung Malaysia. Kelewatan berlaku oleh kerana semua lesen bot dan kapal—adalah mati pada 31hb Disember tiap-tiap tahun menurut peruntukan Ordinan Perkapalan Dagangan, 1952 dan permohonan untuk membaharui lesen dikehendaki dibuat dalam tempoh seminggu sebelum tarikh lesen itu mati. Sebenarnya, tempoh seminggu tidak cukup untuk memproses beribu-ribu permohonan sebelum tarikh lesen mati dan untuk memeriksa bot-bot yang berkenaan di merata-merata kampung nelayan supaya ditentukan samada boleh digunakan bagi maksud yang diminta sebelum lesen-lesen boleh dibaharui.

Kementerian ini telahpun memulakan perundingan dengan Kementerian Perhubungan dengan tujuan untuk meminda peruntukan yang berkenaan dalam Ordinan Perkapalan Dagangan, 1952 supaya lesen-lesen bot dan kapal menangkap ikan diberi tempoh hidup selama 12 bulan dari tarikh dikeluarkan ataupun dari tarikh dibaharui tidak ditentukan pada 31hb Disember seperti mana ada sekarang. Apabila telah dicapai persetujuan dengan Kementerian Perhubungan, maka satu rang undang-undang akan dibawa dalam persidangan Parlimen ini untuk diluluskan. Datuk Yang di-Pertua, saya percaya apabila undang-undang ini dapat dipinda, maka kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh nelayan-nelayan pada masa ini akan dapat diatasi.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Soalan saya ada berkenaan dengan lesen pukut tunda. Di kawasan Larut Selatan pada tahun ini lebih kurang 20 buah pukut tunda sudah ditahan oleh Pejabat Perikanan Perak sebabnya bukan tidak ada lesen. Lesen ada tetapi Kerajaan tidak mahu membaharui lesen. Kalau mengikut Perlembagaan Malaysia Fasal 153, konfiskasi lesen boleh. Kalau begitu bolehkah Setiausaha Parlimen beri balik lesen pukut tunda itu.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, kalau bot-bot yang disebutkannya itu sudah memang ada lesen mengapa sebek hendak meminta lesen? Ini saya fahamkan bahawa lesen tiap-tiap tahun mati, jikalau lesen yang mati itu dikehendaki balik tidak laku dari segi undang-undang.

Tuan Ng Hoe Hun: Tetapi apabila lesen itu hendak renew di Pejabat Perikanan tidak mahu beri, apakah sebabnya ditahan. Ada lebih kurang 20 pukut tunda itu—itu saya hendak tahu.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, bagi membaharui lesen-lesen ini tentulah terpaksa di-process dan terpaksa disiasat lebih dahulu baharu hendak dikeluarkan lesen-lesen ini, sebab pengeluaran lesen-lesen ini banyak panduan diperlukan, terutamanya kepada pemegang-pemegang lesen yang taat kepada peraturan-peraturan pukut tunda ini, kalau mereka sudah cuba melanggar peraturan-peraturan dan juga daripada sumber-sumber

perikanan di tempat-tempat yang ditentukan itu, maka kita akan memikirkan balik bagi membaharui lesen-lesen ini, bukan sengaja Kementerian ini tidak mahu mengeluarkan lesen-lesen.

Tuan Ng Hoe Hun: Kalau saya ambil perkara mereka ini dan menulis surat kepada Setiausaha Parlimen, bolehkah Setiausaha Parlimen beri jaminan lesen ini boleh diberi balik kepada mereka.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Sekiranya Ahli Yang Berhormat ini sanggup menulis balik kepada saya, saya berjanji akan menyiasat perkara ini yang sebenarnya.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan. Tuan Yang di Pertua, boleh atau tidak untuk menyenangkan rakyat apabila lesen-lesen itu telah mati tiap-tiap tahun, jadi untuk memprocesskan itu memakan masa 3 atau 4 bulan. Boleh atau tidak Kerajaan menimbangkan dalam 3, 4 bulan itu untuk penangkapan ini boleh dibenarkan juga menangkap ikan sampai lesen itu dibaharui.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Inilah sebabnya kita sedang berunding dengan Kementerian Perhubungan yang berkuasa untuk mengeluarkan lesen ini supaya kita dapat pinda peraturan ini supaya pegawai Pengarah Perikanan di peringkat negeri boleh dapat memprocess perkara ini sebagaimana dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan. Sebelum berunding, boleh jadi memakan masa, jadi nelayan-nelayan ini tak dapat menanti, oleh kerana hendak meninggikan taraf hidup rakyat dan untuk menyenangkan rakyat, bolehkah pihak Kementerian itu membenarkan sekarang mereka menangkap ikan.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Kita di sini membuat undang-undang dan perkara ini akan dibawa di dalam Parlimen untuk pertimbangan Ahli-ahli Dewan Rakyat.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Saya ada satu masalaah lagi berkenaan dengan pukut tunda ini. Tahun 1972 Kerajaan Malaysia. . . .

Tuan Yang di-Pertua: Masaalah macam ini—soalan tambahan boleh.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan pukut tunda, masaalah ini saya hendak terangkan kepada Setiausaha Parlimen.

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya?

Tuan Ng Hoe Hun: Tahun 1972 Kerajaan Malaysia menyuruh nelayan buat pukut tunda baharu tidak lebih daripada 20 tan dan boleh dapat lesen kepada mereka yang membuat itu. Bila mereka sudah siapkan pukut tunda itu Pejabat Perikanan Perak tidak mahu memberi lesen baharu. Mengapa kelam-kabut macam ini? Bolehkah Setiausaha Parlimen beri jaminan kalau sesiapa orang yang sudah membuat pukut tunda baharu itu tidak lebih 25 tan mesti beri lesen, kalau tidak, apa sebabnya Kerajaan cannot keep his promise.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua sebagaimana saya terangkan masaalah mengeluarkan lesen ini memang tidak susah, tetapi pihak Kementerian ini terpaksa membuat kajian terutama sekali daripada keadaan sumber-sumber ikan di satu-satu kawasan dan yang kedua untuk hendak menjaga ketenteraman diantara pemegang-pemegang lesen pukut tunda dengan nelayan-nelayan di pantai dan yang ketiga untuk menjaga muhibbah dikalangan semua nelayan-nelayan. Jadi ini semua kita terpaksa kaji. Kalau sekiranya Ahli Yang Berhormat itu hendak meminta jaminan di Dewan ini saya percaya tidak ada siapa yang boleh menjamin tetapi kalau beliau suka memberi kepada saya satu-satu perkara yang dimaksudkan itu saya berjanji untuk menyasat keadaan ini dan untuk menimbangkan bagaimana kedudukannya yang sebenar akan diberi jawapan kepada Ahli Yang Berhormat.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Baru tadi Setiausaha Kementerian telah mengatakan untuk menjaga ketenteraman, mengeluarkan lesen ini untuk menjaga ketenteraman memakan masa. Tetapi saya dengar dan saya baca di dalam surat khabar sahaja pukut tunda ini bergaduh sahaja dengan nelayan biasa, jadi macam mana yang dikatakan ketenteraman tadi.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, kewajipan Kementerian ini ialah mengelakkan ataupun mengurangkan pergaduhan. Masaalah pergaduhan ini sebagaimana Ahli Yang Berhormat faham bukan sahaja pergaduhan berlaku dilaut, di darat banyak juga pergaduhan walau begitu banyak polis, begitu banyak tentera ada juga pergaduhan. Tambahan lagi di laut bukan senang hendak dikawal, tetapi walau bagaimanapun Kementerian ini akan cuba dengan sedaya upaya bagi mengurangkan masaalah ini jika timbul dan supaya kurang jumlah pergaduhan yang dapat dicapai dari satu masa ke satu masa. Inilah ikhtiar daripada Kementerian ini. Kita faham keadaan ini sudah terjadi, tetapi kita sedang berikhtiar dengan sedayaupaya jadi oleh kerana itu janganlah digesa Kementerian ini untuk mengeluarkan lesen dengan secara automatic kepada sesiapa juga.

KECICIRAN MURID-MURID— JAWATANKUASA

12. Dr Chen Man Hin minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Jawatankuasa mengenai keciciran murid-murid telah menyelesaikan penyiasatannya dan bila laporannya boleh dibentangkan ke Parlimen.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Tuan Yang di-Pertua, kajian berkenaan dengan keciciran yang dibuat oleh Kementerian Pelajaran telah tamat. Oleh kerana laporan yang dibuat itu terlalu teknikal untuk difahami oleh orang ramai, maka satu versi (version) yang lebih mudah difahami telahpun disiapkan juga. Laporan ini akan dikaji oleh Kerajaan dan kemudiannya akan diumumkan kepada orang ramai.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Kementerian yang berkenaan memberi satu masa tetapi bilakah kajian ini boleh diberi kepada MP dan orang ramai.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya kata orang ramai termasuk MP semua.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi laporan original yang teknikal itu kepada Ahli-ahli Parlimen untuk kajiannya.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan tadi satu

versi yang lebih mudah telah pun disiapkan juga supaya orang ramai dapat memahaminya. Jikalau Ahli Yang Berhormat dan orang lain hendak menengok original yang teknikal itu, insha' Allah akan dikemukakan juga.

PERUBAHAN TANAH (LAND REFORMS)

13. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan, iaitu memandangkan kepada pengumuman beliau baru-baru ini bahawa Kerajaan akan menjalankan perubahan-perubahan tanah (land reforms) di Kedah dan Kelantan, apa rancangan-rancangan konkrit Kerajaan telah sediakan untuk menjamin supaya tiap-tiap seorang pesawah di Kedah dan Kelantan akan memiliki sekurang-kurangnya lapan ekar tanah sawah untuk memberi faedah kepada mereka dan bukan kepada tuan tanah tidur.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Tuan Yang di-Pertua, tujuan Dasar Pembangunan Pertanian Kerajaan ialah bagi menjamin supaya semua peladang-peladang memperoleh tingkat pendapatan yang memuaskan. "Land Reform" boleh merupakan satu prinsip bagi mencapai matalamat ini. Pada masa ini satu rombongan penyelidik telah dihantar ke Kedah, bagi mengkaji keadaan-keadaan tempatan termasuk keadaan socio-ekonomik, soal keluasan lot-lot yang dikerjakan atau yang dimiliki oleh satu-satu keluarga dalam kawasan penanaman padi. Corak-rupa rancangan yang konkrit bagi menentukan keluasan tanah yang minima akan bergantung kepada hasil penyelidikan ini. Adapun penyelidikan di negeri Kelantan belum dijalankan oleh Kerajaan.

Tuan Lim Kit Siang: Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi tahu samada Kerajaan ada angka jumlah pesawah-pesawah yang tidak memiliki tanah yang secukup 8 ekar atau tidak di Kelantan dan di Kedah?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Angka yang sebenarnya boleh didapati apabila penyelidikan itu telah selesai dijalankan.

PERINDASTRIAN GULA

14. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada benar bahawa perindustrian gula di negara kita adalah dikawal oleh sebilangan orang sahaja di antaranya ialah seorang Duta Malaysia yang menjadi pemegang saham yang terbesar sekali.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, perusahaan gula di negara ini dapat dibahagikan kepada perusahaan menapis gula mentah (refinery) dan perusahaan gula berpadu (integrated sugar projects) yang meliputi perusahaan menanam dan mengilang tebu.

Di masa ini ada terdapat dua buah syarikat menapis gula iaitu Malaysian Sugar Manufacturing Sdn. Berhad dan Central Sugar Bhd. Perusahaan-perusahaan berpadu pula adalah projek yang menelan perbelanjaan yang besar. Sehingga ini ada terdapat empat buah syarikat perusahaan gula berpadu yang sedang dalam peringkat perlaksanaan, iaitu syarikat Gula Perak Berhad, Syarikat Gula N.S. Sdn. Berhad, Syarikat Kilang Gula FELDA Perlis Sdn. Berhad dan Johor Sugar Plantations & Industries Bhd. Perbadanan Kemajuan Negeri, badan-badan berkanun dan juga syarikat-syarikat tempatan dan juga orang-orang perseorangan yang lain telah turut menyertai projek-projek ini baik dari segi penyertaan modal saham maupun dari segi pengurusan dan sebagainya.

Dua daripada syarikat di atas iaitu Central Sugar Bhd. dan Syarikat Gula Perak Berhad adalah syarikat awam (public companies) yang didaftarkan dengan Pasaran Saham Malaysia. Saham-sahamnya adalah dijual belikan di Pasaran tersebut.

Memandangkan kepada yang demikian, kenyataan yang menyatakan bahawa perusahaan gula di negara ini dimonopolikan oleh sebilangan orang yang tertentu sahaja adalah tidak benar.

Adalah tidak benar juga bahawa seorang Duta Malaysia menjadi pemegang saham yang terbesar sekali di dalam perusahaan gula di negara ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, siapakah Duta Malaysia itu? Sila beri nama.

Tuan Musa Hitam: Tanya dengan yang bertanya itu, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, Duta Malaysia ada lesen mengimpot gula, saya minta lesen mengimpot gula juga, tetapi tidak mendapat lesen. Mengapa dia boleh dapat, saya tidak boleh dapat. (*Ketawa*). Ini frivolous question.

Tuan Yang di-Pertua: Frivolous itu maknanya cakap main-main sahaja. Kalau hendak tanya hal macam itu, pergi ke office, jangan buang masa Parlimen.

Tuan Ng Hoe Hun: Ini bukan main-main, saya beritahu dahulu. Lesen ini dia boleh dapat, saya tidak boleh dapat. Di mana ada fairness, mana ada masyarakat adil, apa yang adil itu.

Tuan Yang di-Pertua: Pergi tanya dia dalam officenya.

Tuan Ng Hoe Hun: Itu fasal saya tanya sini? Saya bukan buang masa di sini.

Tuan Yang di-Pertua: Sini tidak boleh tanya.

Tuan Ng Hoe Hun: Oh! macam itu, apa sebabnya panggil. . . .

Tuan Yang di-Pertua: Saya boleh perintah-suruh keluar dari Parlimen ini, kalau cakap kurang ajar lagi boleh keluar dari Parlimen ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Minta maaf, Tuan Yang di-Pertua.

INSTITIUT VOKESYENAL

15. Tuan Chan Yoon Onn (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan instituit-instituit vokesyenal yang memberikan latihan vokesyenal kepada murid-murid yang gagal dalam peperiksaan L.C.E. dan bilangan pelatih-pelatih Melayu, Cina dan India di instituit-instituit tersebut.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran tidak mempunyai instituit yang khusus untuk memberi latihan vokesyenal kepada murid-murid

yang gagal di dalam peperiksaan S.R.P. atau L.C.E. Sekolah-sekolah Menengah Vokesyenal hanya menerima murid-murid masuk belajar bagi murid-murid yang lulus peperiksaan S.R.P. dan L.C.E. iaitu mereka-mereka yang memperolehi pangkat A, B, C, dan S. Murid-murid yang memperolehi pangkat X tidak diterima masuk. Tugas memberi latihan vokesyenal kepada mereka yang gagal ini adalah dijalankan oleh agensi-agensi Kerajaan yang lainnya, terutama Kementerian Kebudayaan Belia dan Sukan dan Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat.

TANAH KEPADA PENDUDUK KAMPUNG BARU

16. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri dengan Tugas-tugas Khas menyatakan hasil dari perundingan-perundingan yang telah beliau adakan dengan Menteri-menteri Besar dari berbagai negeri tidak lama dahulu dan samada Kerajaan-kerajaan Negeri telah bersetuju memberikan tanah kepada penduduk-penduduk kampung baru untuk bercucuk tanam, dan jika ya, nyatakan bilakah tanah itu akan diberikan.

Menteri Tugas-tugas Khas (Dr Lim Keng Yaik): Tuan Yang di-Pertua, soal tanah untuk bercucuk tanam adalah satu masalah yang dihadapi oleh Kerajaan-kerajaan Negeri meliputi semua golongan rakyat yang bergantung kehidupan mereka kepada tanah. Bagi penduduk-penduduk kampung baharu masalah ini lebih rumit sebab kebanyakan kampung baharu terletak di tempat yang tidak ada lagi tanah yang boleh diberi untuk pertanian. Sungguhpun demikian di mana ada tanah Kerajaan-kerajaan Negeri bersetuju pada dasarnya memberi timbangan kepada penduduk-penduduk kampung baharu, sama seperti rakyat yang lain untuk menyertai rancangan-rancangan tanah berkumpul yang mungkin dibuka. Oleh kerana tanah adalah dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri, saya tidak dapat memastikan di mana ada tanah dan bila akan dibuka atau dikeluarkan.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan, tadi Menteri yang berkenaan menerangkan, di antara kerumitan yang timbul ialah tiada tanah yang berhampiran kampong-kampong baharu untuk

penduduk-penduduk di kampung baharu. Saya hendak bertanya kepada beliau, adakah beliau siasat keadaan di Kampung Baharu Jinjang, di mana saya sedar ada tanah berhampiran Jinjang. Adakah beliau berhubung dengan Pegawai Daerah atau Menteri Besar Negeri Selangor supaya tanah lapang di sana boleh digunakan atau diberi kepada setinggan-setinggan dan kepada penduduk-penduduk di Kampung Baharu Jinjang.

Dr Lim Keng Yaik: Tuan Yang di-Pertua, baharu ini saya mendengar perkara ini. Saya pun tahu Ahli Yang Berhormat itu ialah Ahli Dewan Undangan Negeri Selangor, mengapa dia tidak kemukakan soal ini di mesyuarat itu? Saya tidak tahulah (*Ketawa*).

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya hendak memberitahu kepada Menteri yang berkenaan, saya ada timbulkan beberapa kali perkara ini, tetapi malangnya, Menteri Besar kata ada Menteri dengan Tugas-tugas Khas sekarang (*Ketawa*). Soalan hendaklah disampaikan kepada Menteri dengan Tugas-tugas Khas. Oleh sebab itu saya hendak bertanya kepada beliau, adakah Menteri yang berkenaan tidak mendapat kerjasama daripada Menteri Besar Negeri Selangor tentang perkara ini iaitu pemberian tanah yang kosong berhampiran Jinjang kepada penduduk-penduduk di sana dan kepada setinggan-setinggan di sana.

Dr Lim Keng Yaik: Tuan Yang di-Pertua, saya harap beliau berjaya (*Ketawa*).

Tuan Hor Cheok Foon: Adakah Menteri berkenaan sedar bahawa kampung-kampung baharu di Malaysia Barat langsung tidak mempunyai satu kaki persegi tanah di tambah dalam 20 tahun dahulu hingga masa sekarang.

Dr Lim Keng Yaik: Tuan Yang di-Pertua, saya ingat Ahli Yang Berhormat ini dia bercakap bohong (*Ketawa*). Dia tidak ada melawat kampung-kampung baharu seluruh negeri kita. Dia tidak tahu, dia cakap satu inci pun tidak ada. Saya boleh cakap, banyak kampung baharu ada mendapat tanah.

Tuan Hor Cheok Foon: Itu ialah descriptive—but tanah yang tambah itu negligible.

Dr Lim Keng Yaik: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak tahu apa ini descriptive. Saya mahu specific sahajalah (*Ketawa*).

KAPAL HAJI MALAYSIA KITA/ MALAYSIA RAYA

17. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan:

- (a) samada benar bahawa kapal-kapal haji "Malaysia Kita" dan "Malaysia Raya" kepunyaan Syarikat Great Malaysia Line yang digunakan untuk membawa jemaah haji dari Malaysia ke Mekah pada masa ini adalah didaftarkan di luar negeri; jika benar, nyatakan di negara manakah kapal-kapal ini didaftarkan dan mengapa ianya tidak didaftarkan di Malaysia;
- (b) samada benar yang kapal-kapal ini telah berusia lebih daripada 17 tahun; jika ya, nyatakan samada kapal-kapal ini sesuai dari segi keselamatan untuk membawa jemaah haji kita;
- (c) jumlah modal yang dilaburkan oleh warganegara dan bukan warganegara Malaysia; dan
- (d) samada Lembaga Urusan dan Tabung Haji telah melabur di dalam syarikat ini; jika ya, nyatakan jumlahnya, dan jika tidak, nyatakan sebabnya.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Adalah benar bahawa kapal haji "Malaysia Kita" dan "Malaysia Raya" ialah didaftarkan di luar negeri iaitu di Panama. Sesebuah kapal tidak semestinya didaftarkan di Malaysia untuk mengangkut jemaah haji Malaysia selagi kapal itu mempunyai Sijil Antara Bangsa termasuk sijil-sijil mengikut peraturan-peraturan perkapalan di Malaysia.
- (b) Adalah benar bahawa kapal-kapal ini telah berusia lebih daripada 17 tahun. Kapal-kapal ini adalah sesuai dari segi keselamatan untuk membawa jemaah haji dan mempunyai sijil daripada Merchant Shipping Ordinan, 1952 yang memperakui akan keselamatan pelayarannya untuk membawa jemaah-jemaah haji.

- (c) Jumlah modal yang dilaburkan oleh warganegara Malaysia ialah \$2,072,002 dan oleh bukan warganegara Malaysia ialah \$10,427,998.
- (d) Lembaga Urusan dan Tabung Haji tidak melaburkan dalam syarikat ini oleh kerana mengikut perjanjian yang ditandatangani oleh kedua-dua pihak, Lembaga Urusan Dan Tabung Haji pun berhak untuk mendapat komisyen bagi tiap-tiap penumpang yang menaiki kapal ini dan selain daripada itu Lembaga adalah juga berhak untuk menerima sebahagian daripada keuntungan bersih yang diperolehi oleh syarikat tersebut bagi tempoh 7 tahun.

Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh: Soal tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan berapa peratus komisyen yang diuntukkan kepada Tabung Haji mengikut perjanjian yang dibuat di antara syarikat kapal itu?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, ada dua cara. Yang pertama komisyen. Yang kedua, ialah sebahagian daripada keuntungan yang berhak di dapati oleh Lembaga Tabung Haji. Keuntungan ialah bagi:

Tahun

- (i) 10%
- (ii) 15%
- (iii) 20%
- (iv) 25%
- (v) 35%
- (vi) 35%
- (vii) 35%

Komisyen ialah sebanyak \$15.00 bagi tiap-tiap seorang jemaah haji.

PERANG HUTAN DI NEGERI THAI—LATIHAN

18. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah Malaysia menghantar pegawai-pegawai tentera untuk menjalani latihan perang hutan di Negeri Thai, sebagaimana yang telah dibuat oleh Singapura, memandang apa yang telah dikatakan bahawa Sekolah Latihan Perang Hutan itu ialah yang terbaik sekali dalam dunia; jika ya, nyatakan berapa orang dan jika tidak mengapa.

Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini kita tidak ada rancangan untuk menghantar pegawai-pegawai tentera kita menjalani latihan perang hutan di Negeri Thai. Kesemua keperluan kita dalam bidang latihan ini boleh dipenuhi oleh Pusat-pusat Latihan Tentera Darat kita sendiri. Sayugia di ingat, bahawa mutu latihan di pusat-pusat latihan kita itu adalah setanding dengan apa yang terdapat di pusat-pusat lain di rantau ini.

TRAJIDI KAPALTERBANG T.U.D.M.

19. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Pertahanan menyatakan sebab-sebab berlakunya trajidi kapalterbang T.U.D.M. di Kepala Batas, Bukit Pinang, Alor Setar pada 9-3-73 di mana tujuh orang termasuk juruterbangnya telah terkorban.

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, kajian di atas sebab-sebab berlakunya kemalangan kapalterbang di Pengkalan T.U.D.M. Alor Setar pada 9hb Mac, 1973 masih dalam peringkat siasatan. Oleh hal yang demikian, Kementerian Pertahanan tidak dapat memberitahu sebab-sebab berlakunya kemalangan tersebut pada masa sekarang. Kajian yang sedang dijalankan itu dijangka akan dapat diselesaikan dalam beberapa hari lagi.

Tuan Abu Bakar bin Umar: Soalan tambahan. Adakah Kerajaan bercadang untuk memberi sedikit sebanyak suguhati kepada orang-orang yang telah mati dalam kemalangan itu?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Saya suka menerangkan, Tuan Yang di-Pertua, suguhati telahpun diberi kepada orang yang terlibat dalam kemalangan itu.

Tuan Abu Bakar bin Umar: Dapatkah Menteri yang berkenaan menyatakan berapa-kah jumlah suguhati yang diberikan kepada yang mati dan yang mendapat cedera parah?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Buat pada masa ini saya tidak dapat hendak memberi jawapan jumlah yang diberi kepada orang yang mati, berapa jumlah kepada orang yang mendapat kemalangan, ini ialah berdasarkan kepada sedikit sebanyak dasar

yang telah diberikan kepada masa-masa yang lampau mengikut Undang-undang berapakah patut diberi, ini adalah saguhati, saguhati itu bukan compensation.

KAPAL IKAN—LESEN

20. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan jumlah bilangan permohonan-permohonan yang telah diluluskan bagi membenarkan kapal-kapal ikan yang mempunyai lesen dan buruk keadaannya untuk dibaiki atau digantikan dengan kapal baru.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan jumlah permohonan yang telah diluluskan bagi menggantikan kapal-kapal ikan berlesen yang telah buruk keadaannya dengan kapal-kapal yang baru ialah sebanyak 89.

Kepada permohonan untuk membaiki kapal-kapal yang buruk—untuk mereper sahaja, maka tidaklah perlu mendapat kebenaran daripada pihak Pendaftar. Dalam pada itu saya sukalah memberi penjelasan sedikit berkenaan dengan perkara ini. Pemilik-pemilik boleh memperbaiki bot-bot mereka yang berlesen dengan tidak payah mendapat kelulusan terlebih dahulu daripada pendaftar. Apabila mereka membuat bot baru tidak mesti dapat lesen dengan sertamerta daripada Jabatan Perikanan. Oleh itu sesiapa yang ingin memiliki bot-bot menangkap ikan yang baru hendaklah bertanya terlebih dahulu kepada Pengarah Perikanan di peringkat negeri samada lesen-lesen menangkap ikan boleh dikeluarkan bagi bot-bot baru ataupun sebelum mereka membina bot-bot untuk menggantikan bot-bot lama yang berlesen.

KACANG SOYA— KENAIKAN HARGA

21. Tuan Chan Fu King minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (i) apakah langkah-langkah yang telah diambil terhadap aduan kenaikan yang dibuat oleh pengeluar-pengeluar kacang dadih terhadap kenaikan harga kacang Jepun (soya beans) dari \$28 sepikul ke \$54 sepikul dalam masa enam bulan yang lalu; dan

- (ii) samada beliau sedar bahawa kenaikan harga kacang dadih ini, sejenis makanan “protein” yang mudah didapati bagi rakyat Malaysia yang miskin, telah mendatangkan kesusahan kepada rakyat Malaysia yang miskin.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di-Pertua, keperluan kacang soya dalam negeri adalah kesemuanya diimpot dan oleh sebab kedudukan pengeluaran adalah tegang dipasaran dunia, kenaikan harga dunia untuk kacang soya adalah berlebihan iaitu daripada \$470 satu tan metrik dalam bulan November, 1972 kepada \$760 satu tan metrik dalam bulan Mac, 1973.

KERTAS JAWAPAN PEPERIKSAAN M.C.E.

22. Tuan Chan Yoon Onn (*di bawah S.O. 42*) minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) samada semua kertas-kertas jawapan Peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia (M.C.E.) dihantar keluar negeri untuk diperiksa; jika diperiksa di dalam dan juga di luar negeri, apakah kertas-kertas yang diperiksa di dalam negeri dan apa pula kertas-kertas yang diperiksa di luar negeri;
- (b) samada soalan-soalan dibuat di dalam atau di luar negeri;
- (c) jika soalan-soalan ini dibuat di dalam atau di luar negeri, bagaimanakah peperiksaan ini boleh di anggap sebagai peperiksaan bersama (joint Examination); dan
- (d) sejauh manakah kuasa Lembaga Peperiksaan Cambridge dalam menentukan secara muktamad gred-gred yang diperolehi oleh calon-calon.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Tuan Yang di-Pertua, berkenaan soalan

- (a) dan (b) Saya dukacita tidak dapat memberi butir-butir yang diminta itu kerana ianya adalah di bawah kuasa Lembaga Peperiksaan Tempatan Cambridge, United Kingdom. Saya tidak dapat memberi maklumat itu bagi pihak Lembaga Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom

tanpa keizinan Lembaga tersebut.

- (c) Peperiksaan M.C.E. bukannya peperiksaan bersama (joint examination) di antara Lembaga Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom dan Lembaga Peperiksaan Kementerian Pelajaran. Peperiksaan itu adalah peperiksaan Lembaga Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom dengan kerjasama Lembaga Peperiksaan Kementerian Pelajaran. Perkataan "Peperiksaan Bersama" (joint examination) yang terdapat di dalam sijil-sijil itu hanyalah untuk menunjukkan bahawa peperiksaan itu ialah bagi mendapat dua sijil, iaitu M.C.E dan G.C.E. (Sijil Am Pelajaran Cambridge) di dalam satu peperiksaan yang sama. Lembaga Peperiksaan Kementerian Pelajaran Malaysia hanya membantu dalam kerja-kerja memproses kemasukan, memungut yuran, menguruskan pusat-pusat peperiksaan, perlantikan pengawasan-pengawas peperiksaan dan mengeluarkan keputusan-keputusan peperiksaan.
- (d) Kuasa muktamad bagi menentukan gred-gred yang diperolehi oleh calon-calon adalah terletak di atas Lembaga Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom.

YURAN KELAS LANJUTAN

23. Tuan Chan Yoon Onn (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) samada Kerajaan bercadang menurunkan Yuran Kelas Lanjutan daripada \$45 kepada \$20 sebulan supaya murid-murid dari golongan yang berpendapatan rendah boleh juga melanjutkan pelajaran mereka.
- (b) bilangan murid-murid dari penghantar Melayu yang gagal dalam peperiksaan

dalam tahun 1971 dan 1972 dan apakah tindakan yang telah diambil hingga sekarang untuk memperbaiki peratus kegagalan yang sangat tinggi.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Saya tidak dapat menjawab pertanyaan ini kerana yuran bagi Kelas-kelas Lanjutan adalah berbeza-beza mengikut peringkat-peringkat pelajaran dan juga samada kursus yang diikuti itu berupa kursus penuh atau kursus matapelajaran. Lagi pula tidak ada yuran sebanyak \$45 sebulan dikenakan bagi mana-mana peringkat atau corak kursus sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.
- (b) Jika peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia yang dimaksudkan, bilangan murid-murid yang gagal adalah seperti berikut:

1971	6,753 orang
1972	7,573 orang

Kementerian Pelajaran memandang berat diatas peratusan kegagalan yang tinggi yang terdapat dikalangan murid-murid dari sekolah-sekolah penghantar Melayu. Oleh itu, Kementerian Pelajaran telahpun mengambil tindakan-tindakan yang tertentu dari semasa ke semasa untuk memperbaiki lagi kecapaian murid-murid di dalam peperiksaan-peperiksaan.

Dari segi jangka pendeknya, tindakan-tindakan yang diambil ialah memperbaiki dan menambahkan lagi kemudahan-kemudahan pengajaran yang ada serta membekalkan lebih banyak lagi guru-guru yang terlatih terutama guru-guru siswazah di dalam mata-mata pelajaran yang tertentu di mana kelemahan-kelemahan itu terdapat.

Dari segi jangka panjangnya, Kementerian Pelajaran sedang berusaha untuk memperbaiki lagi mutu pembelajaran di sekolah-sekolah rendah kebangsaan dengan menggunakan cara-cara baru lagi moden bagi mata-mata pelajaran yang tertentu untuk membolehkan murid-murid di sekolah-sekolah rendah kebangsaan mempunyai asas yang lebih baik lagi di dalam pelajaran mereka itu. Dengan adanya asas yang lebih baik ini maka diharapkan pada masa-masa yang akan datang sekolah-sekolah menengah penghantar Melayu akan dapat dibekalkan

dengan murid-murid yang mempunyai asas yang kuat bagi menjamin kejayaan mereka itu di peringkat sekolah menengah. Apabila usaha ini terlaksana dengan sepenuhnya maka diharapkan peraturan kegagalan murid-murid penghantar Melayu di sekolah-sekolah menengah akan dapat dikurangkan.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan-pertanyaan No. 24 hingga 30 adalah diberi di bawah ini)

GURU-GURU—PERTUKARAN

24. Dr A. Soorian minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) samada beliau sedar bahawa semasa cuti sekolah bulan Disember yang lalu sebanyak 350 orang guru-guru di Selangor telah diperintahkan bertukar. Beberapa orang guru-guru ini mengetahuinya di dalam pertengahan bulan Disember sementara yang lain mengetahuinya lebih lewat malahan selepas hari Kerismas; jika sedar, nyatakan mengapakah guru-guru ini diminta meninggalkan alamat dan nombor talipun masing-masing jika mereka tidak dapat diberitahu dengan sertamerta tentang pertukaran mereka;
- (b) samada beliau sedar bahawa beberapa orang daripada 350 guru-guru ini menyewa rumah dan telah membayar wang cagaran daripada wang gaji kebelakangan mereka. Tambahan lagi mereka telah mengikat kontrek, dalam mana mereka dikehendaki memberi sekurang-kurangnya satu bulan notis, malahan ada juga yang dikehendaki memberi dua bulan notis apabila hendak keluar. Akibatnya kebanyakan mereka-mereka ini kehilangan lebih kurang \$100 hingga \$150 atau lebih kurang \$300; jika ya, adakah Kerajaan bermaksud memberi sagu hati atas kerugian guru-guru ini; dan
- (c) memandang bahawa ramai dari guru-guru yang ditukarkan di Selangor ini telah berkhidmat di kawasan-kawasan luar bandar, sementara ramai yang lainnya sentiasa berkhidmat di bandar, seperti Kuala Lumpur, Petaling Jaya

dan Kelang telah tidak diperintahkan bertukar, bolehkah Kerajaan memberi apa-apa alasan terhadap diskriminasi ini.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

- (a) Saya sedar. Sebenarnya bagi Negeri Selangor sebanyak 661 orang guru terlibat dalam pertukaran pada bulan Disember yang lalu. Di antara bilangan ini, 494 orang guru telah ditukarkan atas permohonan mereka sendiri dan 167 ditukarkan kerana memenuhi keperluan sekolah-sekolah. Pada amnya, surat-surat pertukaran dikeluarkan pada hujung bulan November atau awal bulan Disember. Dalam pada itu, ada juga surat pertukaran yang dikeluarkan pada penghujung bulan Disember. Ini adalah kerana sebab-sebab yang tidak dapat dielakkan seperti keperluan tambahan sekolah-sekolah yang tidak dapat diduga dan rayuan-rayuan ulangan dari guru-guru sendiri.
- (b) Mungkin ada juga berlaku perkara yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu dan perkara yang serupa ini kadangkala tidak dapat dielakkan kerana kepentingan perkhidmatan. Walaupun demikian suka saya memberi jaminan di sini bahawa setiap pertukaran yang dibuat seboleh-bolehnya tidak akan mendatangkan kesukaran-kesukaran kepada guru-guru yang berkenaan.
Mengenai pertanyaan samada Kerajaan bercadang memberi sagu hati kepada guru-guru yang terlibat, duka-cita saya maklumkan perkara ini tidak dapat ditimbangkan.
- (c) Memang ada di antara guru-guru yang telah lama berkhidmat di bandar yang tidak ditukarkan, tetapi ini adalah kerana kebanyakan daripada mereka bersuami atau beristeri yang bekerja dengan kerajaan atau firma-firma di bandar. Seboleh-bolehnya Kementerian Pelajaran mengelakkan pertukaran yang akan mengakibatkan perpisahan suami dan isteri. Ini tidak boleh dikatakan sebagai satu diskriminasi.

Sepertimana yang telah saya nyatakan di dalam Dewan ini pada 23hb Februari, yang lepas, Kementerian saya sedang menyediakan satu jentera untuk

mengendalikan semua urusan pertukaran guru-guru supaya kerja tersebut boleh dijalankan dengan sempurna dan memuaskan hati semua pihak.

TUNKU ABDUL RAHMAN PUTRA AL-HAJ—USUL TERIMA KASIH

25. Tuan V. David bertanya kepada Perdana Menteri mengapakah Kerajaan tidak mengemukakan usul menerima kasih kepada Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj bekas Perdana Menteri Malaysia di atas sumbangan beliau di dalam Parlimen dan kepada negara apabila beliau meletakkan jawatan sebagai ahli Dewan ini untuk bersara.

Perdana Menteri: Ahli Yang Berhormat itu mungkin masih ingat lagi bahawa di Mesyuarat Pertama, Penggal Pertama, Parlimen Yang Ketiga yang mula bersidang pada bulan Februari, 1971, Dewan ini telahpun meluluskan satu Rang Undang-Undang yang diberi nama Akta Pencen Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj. Akta tersebut memperuntukkan bayaran pencen dan lain-lain kemudahan yang agak istimewa kepada bekas Perdana Menteri kita, Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj. Melalui Akta tersebut jelas bahawa Kerajaan dan Dewan ini telahpun mengucapkan terima kasih dan menunjukkan penghargaannya bukan sahaja secara lisan bahkan juga secara kongkrit terhadap sumbangan beliau yang tidak dapat dinilai kepada Parlimen dan Negara. Oleh yang demikian tidak perlu lagi mengadakan usul seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

DIPLOMATIK—HUBUNGAN DENGAN KERAJAAN KOREA UTARA, JERMAN TIMUR DAN VIETNAM UTARA

26. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) mengapa Kerajaan Malaysia belum lagi mengiktiraf dan menubuhkan hubungan diplomatik dengan Kerajaan Korea Utara, Jerman Timur dan Vietnam Utara; dan
- (b) sebutkan alasan-alasan Kerajaan Malaysia mengenai kedudukannya berhubung dengan negara-negara yang tersebut di atas berbanding dengan

sikap yang diambilnya terhadap Korea Selatan, Jerman Barat dan Vietnam Selatan.

Menteri Luar Negeri (Tun Haji Abdul Razak):

- (a) Soalan-soalan Ahli Yang Berhormat itu nyata telahpun dikebelakangkan oleh perkembangan-perkembangan yang baru. Kerajaan Malaysia baru-baru ini telahpun menubuhkan perhubungan diplomatik dengan kerajaan-kerajaan Vietnam Utara dan Jerman Timur dan kita sekarang sedang berhubung dengan kerajaan Korea Utara. Kita mengamalkan polisi berkecuali dan dari itu kita sentiasa sedia untuk menubuhkan perhubungan dengan mana-mana negara yang ingin berbuat demikian, berdasarkan prinsip saling menghormati kedaulatan dan ketuhanan wilayah masing-masing dan tidak bercampur tangan dalam hal-hal dalam negeri masing-masing.
- (b) Memandang akan perkembangan-perkembangan di atas, maka soalan (b) tidak timbul lagi.

TENTERA AUSTRALIA/NEW ZEALAND—PENARIKAN

27. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Luar Negeri adakah Kerajaan bersetuju penarikan sepenuhnya tentera Australia dan New Zealand bagi memelihara dasar perkecualian dan tidak terikat, dan jika ya, nyatakan tarikh yang ditetapkan bagi penarikan ini.

Tuan Haji Abdul Razak: Peraturan Pertahanan Lima Negara itu tidak diwujudkan dalam konteks persaingan kuasa-kuasa besar, dan tidaklah bertentangan dengan dasar pengecualian kita. Perkara ini diterima oleh negara-negara berkecuali yang lain, seperti mana terbukti oleh keahlian kita dalam Persidangan Negara-negara Berkecuali, termasuk keahlian kita dalam Jawatankuasa Persiapan (Preparatory Committee) Persidangan Kemuncak dalam tahun 1970, dan juga pemilihan kita dalam Jawatankuasa yang sama bagi Persidangan Kemuncak di Algiers dalam bulan September yang akan datang ini.

DIPLOMATIK DENGAN VIETNAM UTARA—HUBUNGAN

28. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Luar Negeri menyatakan adakah benar Malaysia akan mengadakan hubungan diplomatik dengan Vietnam Utara dan nyatakan perkembangan mengenai hubungan Malaysia dengan Vietnam Selatan.

Tuan Haji Abdul Razak: Malaysia telahpun mengadakan hubungan diplomatik dengan Democratic Republic of Vietnam (Vietnam Utara) pada 30hb Mac, 1973, dan ini adalah sejajar dengan dasar berkecuali kita dan penyertaan Malaysia dalam kerjasama serantau di Wilayah Tenggara Asia. Perhubungan diplomatik kita dengan Vietnam Utara tidak akan menjejaskan hubungan Malaysia dengan Vietnam Selatan.

DIPLOMATIK DENGAN CINA— HUBUNGAN

29. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Menteri Luar Negeri oleh kerana Malaysia sekarang ini telah menarik diri dari ASPAC dan telah mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Vietnam Utara apakah pula rintangan-rintangan yang lain yang menyekat usaha mengadakan hubungan diplomatik dengan Negeri Cina.

Tun Haji Abdul Razak: Saya tidak boleh menerima kesimpulan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat bahawa penarikan diri kita dari ASPAC dan hubungan diplomatik dengan Republik Vietnam Utara ialah syarat yang harus diperolehi terlebih dahulu untuk perhubungan kita dengan Republik Rakyat Cina. Perkara-perkara ini tidak bersangkutan.

Tidak ada rintangan-rintangan seperti itu terhadap penubuhan perhubungan diplomatik di antara kita dan Republik Rakyat Cina. Saya telah terangkan dalam Dewan ini bahawa adalah menjadi hasrat kita untuk mengadakan perhubungan itu. Soal bila masanya, adalah satu perkara yang dipertimbangkan sekarang.

DIPLOMATIK DENGAN CUBA— HUBUNGAN

30. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan akan menimbang dengan seriusnya menubuhkan hubungan diplomatik dengan Cuba.

Tun Haji Abdul Razak: Sejarah dengan dasar luar negeri yang berkecuali, Dasar Kerajaan Malaysia adalah untuk mempunyai perhubungan dengan semua negara-negara yang berbaik-baik dengannya dan yang ingin mengadakan perhubungan dengannya. Kerajaan sedia untuk menubuhkan hubungan diplomatik secara resmi dengan Cuba sekiranya Kerajaan Cuba ingin berbuat demikian.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga pukul 7.30 malam.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga pukul 7.30 malam.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG PERTUBUHAN PELADANG

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan untuk pendaftaran

Pertubuhan Peladang, pengawalan dan pengawasan Pertubuhan itu bagi perkara-perkara yang berkaitan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA PERTUBUHAN PELADANG

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi memperbadankan Pertubuhan Peladang dan bagi membuat peruntukan-peruntukan mengenai perkara-perkara yang berhubung dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG DADAH BERBAHAYA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Ordinan Dadah Berbahaya, 1952; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG PEMEGANG AMANAH RAYA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Ordinan Pemegang Amanah Raya, 1950 dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG MEMBAHARUI UNDANG-UNDANG (PERKAHWINAN DAN PERCERAIAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan berkenaan dengan perkahwinan-perkahwinan monogami dan pengupacaraan dan pendaftaran perkahwinan-perkahwinan itu; bagi meminda dan menamatkan undang-undang berhubung dengan perceraian; dan bagi membuat peruntukan

berkenaan dengan perkara-perkara yang bersampingan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Persidangan akan datang.

RANG UNDANG-UNDANG KAWALAN BEKALAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Kawalan Bekalan, 1961; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG (PERBADANAN) GOOD SHEPHERD NUNS

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi memperbadankan Sister Superior of the Good Shepherd Nuns di Malaysia; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG PERUSAHAAN SEKURITI

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan-peruntukan berkenaan dengan badan-badan pertukaran saham dan broker-broker saham dan orang-orang lain yang berniaga sekuriti; bagi mengadakan kesalahan-kesalahan tertentu berhubung dengan perdagangan sekuriti; dan untuk maksud-maksud yang berkaitan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG CUKAI JUALAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Akta Cukai Jualan, 1972; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang

pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA TEMBAKAU NEGARA (PERBADANAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi menubuhkan Lembaga Tembakau Negara untuk memperbaiki dan menjalankan dengan sepatutnya industri mengeluarkan tembakau, dan bagi membuat peruntukan-peruntukan berkenaan dengan Lembaga dan industri itu dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Perusahaan Utama; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG INSTITIUT PENYELIDIKAN DAN KEMAJUAN PERTANIAN MALAYSIA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Akta Institiut Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia, 1960; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Setiausaha Parlimen Kepada Menteri Pertanian dan Perikanan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

USUL-USUL

JALAN-JALAN MASUK KE PARLIMEN

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di-Pertua, di atas nama Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini memerintahkan Ketua Polis Negara menjaga supaya, selama penggal Dewan Rakyat yang ada sekarang, jalan-jalan melalui lorong-lorong menuju ke Dewan ini hendaklah sentiasa terbuka dan boleh dilalui, dan jangan ada apa-apa halangan menggalang Ahli-ahli hendak pergi dan balik dari Dewan ini, jangan berlaku apa-apa kacau-bilau di jalan-jalan menuju arah ke Dewan ini, dan supaya jangan ada huru-hara di Bangunan Dewan ini dan berhampiran dengan bangunan ini; dan Setiausaha Parlimen

hendaklah menyampaikan perintah ini kepada Ketua Polis Negara yang tersebut itu.

Ini adalah perkara biasa yang dibentangkan kepada Dewan pada tiap-tiap permulaan persidangan untuk menjaga ketenteraman semasa perjalanan mesyuarat.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini memerintahkan Ketua Polis Negara menjaga supaya, selama penggal Dewan Rakyat yang ada sekarang, jalan-jalan melalui lorong-lorong menuju ke Dewan ini hendaklah sentiasa terbuka dan boleh dilalui, dan jangan ada apa-apa halangan menggalang Ahli-ahli hendak pergi dan balik dari Dewan ini, jangan berlaku apa-apa kacau-bilau di jalan-jalan menuju arah ke Dewan ini, dan supaya jangan ada huru-hara di Bangunan Dewan ini dan berhampiran dengan bangunan ini; dan Setiausaha Parlimen hendaklah menyampaikan perintah ini kepada Ketua Polis Negara yang tersebut itu.

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

Datuk Dr Haji Abdul Aziz bin Omar (Tumpat): Tuan Yang di-Pertua, mengikut usul yang ada di atas nama saya, saya mohon mencadangkan:

Bahawa suatu ucapan yang tidak sepatutnya dipersembahkan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Yang di-Pertuan Agong demikian bunyinya:

“Ampun Tuanku,

“Patek, Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Dewan Rakyat Malaysia di dalam Persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Rakyat mengucapkan berbanyak-banyak syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan

Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga."

Tuan Yang di-Pertua, saya berasa bangga apabila diberi peluang mencadangkan persembahan terima kasih kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong. Bunyi ucapan itu telahpun saya sebutkan tadi. Peluang yang diberikan kepada saya ini ialah satu penghargaan yang sangat disanjung tinggi, terutama sekali di kalangan rakyat di Kawasan Pilihan Raya saya, Tumpat. Di samping itu, izinkan saya mengemukakan sedikit pandangan.

Kementerian Luar Negeri

Langkah yang diambil baru-baru ini berkenaan dengan perhubungan Diplomatik di antara Malaysia dengan Hanoi, dan juga Jerman Timur serta lain-lain Negara Komunis adalah satu langkah yang bijak dan kena pada tempat dan waktunya.

Perhubungan Diplomatik ini akan membawa faedah besar kepada rakyat Malaysia sekurang-kurangnya Malaysia akan dapat menjual getah, bijih, minyak kelapa sawit dan lain-lain terus menerus kepada Negara-negara ini.

Adalah dipercayai, sekiranya keadaan mengizinkan, Perhubungan Diplomatik dengan Republik Rakyat Cina pula akan wujud. Hasil atau tidak Perhubungan Diplomatik di antara Malaysia dengan negeri yang tersebut itu bergantunglah kepada rakyat Malaysia yang berketurunan dari Negeri Cina. Mereka ini selain daripada memberi jaminan lisan taat setia dan kasih sayang kepada Negara Malaysia mestilah membuktikan secara zahir jaminan mereka itu.

Contohnya :

(1) Bahasa Malaysia, bahasa yang akan menyatu padukan rakyat, mestilah digunakan oleh mereka ini dengan seluas-luasnya— bukan untuk peperiksaan sahaja, bukan untuk surat menyurat dengan pihak Kerajaan sahaja, bukan untuk bertanding di R.TV sahaja, bukan untuk bertutur dengan orang Melayu sahaja akan tetapi mestilah digunakan untuk apa sekalipun dan dengan siapa sekalipun, walaupun di kampung, manapun di Cina Town, Papan-papan signboard mahulah membayangkan yang Negara ini ialah Negara

Malaysia, bukan sebahagian daripada Hong Kong atau Taiwan.

Industri-industri yang bercorak International yang besar-besar pun berdosa di dalam perkara ini. Mithalnya di kotak-kotak dan lebel-lebel Sabun, Hair Cream dan lain-lain digunakan huruf dan bahasa Cina secara besar-besaran; bahasa Malaysia sedikit sedikit sahaja, kerap kali tidak ada langsung.

Sekiranya rakyat-rakyat ini betul-betul taat setia dan cintakan perpaduan di antara rakyat Malaysia maka Sign Board yang menjolok mata dan lebel-lebel yang tidak diingini ini mestilah diubahkan coraknya sebagai sukarela; janganlah tunggu-tunggu sehingga penggunaan Bahasa Malaysia di Sign Board dan lebel-lebel dikuatkuasakan oleh Undang-undang Negara.

(2) Sebahagian besar daripada kanak-kanak keturunan Cina di hantar ke Sekolah-sekolah Cina di mana penyampaian Semangat Malaysia boleh dikatakan kurang daripada Sekolah-sekolah Kebangsaan dan Jenis Kebangsaan Inggeris. Kejadian ini telahpun merebak ke Kelantan. Sehingga lebih kurang 10 tahun dahulu semua anak-anak keturunan Cina yang mendiami di Kampung-kampung di Kelantan telah mendapat didikan di Sekolah-sekolah Melayu dan setengah-setengahnya telah menjadi guru-guru sekolah Kebangsaan, Pengawal-pengawal Kastam, Polis dan sebagainya dan mereka ini dikenal dengan nama gelarnya seperti Cik Ismail, Cik Abdullah, Cik Ahmad dan lain-lain. Tutur bahasanya Melayu, adat resam mereka pun telah menjadi lebih kurang serupa dengan adat resam orang Melayu. Pada masa itu mereka inilah menjadikan harapan untuk menimbulkan satu masyarakat orang-orang Keturunan Cina bersemangat Malaysia.

Akan tetapi malangnya selepas itu Kelantan telah dibanjiri oleh Rakyat keturunan Cina dari Pantai Barat membawa adat resam mereka, memberi nafas lain kepada rakyat-rakyat keturunan Cina di kampung. Akibatnya anak-anak mereka telah dihantar ke Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan (Cina) di Kota Bharu dan mereka berlumba-lumba hendak melawat Peking. Fikiran

mereka pun telah berubah. Ini amatlah dikesalkan.

Untuk membuktikan taat setia yang tidak berbelah bagi Rakyat-rakyat keturunan Cina mestilah hantar anak-anak mereka beramai-ramai belajar di Sekolah Kebangsaan.

(3) Satu lagi bukti yang boleh ditunjuk oleh Rakyat-rakyat Keturunan Cina ialah bekerjasama dan memberi sokongan yang aktif dan ikhlas kepada Kerajaan yang sedang menghadapi keganasan Kominis Khasnya di Negeri Sarawak. Diharap Rakyat Keturunan Cina di sana yang bertanggungjawab mestilah memimpin dan menasihati pemuda-pemuda supaya tidak menjadi Angguta-angguta Kominis semata-mata hendak mencerooboh dan melakukan keganasan di Negeri ini.

Sekiranya 3 perkara ini diamalkan bermaknalah kita telah mengambil satu lagi langkah ke hadapan untuk perhubungan Diplomatik dengan Negeri Cina itu. Walau bagaimanapun perhubungan Diplomatik ini tertakluk kepada kemahuan Negeri Cina sendiri.

Oleh sebab kita mengamalkan Dasar Luar Negeri yang bijak, adil dan bertanggungjawab maka nama Negara kita telah menjadi harum di seluruh Dunia.

Sungguhpun harga matawang ringgit di seluruh Dunia, telah jatuh, termasuk Mata Wang Amerika, harga Mata Wang Ringgit kita tetap begitu sahaja sehingga harga Bijih Timah di sekeliling dunia menggunakan Matawang Ringgit Malaysia sebagai asas bukan Wang Ringgit Amerika atau British atau Yen Jepun; Malaysian Dollars sahaja yang dipercayai oleh dunia Bijih Timah. Bukankah ini satu penghargaan yang patut memberi perasaan riang dan gembira kepada semua Rakyat Malaysia?

Harapan kita untuk menjadikan Asia Tenggara ini satu Kawasan Berkecualian sudah berkesan kerana Australia di bawah pimpinan Perdana Menteri Mr Gough Whitlam telah sedar dan menyokong dasar itu. Selain daripada itu Perdana Menteri itu juga telah meniru jejak langkah kita berkenaan dengan Dasar-dasar Luar Negeri. Perbuatan ini membayangkan kecekapan dan kebolehan Kementerian Luar kita.

Kementerian Kerja Raya dan Tenaga

Tuan Yang di-Pertua, soal banjir di dalam bandar-bandar ialah soal pembangunan selain daripada banjir luar biasa. Sudah menjadi satu kenyataan di mana bangunan-bangunan besar dibinakan dengan pesatnya, di bandar itulah banjir melanda. Contohnya di Kuala Lumpur, Kuantan, Pulau Pinang, Johor Bahru dan termasuk juga Kota Bahru.

Jikalau dikaji kita dapati satu faktor yang serupa ada di Bandar-bandar ini. Faktor ini ialah kekurangan parit untuk melarikan air yang tertakung apabila bangunan ini didirikan; sudah sampailah masanya bagi Kerajaan atau J.K.R. khasnya untuk membina parit-parit.

Untuk mendapatkan peruntukan ini Pembina-pembina Bangunan-Building Developers—saya fikir, tidak keberatan memberi bantuan yang besar, sekiranya satu peraturan ditetapkan.

Hanya jalan ini sahajalah yang boleh menyelamatkan bandar-bandar kita daripada banjir.

Kementerian Pelajaran

Berkenaan dengan keputusan peperiksaan MCE/SPM tahun 1972, langkah-langkah yang telah diambil terhadap calon-calon yang gagal kerana tidak lulus di dalam Bahasa Malaysia adalah satu langkah yang bijak, adil dan menasabah, kerana badan yang berkuasa mengkontrolkan peperiksaan ialah badan yang dinamakan oleh kita Cambridge Examination Syndicate. Badan ini adalah badan bebas. Badan inilah yang akan menentukan siapa yang gagal, siapa yang lulus. Kementerian hanya boleh membuat peraturan sahaja, peraturan yang dibuat ialah mengatakan iaitu di dalam peperiksaan MCE/SPM itu, satu daripada matapelajaran yang wajib (compulsory) ialah Bahasa Malaysia. Siapa yang tidak lulus, maka tak luluslah dalam peperiksaan itu. Itulah peraturan yang dibuat dan apabila didapati banyak rakyat yang merayu di atas kesusahan terhadap mereka apabila mereka itu gagal dalam peperiksaan itu, Kementerian Pelajaran telah membuat satu lagi peraturan iaitu membenarkan mereka itu mengambil peperiksaan itu lagi sekali. Hendak meluluskan mereka yang gagal, tentulah bukan kuasa Kementerian. Siapa yang gagal, gagallah mereka itu.

Kegagalan itu menunjukkan bahawa calon-calon itu tidak menitik berat kepada matapelajaran itu. Pada halnya mereka tahu yang Bahasa Malaysia itu ialah Bahasa Rasmi yang tunggal di Negara kita yang patut diagung-agungkan sebagai alat perpaduan Rakyat Malaysia. Sebahagian daripada mereka itu, mendapat kepujian di dalam Bahasa Inggeris pula. Ini menunjukkan bahawa mereka ini ada kebolehan akan tetapi enggan belajar Bahasa Malaysia dengan bersungguh-sungguhnya.

Peluang yang diberi oleh Kementerian Pelajaran kepada mereka ini untuk mengulangi Peperiksaan MCE/SPM adalah satu hadiah yang tersangat generous dan diharapkan akan digunakan sepenuhnya oleh mereka yang berkenaan.

Selepas penjelasan daripada Cambridge University Local Examination Syndicate yang mengatakan Peperiksaan Bahasa Malaysia itu dijalankan seperti biasa sahaja dan berasa terkejut di atas tuduhan-tuduhan liar yang dibuat terhadap Kementerian Pelajaran maka sudah sampailah masanya bagi mereka yang tidak berjaya itu berasa kesal dan minta maaf daripada Kementerian itu serta terus belajar bersungguh-sungguh supaya lulus di dalam peperiksaan yang akan datang.

Berkenaan dengan *Ilmu Sains* pula didapati sebahagian besar daripada penuntut-penuntut Melayu tidak lulus di dalam peperiksaan itu. Oleh sebab yang demikian sudah sampailah masanya Kerajaan menyelidiki dan mengkaji secara mendalam faktor-faktor yang menyebabkan penuntut-penuntut Melayu gagal di dalam Peperiksaan Ilmu Sains. Satu Commission patutlah ditubuhkan untuk keperluan itu.

Walaupun bagaimanapun sekalipun saya berpendapat sebab-sebab yang melemahkan penuntut-penuntut Melayu di dalam Pelajaran Sains ialah seperti berikut:

- (1) Kekurangan Guru-guru Siswazah Sains yang berminat.
- (2) Kekurangan Kelengkapan dan Maamal.

Tuan Yang di-Pertua, kekurangan guru-guru Siswazah Sains di Sekolah-sekolah Menengah aliran Melayu sangatlah merunsingkan.

Kekurangan ini akan bertambah-tambah lagi dari setahun ke setahun. Jika masaalah ini tidak diatasi dengan serta-merta, usaha-

usaha Kementerian Pelajaran dalam rancangannya mahu melahirkan Masyarakat Melayu yang dinamik; progresif dan berorientasikan sains dan teknologi akan gagal.

Oleh sebab masaalah ini ialah satu masaalah yang sangat penting dan mestilah diatasi dengan segera maka saya bantah di bawah ini satu pengesyuran untuk dikaji dan dipertimbangkan oleh pihak Kementerian Pelajaran.

Tuan Yang di-Pertua, Pengesyurannya berbunyi begini:

Guru-guru Latihan Maktab Perguruan

Guru-guru Latihan Maktab Perguruan yang mengambil matapelajaran sains dan hisab sebagai matapelajaran-matapelajaran pilihan, selepas tiga tahun mengajar matapelajaran-matapelajaran tersebut di Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan, hendaklah diberi peluang melanjutkan pelajaran mereka ke universiti dalam jurusan sains tanpa memiliki kelulusan matapelajaran-matapelajaran sains dan hisab di peringkat S.T.P. atau H.S.C.

Untuk melaksana pengesyuran ini, Kementerian Pelajaran bolehlah berunding dengan pihak universiti untuk mengadakan satu peperiksaan khas (Special Entrance Examination) dalam matapelajaran-matapelajaran sains dan hisab yang tarafnya dikira lebih kurang sama dengan taraf S.T.P. atau H.S.C. Apabila guru-guru ini lulus peperiksaan khas itu, mereka bolehlah masuk ke Universiti dan di sini terserahlah kepada pihak Universiti membuat ketentuan samada guru-guru ini patut mengikut kursus sains seperti yang sedang dijalankan sekarang iaitu selepas tiga tahun berkursus akan diadakan peperiksaan untuk Ijazah Sarjana Muda Sains atau pihak Universiti merencanakan satu kursus khas di mana guru-guru ini akan diberikan kursus Tahun-tahun Satu, Dua dan Tiga di Fakulti Sains itu.

Sekarang, guru-guru Latihan Maktab Perguruan yang membuat pilihan matapelajaran sains dan hisab dan yang sedang mengajar matapelajaran-matapelajaran tersebut di sekolah-sekolah, untuk memperbaiki status dan pendapatan mereka, terpaksa mengambil peperiksaan S.T.P./H.S.C. aliran sastera kerana sebagai calon-calon persendirian mereka tidak dapat mengambil peperiksaan itu dalam aliran

sains kerana ketiadaan kemudahan untuk mengikuti kursus itu. Dengan itu mereka lulus peperiksaan STP/HSC aliran sastera dan mereka akan dihantarkan ke sekolah-sekolah untuk mengajar matapelajaran-matapelajaran sastera.

Keadaan ini memburukkan lagi kedudukan kekurangan guru-guru Sains di Sekolah-sekolah dengan dua cara :

- (a) Guru-guru sains yang tersebut di atas apabila mendapat kelulusan Sarjana Muda Sastera tidak lagi akan dibenarkan dan digunakan oleh Kementerian Pelajaran sebagai tenaga pengajar matapelajaran sains atau hisab.
- (b) Guru-guru sains tersebut apabila mereka melanjutkan pelajarannya ke Universiti dalam jurusan sastera merupakan satu kehilangan dan kerugian kepada Kementerian Pelajaran berhubung dengan tenaga pengajar sains.

Dengan itu, manakala kedudukan sekarang sukar diperbaiki ditambah pula oleh kehilangan guru-guru sains yang sedia ada di sekolah-sekolah. Ini tentu sekali memburukkan lagi keadaan yang sudah pun buruk.

Pengesyuran ini di samping bertujuan memperbaiki kedudukan kekurangan guru-guru sains di sekolah-sekolah juga membolehkan guru-guru itu mencapai cita-cita mereka untuk memperbaiki status dan pendapatan mereka dengan memiliki Ijazah Sarjana Muda Sains.

Kesimpulannya

Guru-guru sains yang terlibat akan terdiri daripada bilangan besar guru-guru sains bukan Melayu. Dengan itu terserahlah kepada Kementerian Pelajaran menggunakan kebijaksanaannya untuk membuat pemilihan samada berdasarkan sistem Kota (Quota System), penyekatan melalui biasiswa atau cuti belajar dan lain-lain untuk membolehkan guru-guru sains Melayu mendapat peluang sepenuhnya masuk ke Universiti. Saya harap pengesyuran ini akan menguntungkan guru-guru sains Melayu khasnya dan keseluruhan orang-orang Melayu amnya, sejajar dengan kehendak Dasar Ekonomi Baru Kerajaan.

Kementerian Perhubungan

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyentuh sedikit Kementerian Perhubungan pula, khasnya Sistem Penerbangan Malaysia (MAS).

Tahniah kepada Syarikat ini yang sedang bergerak maju. Layanan-layanan yang diberi mahupun di dalam penerbangan, baikpun di pejabat-pejabat sangatlah memuaskan dan keuntungan pun sudah berlipat ganda.

Kita telah diberi ketahui bahawa tujuan besar Syarikat ini ialah Perkhidmatan kepada Rakyat Malaysia yang ingin menggunakan kapalterbang. Sekarang sudahlah sampai masanya bagi Syarikat ini meluaskan peluangnya bagi lebih banyak lagi Rakyat-rakyat Malaysia menggunakan Perkhidmatan ini dengan mengurangkan tambangnya. Saya yakin sekiranya dikurangkan tambangnya misalnya Kota Bharu/Kuala Lumpur sekarang \$55 dijadikan \$40 lebih banyak lagi penumpang-penumpang akan menggunakan perkhidmatan itu dengan memberi keuntungan yang besar kepada Syarikat ini. Kalau hendak tahu cubalah untuk dua tiga bulan.

Penduduk-penduduk Kota Bharu yang menggunakan Perkhidmatan ini berasa bangga dan ucapkan terima kasih kepada MAS kerana tidak berapa lama lagi akan menggunakan Boeing 737 untuk Kota Bharu/Kuala Lumpur ini. Maka oleh sebab muatannya lebih daripada Fokker Friendship F27, tentulah mudah sedikit bagi penumpang-penumpang mendapat tempat.

Lebih baik lagi dan ini saya fikir tidak akan merugikan, jadikan dua penerbangan Kota Bharu/Kuala Lumpur pagi satu dan petang satu. Buat permulaan gunakanlah dua jenis kapalterbang Fokker dan Boeing 737. Perkhidmatan ini akan memberi kemudahan besar bagi penumpang-penumpang dan keuntungan kepada Syarikat juga.

Contohnya Bas Express MARA KL/KB pada mulanya satu bas sahaja berlepas pada pagi-pagi hari dari K.L. dan satu dari Kota Bharu selepas itu dimulakan Perkhidmatan malam pula. Dua Perkhidmatan ini maju dan berjaya sekarang ada masanya terpaksa digunakan 4 buah Bas malam dan 4 buah Bas pagi.

Pendek kata penumpangnya banyak dan apa yang dikehendaki ialah kemudahan-kemudahan yang tetap. The potential is there, it's for the Industry to develop the market.

Saya harap Pegawai-pegawai Kementerian khasnya mereka daripada Syarikat MAS akan mengambil perhatian yang berat di atas pengesyuran saya ini.

Kementerian Perdagangan dan Perindustrian

Tuan Yang di-Pertua. Salah satu perkara yang saya ingin menarik perhatian di dalam Kementerian ini ialah soal pengambilan pekerja-pekerja bumiputra.

Kerajaan telah membuat peraturan supaya sekurang-sekurangnya 30% daripada pekerja-pekerja di dalam satu-satu industry atau firm mestilah terdiri dari anak Bumiputra; sehingga hari ini ada sebahagian kecil sahaja kilang dan gedung-gedung atau firma-firma perniagaan yang taat kepada perintah Kerajaan itu. Kita mengucap terima kasih kepada syarikat-syarikat yang mematuhi kepada perintah Kerajaan. Walaupun begitu didapati 30% bumiputra yang bekerja itu terdiri kebanyakannya dari peon, Driver dan buruh kasar. Management atau executives jarang-jarang didapati.

Seelok-eloknya Kerajaan mestilah menetapkan angkanya misalnya 30% bumiputra menjadi executives atau management, 30% Pegawai Rendah, 30% Technician dan sebagainya.

Biasanya Pihak Majikan akan menentang cadangan ini dengan berkata tiada bumiputra yang layak untuk memegang jawatan-jawatan ini. Sekiranya benar alasan ini majikan, silalah berurus dengan MARA. Kita percaya MARA akan dapat menyediakan latihan-latihan yang dikehendaki itu.

Selain daripada itu juga adalah lagi lojik atau baiknya bagi pihak swasta sendiri menjalankan latihan-latihan yang dikehendaki itu.

Lagi satu masaalah terhadap pengambilan bumiputra ialah selepas mereka ini bekerja dua atau tiga bulan majikan mencari kesalahan dan menyingkir mereka ini. Setengahnya pula diberi layanan yang tidak adil dan buruk memaksakan pekerja-pekerja itu meletak jawatan.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya membuat satu pengesyuran iaitu menubuhkan satu Jabatan Mengawasi Pekerja-pekerja bumiputra ini—sekiranya belum ditubuhkan lagi. Undang-undang hendaklah dibentukkan supaya Pihak Majikan dikehendaki berun-

ding dengan Jabatan ini sebelum Pekerja-pekerja Bumiputra itu dipecat atau dibenarkan meletak Jawatan. Dan seterusnya hendaklah menjadi tugas Jabatan ini membekalkan bumiputra lain untuk menggantikan tempat yang dikosong itu.

Saya mengucapkan tahniah kepada Kementerian Buruh yang telah pun bergerak sedikit sebanyak di dalam lapangan ini.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah Kementerian Perdagangan dan Perindustrian juga saya ingin menarik perhatian Dewan ini berkenaan dengan Pelancungan (Tourism).

Baru-baru ini kita telah diberitahu bahawa Kerajaan Pulau Pinang bersama-sama dengan PERNAS dan UDA akan membangun beberapa Tourist Complex di Pantai-pantai Indah di Pulau Pinang di antara Tanjong Tok Kong dan Batu Feringgi. Kata-nya Hotel yang tinggi-tinggi akan dibina di atas pantai ini dan Shopping Complex dan lain-lain akan dibinakan di seberang jalan pantai itu.

Saya berseru kepada Kerajaan Pulau Pinang fikirkan habis-habis sebelum mengambil apa-apa langkah untuk matlamat ini. Kerana:

- (1) Keindahan alam dan pantai permai Pulau Pinang yang semula jadi akan hilang dan lenyap begitu saja apabila tersergamnya rumah-rumah batu ini segala-gala apa yang dipuji-puji oleh tourist akan juga hilang. Memadailah dengan hanya dimodenkan hotel-hotel yang ada sekarang.
- (2) Pantai-pantai ini patut dijadikan tempat peranginan semua rakyat jelata sebagai hak asasinya bukan untuk hotel-hotel yang dicadang itu sahaja.
- (3) Pelancung-pelancung tidak ingin melihat super-hotels atau luxury hotels. Kerana hotel-hotel ini boleh didapati di seluruh dunia. Mereka ingin melihat keindahan alam asli dan semula jadi dan telah jemu jelak dengan Tourist Complexes.
- (4) Berkenaan dengan Aquarium yang hendak dibinakan bersama-sama Syarikat Australia, ini akan merugikan semata-mata. Kerana apa yang ada di Australia pun boleh dikatakan "Hidup Segan Mati Tak Mahu". Aquarium yang luar biasa di Hawaii pun begitu

juga, mereka ini menghadapi kerugian yang teruk pada tiap-tiap tahun.

Akan tetapi jikalau tujuan membina Aquarium ini untuk penghiburan rakyat jelata semata-mata dan perbelanjaan ini dijamin oleh satu-satu pihak ini seelok-eloknyalah.

Kementerian Pertanian dan Perikanan

Di dalam beberapa siasatan dan kajian yang telah dibuat tidak berapa lama dahulu, didapati bahawa makanan rakyat Malaysia khususnya mereka yang di luar bandar tidak mengandungi animal protein yang mencukupi. Animal Protein ini ialah daging lembu, kerbau, kambing dan sebagainya.

Untuk mencukupi zat ini tiap-tiap seseorang mestilah makan sekurang-kurangnya 15 lbs daging setahun untuk memberi kecergasan tubuh badan dan fikiran. Kalau kurang daripada ini maka kurangnya kekuatan tubuh badan dan kuasa memikir. Didapati secara hitung panjang tiap-tiap seseorang rakyat Malaysia memakan hanya 7 lbs sahaja setahun. Dengan sebab itulah ahli-ahli sukan kita tidak dapat berganding kekuatan dengan mereka-mereka dari Eropah dan Amerika.

Selain daripada itu diketahui juga penduduk-penduduk luar bandar hanya makan 2 lbs daging setahun saja sebab itulah didapati mereka ini tidak bertenaga dari segala segi.

Soalnya sekarang bagaimanakah hendak menggalakkan mereka ini melebihi memakan daging. Kalau disuruh beli dengan harga sekarang ini, tentulah mereka tidak mampu. Pada tiap-tiap tahun Malaysia mengimportkan daging berharga \$16(M). Untuk menjimatkan matawang kita daripada dihantar ke luar negeri, ternakan di dalam Malaysia haruslah ditambahkan lagi.

Di sini patutlah diberi kepujian kepada Kementerian Pertanian dan Perikanan yang telah melancarkan satu Lembaga bernama Lembaga Kemajuan Ternakan Negara atau USAHAIWAN secara ringkasnya. Lembaga ini sedang giat merencanakan beberapa projek menternak lembu-kerbau yang lengkap dengan tempat menyembelih yang moden di seluruh tanahair, dan pada satu masa yang akan datang penduduk-penduduk luar bandar sendiri akan diberi peluang untuk mengambil bahagian di dalam ran-

cangan ini bukan sahaja untuk makanan mereka sendiri juga untuk menampungkan mata pencariannya.

Hal Ehwal Ugama Islam

Ingin juga saya menyentuh sedikit sebanyak berkenaan dengan hal ehwal ugama Islam. Kita semua tahu Christian Missionaries tidak dibenarkan mengikut undang-undang mengeristikan orang-orang Asli atau orang-orang Melayu dan ada satu Perbadanan Islam telah ditugaskan untuk menyampaikan seruan Islam kepada orang-orang Asli ini. Akan tetapi kejadian baru-baru ini sangatlah mengharukan saya dan rakan-rakan saya yang melihatnya.

Pada minggu pertama bulan April ini lebih kurang 40 orang anak-anak orang Asli berumur lebih kurang 13 tahun telah menjadi anak angkat kepada penduduk Kota Bharu selama 4 hari. Saya ditugaskan menjadi bapa angkat kepada dua orang budak-budak yang saya kata tadi berumur 13 tahun. Nama-nama mereka ialah Ibrahim dan Berahim iaitu nama orang Islam dan keluarga saya menganggap mereka itu sebagai orang Islam.

Apabila masuk waktu Maghrib saya pun menjemput mereka berdua ini mengambil wuduk untuk sembahyang Magrib. Kata mereka; "Kami tidak mengerti". Saya jemput mereka itu mengikut gerak-geri saya sahaja. Mereka enggan membuat demikian kerana kata mereka ada orang-orang yang baik yang dimulia-muliakan daripada bandar yang mereka sangat kasihi dan sanjung tinggi mengatakan mereka janganlah turut cara orang Melayu menyembah Tuhan. Itu hanya khas untuk orang Melayu sahaja. Dan untuk mereka menyembah Tuhan adalah cara yang ditunjukkan kepada mereka itu. Saya bertanya pula kepada kedua-dua budak ini adakah semua rakan-rakan mereka itu membuat demikian, jawabnya setahu mereka itulah di-amalkan. Saya berseru kepada Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah dan Tugas-tugas Khas mengambil perhatian berat berkenaan dengan hal ini.

Angguta-angguta Pasukan Keselamatan

Berkenaan dengan Angguta-angguta Pasukan Keselamatan pula saya berasa dukacita apabila membaca di dalam surat-surat khabar menceritakan seorang askar atau polis telah ditembak mati oleh pengganas. Balunya yang mendidik beberapa orang anak

telah mendapat sugu hati sebanyak \$2,000 dan sedikit pencen sebulan.

Contohnya pada 26hb Januari, 1967 seorang Polis bernama Ahmad bin Saad telah ditembak mati oleh seorang pengganas pada waktu ia bertugas, meninggalkan seorang isteri dan 3 orang anak.

Balunya telah menerima \$2,000 sugu hati dan pencen \$60 sebulan.

Pada tahun 1972 pun begitu juga kejadian-nya. Balunya mendapat \$2,000 sugu hati dan pencen lebih kurang \$100.

Baru-baru ini kepada kes yang lain pula Tabung Perwira telah memberi sedikit bantuan.

Pada pendapat saya \$2,000 untuk menggantikan satu nyawa manusia yang telah ghaib di dalam tugasnya mengawal keselamatan kita tentulah tidak adil, bukan sahaja kepada si mati dan juga kepada balu dan anak-anak Allah Yarham itu. Saya berseru kepada Kerajaan supaya menimbangkan sedikit perkara ini dan berilah sugu hati yang adil dan menasabah supaya anak-anak Allah Yarham mendapat persekolahan yang sepatutnya dan akan menjadi warganegara yang taat dan setia.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan T. S. Gabriel (Pulau Pinang Selatan):

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong penuh atas cadangan yang telah dikemukakan oleh sahabat saya, Ahli Yang Berhormat dari Tumpat, yaani "Bahawa suatu ucapan yang tidak seperti ini dipersembahkan kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, demikian bunyi:

"Ampun Tuanku,

Patek, Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Dewan Rakyat Malaysia di dalam Persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Rakyat mengucapkan berbanyak-banyak syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga".

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Sir, our Government is a unique Government in the world—unique in the sense that nowhere else in this politically chaotic and turbulent world have major Opposition parties which had been running State Government accepted the policies and the principles of the Central Government and have formed coalition governments in the interest of the people and the country as a whole. It is due to the wisdom, the statesmanship and the dynamic leadership of the Honourable Prime Minister, Tun Haji Abdul Razak. The Opposition parties which are in coalition have realised that without the co-operation and assistance of the Central Government, it is impossible and impracticable to administer or develop State Governments. Political stability is of paramount importance for economic and social progress in a developing country such as Malaysia, and I hope the present leadership of our Prime Minister, Tun Haji Abdul Razak and other leaders would continue for a very long time; and I also hope that the present political calmness would continue to prevail for a long time in Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, the cost of living has been going up from time to time in spite of the assurances that the Government would continue to contain the situation. The prices of essential commodities such as rice, coffee, bread, salt, salt fish and many other commodities have gone up since the last sitting of Parliament. The increase of prices in these commodities has brought added difficulties and hardships to the farmers, peasants and the poor people of this country who are struggling to survive from hand to mouth. Our Government has been very soft and lenient in dealing with the wholesalers and retailers who have been exploiting the poor people for a very long time. Tuan Yang di-Pertua, we have got to draw a line in this case.

While our Government is attracting and encouraging foreign investment, our Government should bring to the attention of the foreign-invested companies in Malaysia that they have certain obligations to fulfil towards the economic and social progress of the country—contribute to the building of schools, hospitals, roads and to other developments and not just pump out our "blood" into their country as our former colonial masters were once doing.

Tuan Yang di-Pertua, factories in my constituency have been developing at a very fast rate, but employment opportunities have been offered only to girls. I believe that in a year or two, my constituency would be a most developed and busiest industrial centre in this country. Employment opportunities are always available for girls but not for boys. The State Government should also encourage factories to be set up which would also enable the boys to get employment. You can find all the girls going to work nowadays in Penang in my constituency, while all the boys are staying at home.

Tuan Yang di-Pertua, touching on security, the killing of the two terrorists in Sungei Siput is a warning to all Malaysians that we must at all times keep our eyes and ears open if we are to continue to be a free and independent country. In spite of the ending of the last Emergency in 1960, militant communism still threatens our very existence.

Tuan Yang di-Pertua, with these few suggestions, once again I support the Motion of Thanks to His Majesty the Yang di-Pertuan Agong.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): Tuan Yang di-Petua, saya bangun untuk menyertai dengan Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini di dalam mengucapkan berbanyak-banyak syukur dan terima kasih Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga.

Saya telahpun mendengar dengan perhatian dan penuh minat atas Titah Ucapan Diraja kerana Baginda menetapkan polisi-polisi dan keinginan Kerajaan untuk tahun yang akan datang.

Saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) I must confess deep disappointment and regret, shared by decisive sections of the people in the country, that the Government in this policy pronouncement has conspicuously omitted reference to the burning issue in the country—namely, the mass failures in the 1972 M.C.E./S.P.M. examination merely because of failure in Bahasa Malaysia paper.

I had hoped that the Government would take this opportunity to show to the people

and the world that it is a liberal, broadminded and statesmanlike one, which genuinely cares for the interest and welfare of all sections of the population.

When the Honourable Prime Minister took over the reins of office three years ago, he promised to break from the previous Administration which had the habit of sweeping unpleasant things under the carpet. It would appear that the present Government is not only afflicted by the same disease, but is actually sweeping unpleasant things under a bigger and more capacious carpet.

Since the release of the M.C.E./S.P.M. results on 19th March 1973, the whole country has been astir with shock, fear and gloom at the high rate of mass failures in last year's examination. The results of major English and Chinese schools, which had traditionally maintained very high standards, are particularly unbelievable.

Thus, in Penang, St. Xavier's Institution had a pass rate of 26 per cent; Chung Ling High School, 26 per cent; Han Chiang High School 27 per cent; Methodist Boys School 27.1 per cent; Penang Free School 57 per cent.

In Kuala Lumpur, Jalan Cochrane English School scored only 28.3 per cent passes; Bukit Bintang Boys' School in Petaling Jaya 30 per cent; Assunta Convent in Petaling Jaya 58 per cent; Methodist Boys' School, 62 per cent.

One of the best schools in Perak, St. Michael's Institution has the shocking result of only 17.4% passes. In Malacca, Malacca High School has 57 per cent passes.

It can be asserted without contradiction that these schools were typical of all other Chinese and English schools, which in the past, had maintained 80 per cent, 90 per cent and sometimes even over 90 per cent passes.

These figures, bad as they are, do not convey the enormity of the problem, especially for English and National-type secondary schools. For instance, in the case of the Jerantut Secondary School, Pahang, although the school scored 45% passes, there were 100% non-Malay failures.

According to figures given by the Minister of Education in his statement of April 4, 1973, out of 37,126 who sat for the M.C.E.

last year 21,061 failed—including 14,331 who failed because of Bahasa Malaysia. A total of 27,784 non-Malays and 9,342 Malays sat for the M.C.E. examination. Of these 9,314 non-Malays and 6,751 Malays passed. Out of the 14,331 who failed because of Bahasa Malaysia, 14,166 were non-Malays and 165 Malays.

In percentage terms, this means :

	<i>Malays</i>	<i>Non-Malays</i>
Passed M.C.E. 1972 ...	6,751 (72.25%)	9,314 (33.5%)
Failed Bahasa Malaysia ...	146 (1.5%)	14,116 (51%)
General Failure ...	2,445 (26.25%)	4,354 (15.5%)
Total ...	9,342 (100%)	27,784 (100%)

This means that 23,430 non-Malay students or 84.5% would have passed the 1972 M.C.E. if not because of Bahasa Malaysia paper; instead of the present incredibly low 33.5% pass. An education system which fails 66.5% of the non-Malay students, 51% of whom for failure in Bahasa Malaysia, warrants an open, public and impartial inquiry.

What makes a public inquiry all the more compelling and necessary is the fact that the overwhelming majority of those 14,000 students failed because of Bahasa Malaysia are above-average, even brilliant, and conscientious students, large numbers of whom scored a string of distinctions, some even six, seven or eight distinctions, some even out of the 14,330, at least 10,000, would have got Grade One if not for failure in Bahasa Malaysia.

This is not the first time that thousands of brilliant and conscientious students have been failed and their future wrecked because of Bahasa Malaysia. Over the last three years, over 30,000 students have become victims of the Government's M.C.E. education and examination system. At the rate things are going, unless there are drastic remedial measures, by the end of this decade, these victims are going to be joined by some 100,000 others suffering the same fate.

There is no reason at all why every year, thousands of brilliant and conscientious students should fail Bahasa Malaysia and therefore the entire M.C.E. when they can distinguish themselves in difficult subjects, like mathematics and science, if the examination is fairly and justly carried out, and the

education system is competent and adequately-staffed with qualified teachers in Bahasa Malaysia.

It is not easy to score a string of distinctions in the M.C.E. It is probably easier to become a Minister or Assistant Minister in Malaysia. I would like to know and the people would like to know, for instance, how many Ministers or Assistant Ministers can claim to have achieved six, seven or eight distinctions during their Cambridge examination. Yet today, our younger brothers and sisters and our children who could do what the Assistant Ministers and Ministers could not do are being failed in the thousands every year wrecking their future.

When I asked in this House last year for the reasons for the mass failures of M.C.E. candidates in Bahasa Malaysia in the previous two years, the Honourable Minister of Education gave the ridiculous reply that the students did not pay adequate attention to the subject as they do to science and mathematics. Such an explanation is not borne out by facts. The students know that if they fail Bahasa Malaysia, they fail the entire examination however well they may do in science and mathematics, and they have the example of thousands of their predecessors failing the M.C.E. despite a host of distinctions in other subjects as reminders and warnings.

The students, their parents and the public know that the M.C.E. candidates had tried their level best in Bahasa Malaysia. Neither can it be said that the 14,330 who failed the M.C.E. Bahasa Malaysia did not have a grounding in Bahasa Malaysia, as they passed the common Bahasa Malaysia paper when they sat for the Lower Certificate of Education examination in 1970. Furthermore, large numbers of the 14,330 students had either excellent or creditable school records of their performance and attainments in Bahasa Malaysia. Students who scored distinctions or credits during their schools' mock M.C.E. examination in Bahasa Malaysia failed as miserably as those who got poor passes or failed. In Chung Ling High School, Penang, the students who won the Bahasa Malaysia contest for the whole school also failed in M.C.E. Bahasa Malaysia.

Many conscientious teachers wept when they saw the results, for they were something they had never expected in the wildest of

nightmares. Surely, something in fundamentally wrong with the M.C.E. examination and education system where students who can get distinctions in a string of other subjects, and who have tried their level best supported by excellent school record of their attainments in Bahasa Malaysia, cannot pass the M.C.E. Bahasa Malaysia paper, not in one instance, or ten, or hundred, or one thousand, but 14,330 and not for one year, but year after year.

The sins and defects of the M.C.E. examination and education system must not be visited on the heads of tens of thousands of innocent young Malaysians. There must be an immediate full-scale and public inquiry into the grave and many defects of the M.C.E. examination and education system to find out the true causes of the mass failures in Bahasa Malaysia by non-Malay students, to look into the inadequacy of genuinely qualified teachers in Bahasa Malaysia, the teaching methods, the setting and marking of examination scripts, and to propose remedies.

The scandalous and atrocious M.C.E. results have created a deep seated crisis of confidence, and it will be no exaggeration to say that no issue since the reconvening of Parliament has so shattered the people's confidence not only in the integrity of the whole education system, but of the whole Government itself.

The national unity which His Majesty mentioned in his Gracious Speech has suffered a grievous setback as a consequence. There can only be national unity, or movement towards national unity, if the Government and those in authority regard every problem which touches and concerns large sections of the population as a national problem. It will be the surest recipe to national disunity and disharmony if the problems of one community are considered as national problems, while the problems of another community are downgraded as sectional problems.

It has been obvious for some time that there are groups in the country, representing some very influential and highly-placed persons, who are delighted at the present system which fails some 10,000 candidates a year because of Bahasa Malaysia. To these people, the recent M.C.E. results must have come as an even greater pleasure. These are people with

narrow, petty and small minds, who do not want to see the creation of a genuine multi-racial society and nation, and are the true anti-national elements in the country. These people vehemently oppose the establishment of any public inquiry into the causes of the mass failures, not for any high-sounding national considerations, but for the most unspeakable of reasons.

Let me stress here that the question of the position, status and place of Bahasa Malaysia as the national language of Malaysia is not in question, and let no Member of Parliament stand up and let go with a big speech on it in the hope of evading and clouding the issue, with emotion and sentiment in the absence of reason and good sense.

It will also be appropriate here to rebut one argument that will be advanced in the course of the debate, namely, why nobody made any noise when in the old days English was a compulsory language in the Cambridge examination. This argument is invalid. Among other things, there is one big difference between the two instances, for I do not believe that you have a parallel situation where tens of thousands of candidates fail the Cambridge examination despite the fact that they get a string of distinctions in other subjects.

The Honourable Finance Minister recently in his speech in Washington said that to solve the present international monetary problems, instead of grouping and floundering until the next crisis arises, and I quote "what is needed now and badly needed too is the political will and the political courage to do what is right." I would commend to the Finance Minister and his Ministerial colleagues to do precisely what he preached, and do in Malaysia, and with reference to the scandalous M.C.E. results of 1972, to have the "political will and political courage to do what is right" for the educational welfare and entire future of all Malaysian children, regardless of race, colour or tongue.

The right thing to do is to institute a Royal Commission of Inquiry into the causes and reasons for the high rate of Bahasa Malaysia failures and to give conditional pass to M.C.E. candidates who would otherwise have passed if not for failure in Bahasa Malaysia with the proviso that they repeat the Bahasa Malaysia paper. M.C.E. candidates who

would have qualified to proceed to sixth form if not for the failure in Bahasa Malaysia paper should also be given sixth form places subject to the proviso that they repeat the Bahasa Malaysia paper.

If the Government can spend so much time and money to have a Parliamentary Committee to hold public inquiries into such an inconsequential problem as whether to permit the screening of X-films, it is a sad commentary on the leaders of this country if on such a matter of overriding importance as the education and future of young Malaysians, it should treat it as of even less import as X-films.

The argument of the Minister of Education so far for refusing to grant conditional pass to the 14,330 candidates for failure in Bahasa Malaysia is that the award of M.C.E., fixed by the University of Cambridge Local Examinations Syndicate, does not allow the award of conditional passes. These rules are man-made and can be man-unmade, especially when there are cogent and overpowering reasons that special exceptions should be made for the 14,330 students. To require these students to repeat the M.C.E. for another year, despite the fact that they have got distinctions which they cannot improve upon, is a most wasteful and short-sighted policy.

In any event, are there places for the 25,000 M.C.E./S.P.M. failures, when even now, many National-type secondary schools do not have enough teachers for subjects required to be taught in Bahasa Malaysia although one school term has ended? Is the Government going to give these failures one year of free retention, as it is basically the defect of the system which is the cause of the failures?

I urge the Cabinet to give serious consideration to this entire problem, and view it not as a sectional, non-Malay problem, but as a national problem with the view towards releasing the forces of unity and goodwill and not towards setting free forces of division, hatred and deep and simmering resentment against the presently constituted society.

More than the educational future of 14,330 persons is involved in this issue. What is being decided is whether the essence and spirit of a multi-racial Malaysia is to be

salvaged or destroyed beyond redemption, and let the rot set in.

Another cause of grave concern for the nation arising from last year's M.C.E./S.P.M. results is the continued high rate of failures among Malay students in mathematics and science. Mathematics and science hold the key to the modernisation of the rural Malaysians, and although this has itself been preached *ad nauseam* by the Government, very little seems to be done to pitchfork the rural Malays into the age of technology and science.

Up to today, we do have detailed analysis from the Ministry of Education on the performance of Malay students in science and mathematics, apart from the general information that the failures continue to be very high.

The high rate of Malay failure in science and mathematics can only be solved if a strong base in these two subjects are laid in the primary school levels. A study of the mathematics and science attainments in the national primary schools will show that this is not being done. Thus, in the 1972 Std. V Assessment Test for national primary schools 40 per cent failed in mathematics and 40 per cent failed in science. Unless the primary base in mathematics and science is laid firmly, Malaysia will not get the crops of Malay scientists, technologists, engineers and doctors needed by the nations.

The Minister of Education has announced that the special survey on school drop-outs has been completed, and called on the members of the public to help solve this problem, which he described as too big for the Government alone to handle.

I am happy that during Question Time it was announced that the report would be released to the public and that if Members of Parliament wish it, he will also make available the original report, because it is important that if members of the public are to help in solving this problem, then they must be fully taken into confidence. It is in this regard that I am surprised that when he made the announcement he said that in the public interest, it may be necessary that some portions of the report should not be released, and I hope the Honourable Minister will be able to clarify on that.

There is no doubt that the entire education system from the primary up to tertiary level

needs a drastic review and reform. The standard and quality of education in the primary schools is particularly appalling. Thus, in the 1971 Std. V Assessment Examination, 221 national primary schools had 100% failures, with Trengganu with the dubious honour of leading with 59 schools, Kelantan 44 schools, Pahang and Johore 39 schools each and Kedah 33 schools.

I do not have the figures for the 1972 Std. V Assessment Examination, which I hope the Minister can furnish during his Ministerial reply. There is an urgent need for a thorough-going inquiry into the deep-seated causes for the continued high rate of M.C.E. failures among Malay students in mathematics and science.

Before leaving the subject of the 1972 M.C.E./S.P.M. examinations, I would like to summarise here the D.A.P.'s proposals as to the right thing which the Government should have the political will and political courage to do:

Firstly, a Royal Commission of Inquiry or a Parliamentary Committee should be established to inquire into the causes and reasons for the high rate of M.C.E. Bahasa Malaysia failure by non-Malay candidates; and the continued high rate of failures in mathematics and science by Malay candidates, and to propose remedies and to allay public doubts and reservations about the integrity of the M.C.E. examination and the education system;

Secondly, that conditional M.C.E. certificates should be issued to all those who sat for the 1972 M.C.E. examination and would have passed if not for failure in Bahasa Malaysia subject to the proviso that they repeat the Bahasa Malaysia paper;

Thirdly, that those candidates for the 1972 M.C.E. examination who would have qualified to proceed to Sixth Form if not for failure in Bahasa Malaysia paper, be given sixth form places subject to the proviso that they repeat the Bahasa Malaysia paper;

Fourthly, that the proposed introduction of Oral Test for the M.C.E. Bahasa Malaysia paper be postponed indefinitely until the publication of the findings of the proposed Royal Commission of Inquiry or

a Parliamentary Committee into the reasons for the high rate of failure in the M.C.E. Bahasa Malaysia paper.

Fifthly, a swift increased intake of teachers genuinely qualified in Bahasa Malaysia for posting to all schools, so that the present gross inadequacy of trained Bahasa Malaysia teachers can be immediately remedied;

Sixthly, to conduct special Bahasa Malaysia classes for non-Malay students sitting for M.C.E. this year during week-ends and afternoons to cut down the mass failures as in the last year's examination.

On 31st March, 1973, Malaysians read in the Press that the Australian Labour Government has decided to abolish fees for all Australian universities and colleges from January 1, 1974 and that the Australian Federal Government would take over full responsibility for financing tertiary education in Australia. Let not the Malaysian Federal Government be seen in the public eye and internationally to be taking full responsibility for the reverse, namely, denying maximum education opportunities to Malaysian citizens who have the ability, intelligence and qualifications.

Last year, large numbers of students who had good grades in the M.C.E. could not find places in H.S.C. classes. In fact, it was common to see M.C.E. first graders loitering around, without any useful thing to do, as they did not have H.S.C. places and were too poor to go abroad to further their education.

A decade or two ago, holders of M.C.E. certificates could find jobs easily. Today, they are only qualified to join the army of unemployed and probably pride themselves for being educated unemployed. If these youngsters, who have the academic ability to go to university, are denied chances of pre-university and university places, then they will be condemned to unsatisfying and secondary jobs for the rest of their lives, nursing a bitterness against society. We urge the Minister of Education to give H.S.C. places to every successful M.C.E. candidate with good grade and that every M.C.E. first grader should be offered a H.S.C. place in schools.

The Government should expand H.S.C. and university places to meet the thirst and demand for higher education among young

Malaysians. It is reported that some 6,000 applicants for university places this year will be rejected. The D.A.P. calls on the Government to allocate funds to absorb these students to give them places in pre-university and university institutions. Such money will be well invested.

We would also seriously urge the Government to set up a Cabinet Committee to look into the question of providing free secondary and tertiary education, as the present system helps the children of the rich and wealthy, and reduces the chance of the poor to develop his potential and ability to the fullest through tertiary education.

During the National Day celebrations last year, the Alliance Government's slogan was to build a "Masyarakat Adil"—a Just Society. It is time the Government, especially in the vitally important sphere of education, which affects the entire future of our children, prove by deeds that they really cherish and desire a "Masyarakat Adil".

Finally, Mr Speaker, Sir, on behalf on the Opposition Parties, namely Parti SNAP, Parti PEKEMAS and the DAP, I wish to submit a joint amendment, of which written notice has already been given to the Setia-usaha, to the Motion standing in the name of the Honourable Member for Tumpat, that at the end of the motion, after the words "with which the Third Session of the Third Parliament has been opened", to add the following words:

"But regrets that the Government has conspicuously omitted reference to a matter of grave national concern, namely the high rate of failure in the 1972 M.C.E./S.P.M. examination merely due to failure in Bahasa Malaysia although some of the candidates did very well in other subjects; and the continued high rate of failures in mathematics and science in the national schools; jeopardising the education and future of the new generation of Malaysians and setting the clock back in welding national unity in Malaysia."

The Opposition Parties are acting as one on this amendment because of the magnitude and importance of the issue concerned. We urge all Members of Parliament, including all those outside the three sponsoring Opposition parties to stand up in this Chamber and let the voice of the people from all corners of the country to be heard and weighed.

I urge the Government to treat this matter, which affects the future well-being of Malaysia as a united multi-racial nation, as a national problem, and not as a partisan or sectional problem and allow everyone of its Members of Parliament freedom to speak and vote according to his conscience so that the Government can be guided by the true cross-section of the views, hopes and wishes of the people who elected us into office.

Sir, I beg to move.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya baca cadangan pindaan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka, pada pendapat saya tak bersangkut-paut dengan perkataan-perkataan motion atau usul yang asal membawakan ayat-ayat yang boleh menjadi argumentative. Mengikut Peraturan Tetap, jikalau usul atau pindaan kepada usul asal itu tidak berkaitan tidak boleh saya benarkan. Ahli Yang Berhormat sudah bercakap dalam ucapan tadi dengan panjang lebar atas perkara ini. Jadi membawa balek perkara-perkara argumentative. Perkara itu Ahli Yang Berhormat sudah sebutkan dalam ucapannya meminta jawapan daripada pihak Kerajaan sebagai satu pindaan kepada usul asal yang semata-mata mengucapkan terima kasih, saya fikir tidak berkait di atas perkataannya itu.

Tuan Lim Kit Siang: I submit that there is a connection because it arises on the ground of national unity as spoken by His Majesty in his Gracious Speech, which is directly concerned with the burden of the theme in the Royal Address, and also on education as mentioned in the Gracious Speech.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Jikalau hendak disebutkan tak puas hati atas ucapan berkenaan dengan keputusan peperiksaan setakat itu sahaja boleh dibenarkan, tetapi untuk membawa satu usul yang bersamaan seperti satu ucapan yang menjadi argumentative ini tak berkait. Saya berasa dukacita tak boleh membenarkan pindaan Ahli Yang Berhormat itu dan Ahli Yang Berhormat sudah diberi peluang bercakap dengan panjang lebar di atas masalah itu tadi. Jadi seolah-olah membawa balik ke dalam usul ini perkataan yang disebutkan dalam ucapan ini. Saya tak boleh benarkan mengikut Peraturan—tidak relevant.

Dr Tan Chee Khoo (Batu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam usul yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tumpat dan disamping itu, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris. Dan begitu juga, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyatakan, walaupun Tuan Yang di-Pertua tidak membenarkan kami membawa pindaan yang dikemukakan oleh wakil dari Bandar Melaka, tetapi pihak Pembangkang akan mengambil tindakan yang sesuai tentang Peraturan-peraturan Tetap Dewan.

Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab Dasar Ekonomi Baru dan Rancangan Malaysia Kedua merupakan dua perkara yang sangat penting kepada semua rakyat di tanahair kita, maka izinkan saya bercakap sedikit sebanyak tentang kedua perkara ini dahulu. Tadi kita telah mendengar Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengatakan kajian pertengahan Rancangan Malaysia Kedua telah dijalankan dan akan disediakan pada hujung tahun, tetapi malangnya pada pendapat saya, owing to the lackadaisical manner in which this task has been carried out, it means that this Mid-Term Review will not be ready until the end of October, 1973, if not later. It will be touch and go whether this will be ready and I do hope that this Mid-Term Review will be ready by October this year so that when the Budget Session begins in November this year, we can then have a chance to study whether the Plan at its half way stage has been successful or not. But already, Mr Speaker, Sir, there are several features which are standing out.

Public Sector

The Government is so emboldened by the mounting expenditure in the public sector that it has increased the allocation for the public sector of the Second Malaysia Plan from \$7.25 billion to \$8-plus billion. I see that the Government is encouraged by the money that is being spent under the heading "Development Expenditure". But I must once again warn the Government that the expenditure under this heading consists of large sums being written out for PERNAS, UDA, MARA, FIDA, etc. and these large cheques do not really reflect development unless they are spent meaningfully for the people. Thus in 1972, \$375 million or 19.6% of the total Development Expenditure was lent out to

these statutory bodies and to various State Governments.

The large increase in imported inflation, the rise in the cost of building materials, both imported and locally manufactured, means that the cost of public projects (e.g. building, roads, etc.) will cost more and so absorb much of the increase in allocations for the public sector. Further, the large payment of salary increase and arrears and increase in fixed charges in the Budget have caused the current expenditure to increase by 21.4% during 1972. All this means that although there is an increase in the expenditure in the public sector both on the current account and the development expenditure, it does not mean that the country has benefited to the extent that the Government would have us believe.

Private Sector—

Despite the success story that the Government would have us believe, there is no doubt that the investment in the private sector is in a bad shape, particularly in 1971.

This can be clearly seen in Table 40 of the Annual Report of Bank Negara Malaysia. Thus, the statistics in Pioneer and other Approved Companies showed that although the number of companies rose from 305 in 1971 to 355 in 1972 the proposed called-up capital fell from \$563.4 million in 1971 to \$357.8 million in 1972. Again Bank Negara's Report for 1972 has this to say and I quote: "Private investment at current prices was only slightly more expansionary in 1972 compared with the previous year, despite the ready availability of financial resources and easy money conditions." When one considers that 1971 was a very poor year indeed one can see what poor progress has been made in the private sector.

Again Table 46 Bank Negara's Report shows that our Gross Exports of Major Products amounted to \$4.1226 billion with an annual change of minus 3.3% as compared to 1971. All these point to the third point that I wish to touch on now, namely, employment.

Employment

There is no doubt that unemployment is rising rapidly in this country. Thus in West Malaysia alone the Second Malaysia Plan envisaged the creation of 119,000 new jobs per year and we are nowhere near that target.

Every time a Minister opens a factory or a land scheme, he goes into an ecstasy over the new jobs that are being created. These Ministers are unfortunately being fooled by their own propaganda and the moment of truth may well hit them very soon. Fortunately, I do know that at least two members of the Cabinet, namely, the Prime Minister and his Deputy, are not being fooled at all by this propaganda and they have demanded that they be told the truth and the truth is different from the fiction that is being mouthed by their Ministerial colleagues. Thus all the graphs on employment, private investments, job creation, etc. show a downward trend and unless this is arrested, there will be serious repercussions in this country.

Conditions in Rural Areas

Much has been said by our Ministers and other Alliance political leaders who have gone into paeans of praise that we are making a splendid job of rural development in this country. I am glad that some success has been made in improving the standard of living in the rural areas, but by and large the rural and kampung folks have not felt the effects of the various schemes that have been worked out for them.

Mr Speaker, Sir, the report prepared by the Statistics Department—taken from the census of 1970—has given us some ideas of the conditions in the rural areas and with your permission, Mr Speaker, Sir, I shall quote some of the statistics. For example, I will take the three States of Perlis, Trengganu and Kelantan:

Piped Water

Perlis	...	...	22.8%
Trengganu	...	...	11.6%
Kelantan	...	...	13.4%

Toilets

Perlis	...	...	68.2%
Trengganu	...	...	27.3%
Kelantan	...	...	29.3%

which means that most of the people have to defecate into rivers or streams or anywhere they like and if there is a case of cholera, God help the Minister of Health who is here this afternoon.

	<i>Lighting</i>	<i>Bathing Facilities (with separate bathroom and built- in-tank)</i>	<i>Cooking Facilities (with separate kitchen)</i>
Perlis ...	17.1%	15.5%	69.0%
Trengganu	19.9%	3.2%	49.2%
Kelantan	18.5%	5.6%	66.2%

Mr Speaker, Sir, it is a terrible indictment on the Alliance Government that 14 years after Merdeka and after four Five-Year Plans have been launched to uplift the standard of living of the people of the rural areas that there should be such a woeful lack of amenities like piped water, electricity, toilets, bathing and cooking facilities for the rural folks in this country. It makes a hollow mockery of the claim of the Alliance Government that the standard of living in the rural areas has been uplifted.

But this picture is not confined to the rural areas. Thus, in the urban areas hundreds, if not thousands, of squatters too do not have such basic amenities like piped water, electricity, toilets, bathing and cooking facilities.

Thus we can see that poverty knows no racial barriers and that Ahmad, Ah Chong and Ramasamy all wallow in poverty whether they live in the slums of Kuala Lumpur or eke out an existence in the dusuns of Trengganu.

This also goes to prove that we have always maintained that only about 5% of the bumiputras have benefited from the implementation of the various Five-Year Plans. These include those who have built palatial houses complete with swimming pool and replete with electronic gadgets and they travel in large flashy cars while the vast majority of the bumiputras still wallow in poverty bereft of the bare necessities of life and unable to send their children to school, as evidenced by the high rate of drop-outs in the rural areas.

Sooner rather than later, the Malay rakyat are going to wake up and realise that they have been taken for a ride. The special position provision is being used not to help the poor Malays but to make the rich Malays richer. The Malay elite has taken upon itself the task of growing wealthy at the expense of the poor Malays. This zeal of cynicism and greed can only bring trouble. I say that the special position provision should be used to

help the poor Malays. A hundred extra dollars for a poor family means much more than a thousand dollars to a rich family. I know what I am talking about because I come from a poor family. It will never be possible to uplift the Malay masses so long as all the benefits intended for them are sucked up by the greedy upper class of the Malays. I know that many in the Alliance backbenches will agree with me. So I urge them to make themselves felt before it is too late.

Mr Speaker, Sir, the avowed aim of the New Economic Policy and the Five-Year Plan is to let the Malays acquire 30% of the corporate sector. At the rate the Second Malaysia Plan is being implemented, this will remain a pipe dream cooked up by UMNO leaders to serve as an opiate to dull the senses of the Malay masses and also to hide the failure to improve the standard of living of the Malay rural masses.

In 1969 the ownership of share capital of limited companies in West Malaysia was as follows:

Malays	1.5%
Indians	0.9%
Chinese	22.8%
Foreigners	66.1%

Since then the Malay and Chinese share of the corporate sector has gone smaller and that is the reason why I say that the 30% of Malay ownership of the corporate sector in 20 years is a pipe dream for their share of 1.5% has since 1969 shrunk instead of being enlarged.

There is no doubt that shares allocated for the Malays are either not taken up or if taken up they are quickly sold so that this does not really help the Malays at all, except giving them some spare cash to spend. And the foreigners' share of the corporate sector has increased rather than decreased. If we do not look out, the foreigners will so dominate our economy to the detriment of our national interest. The recent inflow of "hot money", of which the Minister of Finance is so proud of, has made the position worse for it has increased the foreign ownership of the corporate sector.

I believe I am right in saying that there is a paper showing ownership in the corporate sector in 1972 but, unfortunately, this paper has been labelled as "Top Secret". This

shows that the Alliance Government will suppress anything that does not show up the Government in a good light. Further, this is sweeping our problems under the carpet with a vengeance as the Prime Minister has himself assured the Nation that this should not and will not happen. And yet he himself is a party to the suppression of this paper.

I call on the Government to release this paper, so that together the Government, the Opposition and the people of this country will work together to redress this imbalance.

Mr Speaker, Sir, I have with me here the preliminary release of the figures for Mining, Manufacturing and Construction Industries in West Malaysia, 1971 issued by the Department of Statistics. This shows that there were 122 foreign-owned mines out of 1,538 mines; but these 122 mines accounted for 38% of the total output and in added value it accounted for 43.3%. The value of fixed assets as at 31-12-71 in the manufacturing sector showed that Malaysians owned \$546.6 million out of \$1,285.5 million giving us a foreign ownership of 58%. The value-added figures showed that foreign owned companies' share is 59%. And with more and more "hot money" pouring in now, how can we ensure that the bumiputras will own 30% of the corporate sector in 20 years' time?

With the foreigners owning more and more of the corporate sector, where is the bumiputra's 30% to come from? From that of 22.8% owned by the Chinese and 0.9% owned by the Indians? In which case the non-bumiputra share will be reduced to zero. Is this what the Government want? The logical thing to do is to reduce foreign ownership of our corporate sector, but it is increasing instead of being reduced.

I want to make it clear, Mr Speaker, Sir, that the Pekemas is not against foreign capital and know-how coming to this country, but care must be taken to see that foreigners do not dominate our economy as they are doing now.

I gather that amongst the welter of recommendations at the recent Bumiputra Congress was that the bumiputras should own about 30% of the retail trade. The Pekemas is not against bumiputra participation in the retail trade. Indeed it welcomes it. But the change must be orderly and must not

infringe on the constitutional rights of the non-bumiputras.

One has only to look at Indonesia where the Chinese were driven away from the retail trade and the shelves of the shops became empty and retail trade came to a standstill. I do know that Idi Amin is a hero in the eyes of some people in this country, but I must warn the Government that if it attempts to copy Idi Amin in this country not only will there be an exodus of non-bumiputra men and money but foreign capital will fly away as well.

Place under the Malaysian Sun for Non-Bumiputras

Mr Speaker, Sir, during the debate on the King's Speech last year, I made a plea for a place under the Malaysian Sun for all Malaysians—and that includes the non-bumiputras as well. I reminded the Government that it would have to prove not by words alone but by deeds that the non-bumiputras have a stake in this country. We were assured *ad nauseam* by those in authority, and especially by our Ministers, that there is a place for everyone under the Malaysian Sun.

When we debated the Second Malaysia Plan we were assured that "in the implementation of the New Economic Policy no particular group will experience any loss or feel a sense of deprivation". Again, in paragraph 20 of the Plan, the Government said that "these policies and programmes will be implemented in such a manner that no one will be deprived of his rights, privileges, income, jobs or opportunity".

At that time this House welcomed those assurances of the Government, though I reminded this House that what was needed was not words of assurances but deeds to prove that the non-bumiputras too have a share in the new economic cake that would be provided under the Second Malaysia Plan.

Last year, during the debate on the King's Speech, I stated that the non-bumiputras felt that they were being discriminated against and that this was being reflected in the recruitment of candidate for jobs both in the private and public sectors. I further maintained that as a result of this the non-

bumiputras were beginning to lose hope and they felt that they had no place under the Malaysian Sun.

This caused the Prime Minister to quote extensively from official sources on how a large number of the Division I and particularly the professional jobs in the Government were being dominated by the non-bumiputras. The Prime Minister, of course, is in the fortunate position of having access to official sources. But he has, deliberately or inadvertently, not given this House the whole truth, and the whole story is vastly different from what the Prime Minister has sought to establish.

Thus I believe that in the last four years, the recruitment of Government employees into the Federal Services amounted to a little more than 9,000. Of those recruited, 98% were bumiputras, leaving a mere paltry 2% to be shared amongst the non-bumiputras. Taking the Federal Services as a whole, the bumiputra share increased from 60.7% in 1969 to about 65.6% in 1972. And the increase in intake is maintained all down the line being smaller in the top professional and Managerial Group and much larger in the Subordinate and IMG Group. Thus, in the Professional and Managerial Group, in the four-year period that I have alluded to, the bumiputra share of the new recruitment was 57.9%, so that by 1972 their share of the whole group was 38.1%, which is not as small or as insignificant as the Prime Minister would have us believe. At the other end of the scale, namely the Subordinate and IMG Group, the intake was virtually 100% bumiputras with the non-bumiputras not being able to hold the positions that they held in 1969. In other words, the losses of non-bumiputras from natural causes, e.g. resignation, retirement, death, etc., were not replaced by those of their kind but partly by bumiputras.

What emerges from this very brief and admittedly sketchy analysis is that the recruitment into the Government Service for the years 1969 to 1972 is overwhelmingly bumiputra. The non-bumiputras, it is true, are being recruited but on such a small extent that the new recruitment is not sufficient to compensate for losses from the services from natural causes. The implications of this are clear, unmistakable and serious. If the present trend continues—and

there are no indications to the contrary—the non-bumiputra share of the Federal Services will continue to decline rapidly, so that in probably less than a decade the Federal Services will, to all intents and purposes, be staffed by bumiputras, thus increasing, not diminishing, the identification of certain types of employment with race. This in itself is against one of the tenets of the New Economic Policy, i.e. the identification of trade by race.

The figures that I have quoted do not include all branches of the Federal Services. Excluded from this analysis are the Police and Armed Forces personnel. Also excluded are some officers of some Ministries. If these recruits are taken into account, particularly in view of the rapid and big expansion of the Armed Forces and Police personnel, the bias is weighted more in favour of the bumiputras, so that the increase in recruitment into the Federal Services for the years 1969 to 1972 may well be 99%.

Mr Speaker, Sir, my party, the Pekemas, does not question the rights of the bumiputras and is all for redressing the imbalance that exists and for the restructuring of the society but certainly not at the expense of the almost total exclusion of the non-bumiputras. If this is the example set by Government, how can it expect the private sector to be impressed by appeals to set a better example? And unless this trend is arrested and more places in the Federal Services are given to the non-bumiputras, we are certainly not going to achieve national unity, nor can we build up a climate of hope for the non-bumiputras. We are driving them, nay they will willingly join Chin Peng once they see that there is no hope for them in this country. The vast majority of the non-bumiputras share a common lot of poverty with the majority of bumiputras. The poor non-bumiputras must not be asked to suffer for the wealth of the minority of the non-bumiputras whose representatives sit on the Government benches.

Hence in all humility and sincerity, I wish to appeal to those who wield the reins of power to pause and ponder for what will be in store for this country if one section of its people are deprived of job opportunities in the public sector. Clearly, this state of affairs cannot continue. The question is, "Will the Government provide opportunities for the non-bumiputras to enter the Federal Services

at the lower rungs to reflect the racial composition of the country while at the same time take steps to redress the imbalance that still exists at the top?" Unless this is done, it will not be in the interest of the bumiputras themselves or indeed of the country.

The test of sincerity in these matters is to demonstrate a balanced symmetrical and progressive elimination of inequities and imbalances. As the number of the skilled professional Malays are recruited into the higher Divisions of the Civil Service increase, *pari passu* the numbers of the non-Malays in the lower rungs must be increased. Similarly, as the numbers of Malay workers in the pioneer industries reach 40% or more, just so must the numbers of non-Malays in the FELDA schemes, etc. also reach 40%. This is the only honest way to implement an economic policy that is intended to unify and not to divide the country.

I cannot leave the subject of the erosion of the rights of the non-bumiputras without touching on the thinking that is prevailing amongst some influential Malays. To them, the bridging of the gap between the bumiputras and the non-bumiputras is sacrosanct and of paramount importance and even if that is against the national interest, so be it, they say. I shall give but one example. If, for example, there are 188 places in the Faculty of Engineering in the University of Malaya and there are only about 30 bumiputras qualified to enter the Faculty, it means that there will be 158 vacant places. Apart from other considerations, it is in the national interest to give these places to the non-bumiputras as there is such a shortage of engineers in this country. But to these Malays, it means that to give the 158 places to the non-bumiputras would widen the gap that exists and this is not acceptable to them. They thus advocate that the intake of students into the Faculty of Engineering should be reduced, so as not to widen the gap that exists and they say that this is in line with Government policy. They go even further, Mr Speaker, Sir, they also advocate that there should be a restraint on non-bumiputras going abroad for studies, particularly higher studies, because that will also widen the gap that exists.

I call on the Prime Minister to state in clear and unequivocal terms if this is the policy of the Government. If it is, then I say,

in all solemnity, that there is no hope for the non-bumiputras in this country and the day this becomes the declared policy of the Government, that day will spell the disintegration and the doom of this country. Let it not be said that the Government has not been forewarned.

But I am not so sure that such a policy, if adopted, is not illegal, seditious and unconstitutional and can certainly be challenged in a court of law. Let me not be misunderstood. I was born and bred in this country, and I have given my undivided loyalty to this country. Like Sir Walter Scott, I stand up in this House and say, "Lives There a Man with Soul so Dead Who Never to himself Hath Said "This is my own, my native land."

I regret that amongst the body of influential Malay opinion is the Ketua Pengarah, Kementerian Kesihatan—and here I am glad that the Minister of Health is here. The Ketua Pengarah Kesihatan sits in the Council of the University of Malaya as the representative of the Ministry of Health and I want to ask the Minister of Health if the policy that is advocated by the Ketua Pengarah Kesihatan represents the official view of the Ministry of Health? I ask this because if this logic is applied to the intake of medical students, then I do not see how the Minister of Health can ever fill the vacancies for doctors that exist in this country and that will occur in the future if the Ketua Pengarah Kesihatan has his way.

I call on the Government to stamp out this body of dangerous and pernicious opinion which is so fraught with danger for the people of this country.

S.P.M. and M.C.E. Failures:

Mr Speaker, Sir, no single event in recent times in this country has stirred up so much controversy and bitterness as the M.C.E. failures. The reason is not far to seek. 14,331 students failed the M.C.E. solely because they failed in the Bahasa Malaysia paper alone, and these failures are scattered all over the country and families high and low are affected. Thus education in general and Bahasa Malaysia in particular, instead of being a unifying factor, have divided the nation so deeply that I regret that the bitterness that has been generated will take many years, if not a generation, to wipe off.

Rumours have been flying about all over the country. For example, it was stated that on Monday the 16th April there would be trouble in Kuala Lumpur and most of the towns in this country were deserted on that day. That is the extent to which the M.C.E. results have affected the lives of the people of this country.

The Ministry of Education has made a detailed study of the M.C.E. failures, and the Minister himself has given the country a very lengthy explanation on this matter. Obviously these explanations are not satisfactory, for we have the spectacle of the normally well behaved English school students demonstrating not once, but twice in Penang and once in Kuala Lumpur.

Before I go further, I want to make it very clear that my Party, the Pekemas fully support—Parti kita, Tuan Yany di-Pertua, menyokong sepenuh-penuhnya Bahasa Malaysia sebagai bahasa rasmi yang tunggal, dan kita juga menyokong Bahasa Malaysia sebagai suatu matapelajaran yang compulsory di dalam L.C.E. and M.C.E., S.R.P. dan S.P.M. Having said what I wish to state that it is incomprehensible that schools both English and Chinese, e.g. the St. Xavier and Chung Ling, which hitherto had very good results in the M.C.E. should have so humiliating results in 1972.

There is one school of thought which always says that the non-Malay students deserved to fail as they did not take the study of the language seriously and hence they deserved to fail. Here I wish to point out that amongst those who failed the M.C.E. solely because they failed the Bahasa Malaysia Paper included students who had consistently in the class examinations scored high marks. Why then should they fail? Let me quote the *Straits Times* editorial of 22nd March, 1972—"... in view of the fact that certain areas have got markedly better results than others, a disparity that is not easily explained except in terms of varying standards."

Others have not at all been restrained in their comments. Thus, they ask, "Why should a pink paper be used for answer scripts in Bahasa Malaysia for students from the Malay stream and white paper be used for students in the English stream?" It is alleged that there are varying standards used in the marking of this paper as between

students from the two streams hence the difference in the results of the two streams in the Bahasa Malaysia Paper. There are many other allegations which I do not propose to detail now. I am more interested in what can and should be done for the thousands who failed in science and mathematics in the S.P.M. and the 14,331 who failed the M.C.E. solely because of their failure in the Bahasa Malaysia paper. Here, unfortunately the Ministry of Education has not at all been helpful. Thus the Ministry set out the priority for readmission as follows:

First Priority: Candidates who totally failed in the examination.

Second Priority: Candidates who obtained a G.C.E. but failed the examination, not because of failure in Bahasa Malaysia.

Third Priority: Candidates who failed the M.C.E./S.P.M. because of failure in the Bahasa Malaysia Paper.

Mr Speaker, Sir, in setting out these priorities it would seem that the Ministry of Education is deliberately rubbing salt into raw wounds. Thus, the first priority are those who failed totally in the examination. It is incomprehensible why these students deserve the first priority. These are the students who fail such examinations year in and year out and in every country, and I venture to say that if they are given a place for readmission to Form V, very few of them will pass. Consequently they should not rate any priority at all. Consideration should be given, not for readmission, but for continuing their studies to those who have done well in other subjects but unfortunately failed in the Bahasa Malaysia Paper. I shall dwell with this group of students a little later.

Later the Minister of Education assured the students that his Ministry would try to readmit to Form V all those who failed both the S.P.M. and M.C.E. This, of course, is a magnificent gesture on the part of the Minister, but it does not fool anyone. Of the 37,126 who sat for the M.C.E. last year, 21,061 failed. To this must be added the failures for the S.P.M. which we were told just now totalled 7,000 plus, thus giving us a total of nearly 30,000 who failed both the M.C.E. and S.P.M. Where are the places in the present Form V classes for these 30,000 failures? My estimate is that even if you squeeze in 50 to a class the Ministry can at

the most readmit 2,000 or 3,000 students. It is true that the Ministry can hold afternoon sessions for these failures but where are the teachers to come from? Even without this extra problem there must be hundreds of schools throughout the country that are at the moment without teachers of one sort or another. One can then only conclude that the Minister of Education and the Government are only trying to pull wool over the eyes of both the parents and students.

Mr Speaker Sir, in view of the foregoing, I now wish to propose a two-prong inquiry into the lamentable results in science and mathematics in the S.P.M. and another into the M.C.E.

It has been fashionable to lay the blame for most of our troubles or shortcomings on our quondam colonial masters. But the British have departed from these shores more than 15 years ago, and the Alliance Government has been in power for more than 18 years. Is that not enough time for the Alliance Government and for successive Ministers of Education to improve the standard of science and mathematics in the Sekolah-sekolah Kebangsaan throughout the country? Why is it that year in and year out there should be so poor results in science and mathematics amongst students sitting for the S.P.M. and M.C.E.? The Malay rakyat are sick and tired of excuses and explanations from successive Ministers of Education and high Ministry officials. This inquiry should identify the problems and find solutions to them. Then the recommendations should be implemented. Heads in the Ministry of Education must roll if after the inquiry there should be the same lamentable and deplorable results in science and mathematics.

It is not generally realised that because of the poor standard of science and mathematics amongst the Malay students there are not enough Malay candidates with the requisite H.S.C. passes in Science to take up places in science, engineering, medicine, dentistry, agriculture, etc. and so when so few Malays enter these faculties there is a hue and cry from the Malay public, and rightly so. But the fault does not lie with the Universities. The fault lies with our school system. Hence my call for this inquiry.

Tuan Yang di-Pertua, saya berasa gembira dan sukacita kerana rakan saya wakil dari

Tumpat tadi pun di dalam ucapannya menyeru Kerajaan supaya membentuk Suruhanjaya untuk mengkaji pelajaran sains dan ilmu hisab di dalam sekolah-sekolah kebangsaan di tanahair kita. Saya berharap Kementerian Pelajaran dan Kerajaan kita bukan sahaja mengambil perhatian tetapi boleh membentuk bukan Suruhanjaya bahkan Jawatankuasa Khas untuk mengkaji perkara ini yang paling penting kepada rakyat Melayu di dalam tanahair kita.

Mr Speaker, Sir, it is a sad reflection on the teaching of Bahasa Malaysia that 15 years after Merdeka there should be 14,331 students failing this subject in the MCE leading to this hue and cry in this country that I have alluded to.

Despite the assurance of the Minister of Education that he will investigate into the facilities available for teaching Bahasa Malaysia I am not so sure he knows that all is not well with the teaching of Bahasa Malaysia. Thus I wish to pose the following questions to the Minister of Education:

- (1) Are all the teachers of Bahasa Malaysia trained to teach it as a second language? I do realize that this is not possible nor is the need there with the passage of years. But the need for it is there now at least and especially to those sitting for examinations like the L.C.E. and M.C.E.
- (2) Are the best teachers in Bahasa Malaysia diverted to teach in Forms III and V for those sitting for the L.C.E. and M.C.E.? Is the Minister aware that in as much as the best science and mathematics teachers are transferred from the former English Schools to Sekolah-sekolah Kebangsaan, so also must the best teachers in Bahasa Malaysia be drafted to teach in Forms III and V in the former English Schools and Chinese Schools as well.
- (3) Does the Inspectorate of Schools check on the work of the quality of teaching of the Bahasa Malaysia teachers? I gather that the Inspectorate does check on the work of Bahasa Malaysia teachers but because of the paucity of the Inspectorate this work is not carried out as efficiently as it should be.
- (4) Did the Ministry encourage schools to hold extra Bahasa Malaysia classes on

Saturdays and during the Easter and August holidays? If not, why not? The Minister must be aware that the Methodist English Girls' School in Kuantan held such extra classes and the results in the Bahasa Malaysia paper were very encouraging—70% of the students passed. I ask the Minister to encourage all schools to hold such extra classes.

- (5) Did the Ministry through the various Parents/Teachers' Association encourage parents to take an interest in the education of their children in general and particularly in Bahasa Malaysia? If not, why not?
- (6) The new format in the Bahasa Malaysia Paper that was introduced last year was not communicated to the Heads of Schools. Why was this not communicated to the Heads of Schools so that the schools could inform the teachers and the teachers would in turn inform the students so that they could be prepared to face the new format?

Mr Speaker, Sir, I have posed these questions not with the idea of embarrassing the Minister of Education but with the purpose of helping the inquiry if the Minister accedes to my request.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyeru semua ibubapa di tanah air kita janganlah membiarkan pelajaran anak-anaknya. Saya berharap mereka boleh mengambil perhatian tentang pelajaran anak-anaknya, khususnya pelajaran bahasa Malaysia. Saya berharap murid-murid di sekolah-sekolah masing-masing di tanahair kita janganlah belajar bahasa Malaysia di bilik sekolah sahaja, tetapi menggunakan bahasa Malaysia di luar bilik sekolah dan di rumah-rumah juga dan menggunakan bahasa Malaysia antara ibubapa dan anak-anaknya supaya kita bukan belajar bahasa Malaysia untuk lulus mata pelajaran bahasa Malaysia, tetapi untuk kepentingan tanahair kita dan supaya di masa akan datang bahasa Malaysia boleh menjadi *lingua franca* di tanahair kita.

Tuan Yang di-Pertua, I now wish to appeal to the Minister to take the following steps with regard to the M.C.E. results:

1. To allow those who would have got into the Lower VI had they not failed

the Bahasa Malaysia Paper to proceed to the Lower VI. Included in this category of students are those who had as many as 8As but unfortunately failed the Bahasa Malaysia Paper and hence failed the whole exam. These students should be allowed to proceed to the Lower VI with the proviso that they must sit for this year and they can only proceed to the upper VI next year if they pass the Bahasa Malaysia Paper at the end of this year.

Mr Speaker, Sir, there was a precedent for this last year. In 1972 towards the end of the 2nd term, 26 of such students who had failed in the Bahasa Malaysia Paper were allowed to proceed to the Lower VI with the proviso that I have alluded to. I stand corrected, but I think I am right in saying that a few years ago a few Malay students who had failed the English language paper (then a compulsory subject) were allowed to proceed to the Lower VI despite their failure in the English language paper.

In view of these precedents, I would make a strong appeal to the Minister of Education to provide the same opportunity for those who sat for the M.C.E. last year and failed it and I will also add that this should be the last time such a concession should be made.

Mr Speaker, Sir, the Weak Pass or PF as it is known is a time honoured practice both in this country and outside this country as well.

In my time in the mid-thirties when I sat for the Senior Cambridge Examination a number of my batch of students did poorly in the English language paper (then a compulsory subject) and was given a Weak Pass in the Cambridge School Certificate as well. This gave the students a certificate but that certificate excluded him from a number of jobs, e.g. Government Service that required a credit in English language but he could with that certificate get a job outside of Government. In addition, he could later sit for the English language paper as a supplementary paper and if he got a credit he would qualify to enter the Government Service.

In the post-war era this has been done even for the Bahasa Malaysia Paper and even as late as 1971. Thus in that year the M.C.E. student could either sit for the Bahasa Malay-

sia I or Malaysia II. The former was of a lower standard equivalent to the old Bahasa Kebangsaan and the latter was equivalent to the old Bahasa Melayu Syllabus X and the present Bahasa Malaysia Paper.

In 1971 if a candidate failed the Bahasa Malaysia Paper II and did not do too badly he was given a P. 9¹, i.e. a weak pass and given the M.C.E. If he did badly he was given a P. 9² and he failed the examination.

Unfortunately in 1972 the first time the Bahasa Malaysia Paper was introduced this useful safety device was discontinued with disastrous results to 14,331 candidates. I call on the Minister of Education to reinstate the grade of Weak Pass not only for the 1972 M.C.E. candidates but also for the next few years—at least till the class of 1970 students reach the Form V when it can be discontinued. For that class of 1970 would be using Bahasa Malaysia as the medium of instruction and there would be no excuse for them to fail in the Bahasa Malaysia Paper.

I also call on the Minister of Education to review the Bahasa Malaysia Paper of the 14,331 candidates who failed in the M.C.E. last year to see if as many as possible of them can be awarded a weak pass. If the Minister responds to my appeal he will earn the undying gratitude of thousands of students and parents in this country and at one stroke remove the unhappiness and bitterness that prevails at the moment.

Mr Speaker, Sir, the Pekemas regrets that His Majesty in his Speech did not touch on the establishment of diplomatic relations with the People's Republic of China. This is the key to the neutralisation of South-East Asia, and indeed to peace in Asia. I want to ask the Prime Minister what are the obstacles that stand in the way of the establishment of diplomatic relations with China? Just now he told us that the time must be suitable. I ask, when can the time be more suitable than now? If we can have diplomatic relations with North Vietnam and invite the North Koreans to this country, why do we continue to ignore a quarter of humanity that is represented by China? This is the general wish of the majority of the people of this country, be they Malays, Chinese or Indians, and on behalf of all of them I call on the Government to establish diplomatic relations with China without further delay.

This Government should also tell the Americans that they should not continue to rain death, destruction and devastation on the peoples of Indo-China. Let the Asians solve their own quarrels in their own way without the white man from far across the seas coming in to rain death, destruction and devastation on us.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah yang setinggi-tingginya kepada Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan saya rasa tersangat-sangat kesal oleh kerana parti-parti Pembangkang berasa dukacita di atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia tidak menyatakan berkenaan dengan failures ataupun penuntut-penuntut yang tak lulus di dalam bahasa Malaysia.

Di dalam Titah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda menyatakan perpaduan rakyat adalah penting untuk negeri ini oleh kerana jikalau tidak ada perpaduan rakyat negeri ini akan kucar-kacir. Sudah 400 tahun lamanya bangsa-bangsa asing telah datang ke negeri ini. Di dalam 400 tahun itu bangsa-bangsa asing telah duduk di sini dengan orang-orang Melayu, bumiputra dengan tidak ada apa-apa. Orang Melayu dengan hati yang ikhlas, jujur hidup bersama-sama dengan mereka. Jadi tak ada sebab maka Bahasa Kebangsaan tak dipakai, ataupun tidak mahu dipakai, atau tidak mahu dipelajari oleh kerana selepas 10 tahun kita mencapai kemerdekaan Bahasa Kebangsaan menjadi bahasa rasmi yang tunggal dalam negeri ini, dan jikalau macam saya sebagai rakyat yang taat-setia kepada negara ini, saya tentu sekali menghormati Bahasa Kebangsaan. Saya tentu sekali belajar Bahasa Kebangsaan, oleh kerana itu adalah bahasa rasmi yang tunggal di negeri ini selepas 10 tahun Merdeka. Dan di dalam Perlembagaan kita tidak menyatakan menyekat, menghalang atau menggalang bahasa-bahasa lain dipakai di negeri ini, tetapi mestilah untuk perpaduan bangsa-bangsa negeri ini bahawa Bahasa Kebangsaan adalah penting untuk kita semuanya.

Dengan sebab itu, saya tak berasa kesal langsung. Saya berasa sukacita oleh kerana dengan adanya bahasa Malaysia menjadi bahasa yang tunggal dan tiap-tiap penuntut mestilah lulus bahasa Malaysia, jikalau tidak lulus, maka bermakna penuntut itulah yang

salah. Bukan sahaja penuntut-penuntut bangsa asing, tetapi banyak juga penuntut-penuntut bangsa Melayu, bumiputra yang tak lulus. Bukannya bahasa Malaysia itu bahasa Melayu—tidak, bahasa Malaysia adalah Bahasa Kebangsaan kita semuanya dan di dalam akhbar ada menyatakan iaitu bukan sahaja penuntut-penuntut asing yang tak lulus, tetapi berapa banyak penuntut-penuntut Melayu yang tak lulus juga. Itu menunjukkan jikalau bahasa Melayu itu adalah bahasa Melayu betul tentulah semua orang Melayu boleh lulus dalam peperiksaan itu, tetapi berapa banyak yang tidak lulus. Saya harap penuntut-penuntut semuanya, baik orang Cina, orang India dan orang Melayu mestilah belajar betul-betul Bahasa Kebangsaan itu, tidak mengatakan: "I regret very much kerana tak lulus Bahasa Kebangsaan".

Keduanya, saya juga hendak menyatakan di sini orang Melayu di masa penjajah dahulu matanya ditutup oleh penjajah, telinganya disumbat oleh penjajah, dengan sebab itu tak nampak mereka bagaimana orang-orang yang lain telah maju di dalam dunia perdagangan dan perusahaan. Tak payahlah parti Pembangkang menyatakan hendak menjadi champion of the Malays, sebab orang Melayu pada hari ini sudah mengerti, orang Melayu sudah sedar, kami sudah bangkit, bumiputra sudah bangkit, kami sedar iaitu kami telah tinggal di belakang di negeri ini di dalam serba-serbi.

Semasa persidangan Parlimen yang lalu Menteri yang bertanggungjawab telah menyatakan cuma 2% sahaja orang Melayu dalam dunia perdagangan dan perusahaan. Dengan sebab itu, orang Melayu hendak maju di dalam perdagangan dan perusahaan juga sebagaimana parti Pembangkang-pembangkang tadi telah nyatakan tentang Perlembagaan (Constitution). Dalam Perlembagaan menyatakan hak-hak bangsa asing, hak-hak warganegara lain. Orang Melayu bukannya begitu buta, orang Melayu bukan tak tahu, orang Melayu juga pandai membaca Perlembagaan, kita tak pernah rampas apa juga daripada orang-orang lain, sudah 16 tahun Merdeka tidak satu inci tanah orang pun yang kita rampas, tidak satu lesen kita ambil, tetapi kami juga sebagai bumiputra berkehendakkan tempat di dalam dunia perniagaan dan perusahaan ini. Dengan sebab itu, kita mengadakan kongres selepas kongres ke kongres, dan seminar,

tetapi 16 tahun lamanya selepas Merdeka di-semak pula baru-baru ini kemajuan-kemajuan Bumiputra cuma 2% sahaja orang-orang bumiputra yang ada di dalam lapangan perniagaan dan perusahaan, begitu juga modal-modal bumiputra. Jadi belum apa-apa kemajuan dicapai oleh Bumiputra sudah parti Pembangkang sudah khuatir.

Tujuan kita dalam tempoh 20 tahun akan datang hendakkan matlamat 30%— Iktisad Negeri ini dipunyai oleh Bumiputra, bukannya 2 hari, bukannya 2 tahun tetapi 20 tahun. Parti-parti Pembangkang cuba hendak lagakan orang Melayu sama orang Melayu. Orang Melayu yang ada dalam perniagaan dan perusahaan dengan orang-orang Melayu yang ada di kampung dengan tuduhan-tuduhan yang liar terhadap kaumnya sendiri supaya pechah-belah. Ini adalah melagakan orang Melayu dengan orang Melayu. Inilah cara-cara parti Pembangkang hendak menyuruh orang berlaga selalu di antara Melayu dengan Melayu, di antara Cina dengan Melayu. Dengan sebab itu, perkara yang kecil ini diperbesar-besarkan, sebagaimana baru-baru ini kita dengar iaitu rumours, khabar angin pada 16 haribulan ada pergaduhan di antara kaum, jadi orang-orang merasa takut. Orang-orang Melayu sudah rasa takut, orang Cina pun takut, orang India pun takut, langsung orang tak keluar rumah kerana masing-masing takut. Parti Perikatan tak begitu, kita menyebarkan perpaduan bangsa dalam negeri ini, kita hendak orang-orang bekerjasama di antara satu sama lain. Dengan sebab itulah orang Melayu bukan menuntut apa-apa. Orang Melayu cuma tuntutan cara halal, constitutional cara Perlembagaan. Apa yang kita mahu iaitu kita mahu hidup bersama dalam negeri ini.

Tadi parti Pembangkang juga menyatakan Division I Officers boleh dikatakan orang Melayu cukup banyak dalam Division I. Tahun yang lalu ada lapuran yang nyata di dalam Division I cuma ada 38% sahaja orang-orang Melayu Division II, Division III pun begitu juga. Jadi 38% saya fikir orang-orang yang lain ini tak boleh marah sebab bukannya 100%, bukannya 70% begitu juga dalam tentera dan polis kebanyakan orang-orang lain tak suka jadi prebet (private) tak suka jadi askar biasa, tetapi orang Melayu tak ada kerja di kampung, orang Melayu di kampung terutama sekali kalau getah sudah murah ubilah dia makan, kalau tak ubi, pisang bakar, kalau tak ada pisang bakar,

pisang rebus, itulah yang dimakan oleh orang kampung kita di waktu getah murah sangat. Dengan sebab itu, inilah peluang mereka untuk menjadi askar dan mata-mata dan bagi menunjukkan ta'at yang tak berbelah bagi terhadap negara ini. Menjadi pegawai dia tak dapat oleh kerana pengetahuannya kurang. Jawatan pegawai banyak orang lain, tetapi askar biasa mereka kurang sekali. Dengan sebab itu, kalau mempertahankan negeri ini yang banyak mati bumiputra. Kalau bumiputra hendak hidup bersamasama dengan orang lain, maka tentulah bangsa lain sebagai adik dan abang atau saudara mereka bekerjasama menolong sebagaimana Titah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda pada hari semalam iaitu orang lain juga bertanggungjawab, bukan sahaja Kerajaan tetapi juga orang lain, warganegara yang lain bertanggungjawab juga menolong bumiputra yang hidup mundur jauh di belakang, baik mengenai pelajaran, perindustrian dan perniagaan. Itu adalah tanggungjawab bersama. Jika orang Melayu miskin, bermakna warganegara negeri ini juga yang miskin.

Berkenaan dengan perdagangan dan perusahaan. Perusahaan orang Melayu dari zaman ke zaman ialah batik. Perusahaan batik orang Melayu zaman berzaman itu sekarang ini hampir mati. Apa sebab hampir mati? Oleh kerana perusahaan batik besar-besaran, perusahaan batik kapitalis yang besar-besaran, sebab orang Melayu buat batik di kampung-kampung. Kapitalis mendirikan kilang-kilang kain, dibenarkan corak batik cara berkilang, cara bermesin seperti di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang dan lain-lain tempat semua secara besar-besaran hendak melawan batik bumiputra. Bagaimana perusahaan batik orang Melayu hendak melawan, kerana kita pakai tangan, cap sekeping-sekeping, tetapi pihak kapitalis pakai mesin. Orang Melayu hendak menghantar batik keluar negeri, orang lain juga hendak menghantar keluar negeri dan menjual dalam negeri dan batik orang lain itu lebih murah. Apa sebab murah? Oleh kerana mereka pakai mesin. Dan baru-baru ini kain putih sudah naik harga. Dengan sebab itu Kerajaan mestilah menjaga perusahaan orang Melayu, perusahaan asli orang Melayu. Untuk memeliharanya, jika ada sesiapa juga hendak membuat perusahaan batik atau pun corak batik, kain putih bercorak batik jangan diberi

lesen—jangan diberi—kerana itulah perusahaan yang masih tinggal di tangan orang Melayu. Itupun hendak diambil orang. Jadi bagaimana? Dengan sebab itu, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, saya harap, memikirkan dengan sedalam-dalamnya akan perkara ini supaya kilang batik orang-orang di Trengganu dan Kelantan dapat dipertahankan. Perusahaan Melayu membuat belacan pun sudah habis, oleh kerana sekarang siapa pun boleh buat belacan walau pun orang Melayu banyak makan belacan, tetapi perusahaan belacan sudah tak ada lagi ditangan kita. Dengan sebab itu batik inilah yang kita mesti pertahankan.

Begitu juga ada sabotage—kalau Pembangkang membuat komplén, saya pun hendak buat komplén juga berkenaan sabotage—supply barang-barang kalau bumiputra yang dapat, bermacam-macam usaha dibuat, macam-macam gaya hendak mempertahankan. Walau perintah siapa pun tak peduli, dia cuba untuk sabotage perasaan bumiputra terutama sekali di Kementerian Kerja Raya. Di sana banyak sabotage dan saya harap kalau Kementerian atau Menteri yang berkenaan ini hendak tahu di atas perkara ini, saya pun boleh beritahu. Jadi macam mana hendak menolong bumiputra? Kalau hendak menolong bumiputra sebenar-benarnya, tolonglah betul-betul, kalau tidak tak usah tolong langsung, kerana ada sabotage di dalam pejabat-pejabat di Kementerian itu yang bertujuan supaya orang Melayu jangan maju. Saya harap spirit hendak menolong orang Melayu itu betul-betul dijalankan oleh Kerajaan dan juga rakyat warganegara di negara ini.

Berkenaan orang Melayu menanam padi. Baru-baru ini banyak orang memberitahu saya iaitu pada hari ini harga beras sudah naik, tetapi harga padi serupa juga, tak naik-naik. Beras sudah melambung naik, dengan sebab itu orang-orang yang menanam padi berkehendakkan apabila Kerajaan membeli padi pada tahun akan datang hendaklah naikan harga padi mereka.

Begitu juga dengan kelapa. Pada masa dahulu orang Melayu menanam kelapa banyak diperalatkan oleh orang-orang tengah. Dengan adanya Persatuan Peladang di negara kita ini, maka jangan ada sebiji kelapa dijual kepada orang lain, melainkan saya syorkan kepada Kerajaan iaitu kalau hendak menjual kelapa orang-orang kam-

pung, maka Persatuan Peladang itulah yang boleh dibenarkan membeli kelapa. Kalau orang tengah membeli, susahlah orang Melayu. Dan ada saya dengar ura-ura siapa pun boleh beli kelapa kalau sampai 50 biji, tetapi lebih 50 biji tak boleh beli kelapa. Jadi kalau begitu hendak dibuat, orang itu akan beli setiap orang disuruhnya beli 50 biji akhirnya semua kelapa di kampung atau daerah itu akan dapat dibeli oleh orang tengah juga. Saya syorkan supaya dapat meninggikan kehidupan orang kampung yang mana Persatuan Peladang yang ada di kampung itulah yang boleh dibenarkan membeli kelapa, begitu juga kopi dan lain-lain.

Berkenaan dengan perikanan. Saya telah menyatakan kepada Kementerian Perikanan iaitu berkenaan dengan fishing fleet. Pada masa dahulu orang-orang kita diberi motor-motor kecil untuk menangkap ikan. Polisi itu lebih kurang 10-12 tahun dahulu supaya jangan orang Melayu gaduh. Jadi diberilah pinjaman cuma untuk mesin-mesin sangkut, diberilah pinjam sekadar cuma menolong seumpama melepaskan batuk di tangga sahaja. Pinjaman itu dapat membeli mesin kecil sahaja, boleh menangkap ikan di tepi-tepi pantai sahaja. Setelah itu orang tak puas hati, kemudian baharulah dinaikkan sedikit bantuan, dapat membeli tongkang kecil, sampan kecil dan saya dengar baru-baru ini ada rancangan untuk membuat kapal 20-30 tan. Daripada membuat kapal seperti itu, lebih baik kita adakan fishing fleet, kita pandang lebih jauh lagi supaya kita dapat mengadakan fishing fleet sebagaimana orang-orang Taiwan, orang Taiwan berlayar sampai ke Pulau Pinang, ke Singapura dan ke tempat-tempat yang jauh mereka merantau untuk menangkap ikan. Malaysia yang begitu kaya, boleh juga membuat fishing fleet supaya nelayan-nelayan kita boleh merantau sampai ke Lautan India, Lautan Pacific dan Atlantic menangkap ikan dan membawa balik ikan ke negara kita.

Berkenaan dengan pengangguran. Banyak betul pengangguran bukannya bertambah kurang, tetapi bertambah banyak oleh kerana yang tidak lulus L.C.E. ini banyak, pemuda-pemuda yang tidak terjamin hidupnya cukup banyak, pemuda-pemuda yang dari kampung masuk ke bandar cukup banyak hendak mencari kerja. Jadi pekerjaan sedikit, dengan sebab itu dikatakan lebih kurang ini adalah tidak betul oleh kerana yang datang berjumpa dengan saya sahaja satu hari dekat

50-60 orang, puas hendak recommend, hari-hari dibuat recommendation kerjanya tidak dapat juga. Oleh itu, saya fikir perkara ini Kementerian yang bertanggungjawab hendaklah menengokkan betul-betul bukan sahaja mengatakan banyak kerja telah diberi, tetapi betul-betul ditengokkan supaya banyak kerja-kerja yang telah disediakan—untuk rakyat.

Baharu-baharu ini juga saya terbaca dalam akhbar iaitu Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, sewaktu beliau pergi ke Kluang baharu-baharu ini, dia telah menyatakan kilang-kilang di Kluang atau ada di tempat-tempat lain yang mengambil sedikit sangat bumiputra bekerja di dalam kilang-kilang itu. Dasar Kerajaan bukan sahaja untuk bumiputra, tetapi orang-orang lain juga yang bukan bumiputra warganegara negeri ini untuk bekerjasama di dalam kilang-kilang itu. Tetapi kalau disiasat betul-betul mengikut Timbalan Menteri itu tidak sampai 30% orang Melayu atau bumiputra yang bekerja di kilang-kilang. Saya harap, jikalau sekiranya kilang-kilang yang ada mempunyai pioneer status itu tidak mengambil bumiputra bekerja dengan peratus yang di tetapkan maka hendaklah diambil tindakan, apa-apa tindakan yang boleh diambil ke atas kilang itu. Oleh kerana di dalam pioneer status ini ada menyatakan sekurang-kurangnya 30% ataupun 40% pekerja mestilah diambil dari orang Melayu. Saya berasa kesal Timbalan Menteri Buruh pun cuma boleh membuat complaint sahaja di atas perkara itu.

Berkenaan dengan rumah-rumah di Kuala Lumpur ini untuk rumah-rumah murah. Kalau kita pandang di Singapura bertaburan rumah-rumah murah yang kita tengok di dalam beberapa tahun ini macam cendawan tumbuh, tetapi di Kuala Lumpur ini, di Sulaiman Court kita nampak beberapa flat sahaja yang telah didirikan. Rakyat di Kuala Lumpur ini berkehendakkan yang lebih banyak lagi. Saya percaya excuse yang dikatakan tidak boleh dan tidak dapat dibuat apa-apa tidak boleh lagi, melainkan Kementerian yang bertanggungjawab mestilah mendirikan rumah lebih banyak lagi, oleh kerana kalau tidak dibuat begitu lebih banyak rumah-rumah haram akan didirikan oleh rakyat dan jikalau dibuka rumah haram ini, maka tentulah sekali tidak ada tempat mereka hendak tinggal.

Berkenaan dengan bakal-bakal haji. Saya baharu-baharu ini pergi ke Mekah dan Tuan Yang di-Pertua, apabila naik kapal terbang daripada Kuala Lumpur ke Jeddah, apabila sampai di Jeddah di lapangan terbang itu kami di situ sampai 3-4 jam tidak dapat hendak keluar. Di situ bukan ada tempat duduk, langsung tidak ada dan berdiri pun cukup sempit, lama-lama duduk atas simin, seperti orang salah, baik lelaki mahu pun perempuan. Kalau bau, Tuhan sahaja yang tahu, 3-4 jam lamanya, apabila sampai pula ke Mekah, Syeikh Haji diisinya sampai 12 orang—macam "Black Hole of Calcutta", itu betul, oleh kerana di bawah rumah itu ada lubang, ada berbilik-bilik. Bilik itu cukup gelap, pintu satu sahaja, di situ dikurungnya orang-orang kita sampai 12 orang. Kalau begini juga jadinya pada orang kita, sungguhpun ubat banyak, orang kita dapat ubat daripada Tabung Haji dan sebagainya, tetapi tiap-tiap hari sakit, tiap-tiap hari batuk, minum juga ubat batuk, hari-hari pergi ke tempat ubat, minum esok kena lagi batuk, lusa, sampai satu bulan batuk sahaja. Sembahyang batuk, hendak makan batuk, jadi saya harap Tabung Haji yang bertanggungjawab di atas perkara ini menengokkan keadaan bakal-bakal haji yang akan pergi ke Haji nanti. Oleh kerana cukup susah. Dan daripada Mekah hendak pergi ke Madinah—ini saya tidak hendak mengajar itek berenang sebab Tuan Yang di-Pertua sendiri mengalami perkara ini. Naik motokar daripada Mekah ke Madinah tambangnya 500 rial. Mula-mula kalau tidak ada orang naik Haji cuma 100 rial, banyak sedikit orang 150 rial, banyak sedikit 200 rial, banyak lagi 400 rial, banyak lagi 500 rial.

Saya pergi dengan beberapa orang sewa sebuah motokar sampai ke Madinah dengan Syeikh. Sekali Syeikh ini bila sudah sampai ke Madinah dia sudah tidak hendak bertanggungjawab lagi. Dahulu dia bertanggungjawab, dia beri rumah, sekarang tidak hendak bertanggungjawab langsung. Dia kata itu dahulu, sekarang sudah berubah pula peraturannya. Jadi saya dan femili saya dan juga orang-orang Malaysia yang bersama-sama dengan saya sudah hendak tidur di tepi jalan, macam mana hendak tidur di tepi jalan orang ramai dan habuknya lagi, sejuknya tidak boleh cakap. Pergi ke Rumah Tabung Haji meminta kalau boleh menumpang. Tanya dengan hotel yang dekat di situ, dialah yang empunya rumah ini kalau dia benarkan,

be done before their current licences expire, and this would save the fishermen a lot of inconvenience.

The construction of highways in the north of the Malaysian peninsula does not benefit the public because of the high cost of transportation which is beyond what any layman could afford to travel about—to what extent of benefit could the lower income group enjoy from the National Airline Service although it has played a very important role in the development of the national economy and in bringing us closer to the other countries. Only the rich could afford the full use of such services.

The medical and health services, instead of being gradually extended, are being restricted. There is a tremendous need for providing improved, extended medical and health services in Malaysia, both in the urban and rural areas. In the face of the Government's complacency, we should very quickly find ourselves facing a most serious situation if immediate action is not taken on this problem. Public conscience has been truly roused and action, not empty promises, is required. The facilities and services provided are extremely inadequate. In addition, charges are now made for many items of service, including drugs, which the poor cannot afford to pay. There are some aspects of administration of medical and health services to which attention should be drawn. Before, doctors need not charge for certain attention they gave patients. But today if you go to a hospital there are several charges—specialist, surgical, I.M.R. and other charges—although the doctor may not see the patient. Surely this will place additional financial burden on the poor patients. Drugs are usually not available in the hospitals, and the patients are told to buy or bring their own drugs to the hospital.

In the matter of outpatients one doctor is expected to attend to about 100 to 200 outpatients a day. A private doctor could only attend to 50 to 70 cases a day. The doctor lines up the patients and he walks around with his stethoscope and looks at them. In this way a number of very ill cases escape the attention of the doctor. I do not blame the doctor for he has far too many patients to attend to. I regret to note that patients receive attention through their respective financial resources. In all advanced countries,

medical and health services are regarded as social services of prime importance and offered to a large extent free to the people. The keynote of such services is efficiency and adequacy. In Malaysia we have poor, inefficient and inadequate medical and health services.

Sir, in view of the grave concern on conditions prevailing in the medical services, particularly the hospital facilities, a committee with power to co-opt be appointed to inquire whether there has been any neglect or deficiency in the hospitals resulting in handling costs to patients or the avoidable loss of life, and to make recommendations for the improvement of the medical service.

From North to South, and East to West in Malaysia, you will find in every village, town or kampung, all sorts of gambling and lotteries such as the thousand characters, four digits lottery, Toto sports, welfare lotteris, etc. This type of gambling or entertainment is bad for the nation, especially our young Malaysians. The Government should put an end to these and encourage a more healthy type of recreation, such as agricultural shows, sports and games. I could see that illegal characters such as the thousand characters is very rampant in Perak and indeed in Dindings. I understand there are at least two or three syndicates operating such characters and their collection exceed more than \$100,000 a day on every horse racing day. The victims of this nefarious dragnet are mostly kampung people, house wives and schools children, who in most cases bet away their daily marketing money and in some cases school fees. There is a definite lure for this form of illegal gambling which has gained a very stronghold on these unfortunate people, and I believe, many families are shattered because of this gambling. In the case of the last syndicate operating in Dindings, after agitation by the public the Federal Police caught it. But only the pawns in the syndicate have been apprehended. I have a high regard for the integrity of our Police Force. But my opinion is bound to sway with this evil going on right under their noses. It is a common knowledge everywhere in the town, in coffee shops, in eating stalls, in the market, at street corners, in buses and taxis, that illegal characters operations, are going on. Let us make an immediate effort to stamp out this racket before it assumes monstrous

proportions, and to this end I advocate more drastic punishment. As the law stands, the racketeers just laugh at the fines imposed. Jail sentences which are more deterrent sentences for those who bet or sell these illegal characters appear to be the answer. Sir, I submit that this form of gambling is a great social menace, and if not curbed in time, will not only spread like a cancerous disease throughout the country, but will hamper the Second Malaysia Plan.

Everybody has accepted Bahasa Malaysia as the national language, and official language. So it is not only the duty of the Government but also that of all the political parties and people of Malaysia to develop, enrich and enlarge that language. We must also preserve the languages of the other races in the country to ensure racial harmony and national unity. The English language is essential, particularly when dealing with the outside world. Therefore, English should also be a compulsory subject taught in all schools in Malaysia. The present course for Bahasa Malaysia conducted by the Ministry of Education is very inadequate. How can a three month course in Kota Bharu or Pantai Valley help the teachers' proficiency in Bahasa Malaysia. Many teachers who went for such courses just adopted the easy attitude, and some of them even went there with the intention of getting a second honeymoon in the college. So they spent most of their time fooling around. The Government should in future, if it intends to continue with such courses again, separate the men and women teachers in different places, to avoid happy couples being separated after the course.

The announcement of the M.C.E. or S.P.M. results was a shocking blow to many parents and brilliant students who had done very well in other subjects but failed in Bahasa Malaysia. It is most regrettable that the Ministry has refused to award a conditional pass or to allow a re-examination of the Bahasa Malaysia paper in the case of all those who had failed Bahasa Malaysia only but had done well in other subjects. There were 37,126 candidates sitting for the M.C.E. last year, of which 21,061 failed, including 14,331 who failed because of Bahasa Malaysia. The future of the 14,331 failures had been shattered, and they are unable to go for further studies and they have to sit again the whole examination this year.

Sir, there are many factors contributing to the poor results for the M.C.E. or S.P.M. last year, namely,

- (i) the standard of the question papers were too high;
- (ii) inadequately trained teachers teaching Bahasa Malaysia in schools;
- (iii) non-systematic setting and marking of question papers;
- (iv) new spelling system is very complicated.

Bahasa Malaysia is a compulsory qualification for entry into the Government Service and for obtaining certificates at all levels that are recognized in Malaysia and the last examination paper in Bahasa Malaysia was the first trial for all those sitting for M.C.E. and S.P.M. in the way of having the same common paper. The result was so bad that it has gone down in Malaysian history. To make matters worse, I understand that the candidates have not only to answer the written test but also the oral test for Bahasa Malaysia this year. If they fail the oral test, then they would fail the whole examination. Many teachers teaching Form V Bahasa Malaysia sat for M.C.E. Bahasa Malaysia last year but they did worse than their pupils. How can we expect pupils to do well in the papers when their teachers who are proficient in Bahasa Malaysia could not even get a pass in the paper? There must be a Board or Syndicate to set and mark all the examination answer scripts throughout the year. At present, the Ministry appoints certain chief examiners to mark the answer scripts only and then the chief examiner appoints his own colleagues to correct the answer papers. Some of them brought the papers to the schools and asked the pupils for the correct answers. This state of affairs should be stopped immediately and also the Government should hold examinations in every six months to enable failures to appear again and be ready for their further studies.

Tuan Latip bin Haji Dris (Mukah): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun bagi memberi sokongan yang tidak berbelah-bagi di atas Titah Ucapan Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong bagi pembukaan Mesyuarat Pertama, Penggal Parlimen yang Ketiga ini.

Tuan Yang di-Pertua, kami sebagai rakyat yang taat-setia kepada raja dan negara Malaysia berasa syukur ke hadrat Allah dan mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih

sejarah ini juga akan memainkan peranan yang penting bagi mewujudkan perpaduan rakyat di Malaysia ini, kerana selama ini, anak-anak kita dan juga kita di Malaysia ini telah diajarkan dengan sejarah-sejarah yang diciptakan oleh Kerajaan penjajah Inggeris dahulu, dan dengan sebab itu, setengah-setengah rakyat dalam negara kita ini belum

daripada beribu-ribu orang. Hal ini, Tuan Yang di-Pertua, melatih rakyat sebuah negara yang tidak ada kebenaran daripada Kerajaan, ini juga saya fikir akan menjadi satu anasir yang boleh merusakkan keamanan dalam negeri ini. Sekiranya Kerajaan dapat menyiasat dengan betul bahawa ada warga-negara Malaysia seramai 4 000 atau 6 000